

శ్రీధర సబ్బిత్ర వరపత్రిక

24-2-79
75 వేదము

గోదైజ్ నుంచి
కొత్తది
మహత్తర శక్తి గలది

క

నీలిరంగు డిటర్జెంట్
ఉచిత పౌడర్—
అమోఘ చర్యతో
కాంతివంతం చేసేది

అద్భుతమైన ఋజుత్వం

మహత్తరమైన శక్తి గల కొత్త 'కీ' బట్టలను మరింత తెల్లగా, కాంతివంతంగా ఉంచుతుందని లేబోరేటరీలో చేసిన పరీక్షలు నిరూపించాయి. ఎందుకంటే, కీలోని శక్తి లోనికి పోష్యులు పోయి బట్టలలోని ఎంతోకొవలని మురికిని వదిలిస్తుంది గనక. దీనిలో మహత్తర చర్యతో కాంతివంతం చేసే ప్రత్యేకమైన పదార్థం ఉందిమరి.

తాళాగా, హాయినిచ్చే పరిమళం

మీ యింటోని బట్టలన్నింటినీ ఉపశాంతి పులుస్తాగా, పరిమళం దిందించే 'కీ' వాడండి. 'కీ' చేట్టేళ్ళలో, చర్మిళ్ళలో కూడా యిట్టే కరుగుతుంది—పచ్చడిగా గురుగునిస్తుంది—ఉప్పు నీళ్ళలో కూడా.

మీ బట్టలకు సురక్షితమైనది—

మీ చేతులపై సున్నితమైనది సమృద్ధిమైన 'కీ' సురుగువల మీ ఉతికే పని మరింత సులభం. మీ చేతులపై సున్నితంగా ఉండేది. మీ బట్టలను ఏ మాత్రం దాగులేకుండా శుభ్రంగా, ప్రతి ఉతుకుతో, మరింత తెల్లగా కాంతివంతంగా చేస్తుంది.

50 గ్రా., 200 గ్రా.ల కార్డనలో,
500 గ్రా., 1 కె.జి. పోలిస్టోక్ లలో
దొరుకుతుంది.

బట్టల్ని
మరింత తెల్లగా
కాంతివంతంగా చేసే
అద్భుతమైన ఉచిత పౌడర్
అయినా పరిమళం, శక్తి
డిటర్జెంట్ల కన్నా 30% తక్కువ ఖర్చుతో

గోదైజ్
ఉత్పాదన

**ఉచితం
టర్కిష్ బాత్**
పబ్లిక్
200 గ్రా. 500 గ్రా.
1 కె.జి. పోలిస్టోక్ కీ కొన్ని ప్రదేశాల్లో
సదుపయోగం చేసుకోవచ్చు

నవ్వండి!

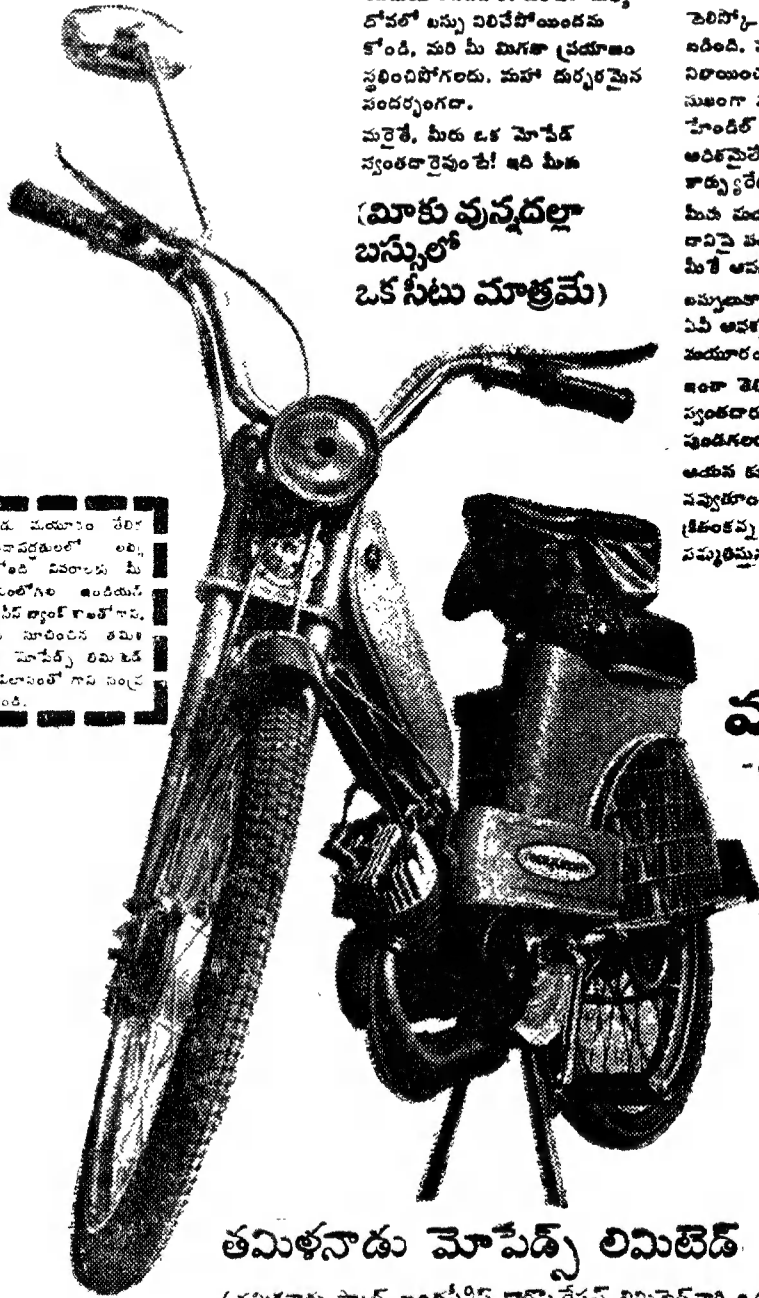
**కౌన్ మోపేడ్ యజమానికి
స్వంత సాధనం
వుండనే వుంది!**

అసలు మీకు లభ్యమయ్యేందుకు ఎంత శ్రమపడవలసివుందో అలోచించండి! ప్రాథమిక ఇంటినుండి పెండ్లానికి ఎంత దూరం. ఉప్పు స్తాన వ్యాపారం చాలాదూరం. ఆ కార్యకర్త మీదనే యమయాతన వేసారు. ఒకవేళ మధ్య రోహతో ఉప్పు నిలిచేపోయిందనుకోండి, మరి మీ మిగతా ప్రయాణం స్తబ్ధించిపోగలదు. మహా దుర్భరమైన పరిణామం కాదు.

మరేమీ, మీరు ఒక మోపేడ్ స్వంత సాధనం చే! ఇది మీకు

**(మీకు వున్నదల్లా
బస్సులో
ఒక సీటు మాత్రమే)**

ఇప్పుడు మయాంథేరిక్ వాయిదాపడకుండా ఉప్పు మోపేడ్ వివరాలను మీ సమీపంలోగల ఇంటియర్ ట్రాన్సిమిట్ ల్యాంక్ కలెక్టర్ నుండి మార్చించిన తరువాత మోపేడ్ లిమిటెడ్ వారి ఏజెంసీలో గాని సంప్రదించండి.

వంశించివుండదు. పైగా మీరు ఎట్టివేళలోనైనా, ఏ ప్రదేశానికైనా తిరుగుకున్నప్పుడు పెద్దదాడు మీ స్వంత సాధనం వర్తనవస్తే గాని వుండగలదు!

మరి మయాంథేరిక్ పరిశీలించండి. రోడ్డు పట్టుకు. అప్పుడైనా బ్యాగ్ లెమ్మను నిలుపుటకు, వాహనపు అడుపు యావత్తూ వైజ్ఞానిక నైపుణ్యంతో వాహనం మొత్తం మీద సమతలంగా వర్తనాలు చేయగలిగింది. వాహనానికి తిరుగులు మూలంగాను, ప్రయాణంవల్లను! కలిగే అలసటను మోపిరించుటకై తెలిసొచ్చిన ధోరణులు ప్రంటు అమర్చు అందింది. హతాశురీణమాలను చక్కగా నిలాయించుకోగల ట్యాబ్యులర్ ప్రేము. సుఖంగా వయనించుటకు అనువైన హేంబీర్ బాల్లు. పుల్ల వ్యయంలో అధికమైనది నిర్దుష్టము శ్రేష్ఠమైన కాన్ఫ్యూరేటర్.

మీరు మయాంథేరిక్ పొందివుంటే, దానిపై వయనించుట ఎంత హాయి మీకే అవగాహనకాగలదు. ఉప్పులుకాని, ఆటోలుకాని, టాక్సీలుకాని ఏమీ అవశ్యంలేదు. మీ స్వంత మోపేడ్, మయాంథేరిక్, మీకు చేయాలి నియమింతు. ఇంకా తెలిసికూడా మీరు మోపేడ్ స్వంత సాధనం తొలి వ్యవస్థానే వుండగలరా?

అయిన కూడా ఒకప్పుడు మీలాగే వ్యవస్థాంధేవారు. ఇప్పుడో, తమ శ్రీతంకన్న ఇవ్వకు చాతుర్యమైన వారని సమర్థిస్తున్నారు.

మయాంథేరిక్
- మీరు సిద్ధంగా
ఉన్నప్పుడు
పొందగలిగే
ఒక ఒక మోపేడ్

తమిళనాడు మోపేడ్స్ లిమిటెడ్
(తమిళనాడు స్కూల్ ఇంజనీరింగ్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్ వారి ఒక ఉప సంస్థ)
ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్, గింటి, మద్రాసు 600 032.

FOR THE 3544 TEL

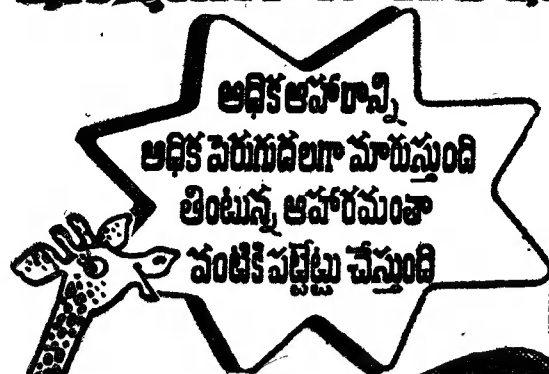
bajaj
PRESSURE COOKERS
BE-303

74 సం.గా అఖండ భృతిగాంచిన నారసింహలక్ష్మమ్మ

రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్కా
అన్ని రకములైన (ముఖ్యముగా పురుషుల)
బంపనలను సోగట్టి రక్త వృద్ధిని,
పుష్టిని కలిగించు వాటికరము.
1 డబ్బా రూ. 7-25 సొస్టిజి వ్యక్తము.
పి. జి. ఏ. అండ్ కో.,
పెండేపి 523273 (నకాం జిల్లా)

కృష్ణాగు ఉచితము : కోరివారికి
పిజివీలు ఇవ్వబడును.

మీ బిడను ఆనందంగా పెరుగనీయండి ఇన్క్రిమిన్ టానిక్ ఇవ్వండి

ఇన్క్రిమిన్ టానిక్ * ఆహారం వయస్సుకు అనుగుణంగా ఉండే వారికి ఉపయోగపడుతుంది.
Sista's-INC-916/77 TEL

ఉత్తరాలు

అట్టమీద బొమ్మ

మీ (మా) అభిమాన ప్రతిక ముఖచిత్రం జయ
లక్ష్మీ బాగులేదని చెప్పుటకు చింతిస్తున్నాము,
నీరియల్ రాగమాలిక బాగుంది. వేస్తు చోకర్
రచయిత యైన గుడిసేన సుందర్రామయ్యగారు
ఎంతైనా అభినందియులు. వారు ఈ కథను వాస్త
వానికి దగ్గరగా మలిచినందుకు, ప్రచురించిన
మీకు అభినందనములు, ముఖ చిత్రాలు నటుంచి
కూడా వేయండి.

హెచ్. మురళీధర్, రమాచాంల్, (విశాఖ)

* * *
3-2-78 న పరిచితా శిరోమణి,
కుమారి జయలక్ష్మి ముఖ చిత్రముతో వెలు
వడిన, ముఖచిత్రములాంటివి ఇకముందు కూడా
వేసి, అనంతక టి వెలుగులలో, దాదాపు దేదీప్య
మానముగా, దినదినాభివృద్ధి చెందుతున్న మీ
(మా) ఆంధ్ర సచిత్ర వార్షిక ప్రతిక యొక్క
విలువను అగ్గింపురని అభిమతమున్నాను.
జి. కె. అహ్మద్ (అముదాలపలస.)

రాత్నాల్లు

3-2-78 ప్రతిక ముఖచిత్రం సుమ్యుల్ని
అమితంగా ఆకర్షించింది. జయదేవ్ గారి రాత్నాల్లు,
సుమ్యుల్ని సవ్వించు తున్నాయి. రామలక్ష్మిగారి
వ్రత్తావళి సంతృప్తికరంగా ఉన్నది.
వ్యాయవతి లక్ష్మి నరసింహదాస్, అల్లుడుల్లు
రామారావు. (కలకత్తా)

నీ రియల్

నీరియల్ రాగమాలిక నాకు చాలా బాగుంది.
తాజా కాలర్స్ లో జి. సి. షె కుమార్ పాటకులకి
అందించిన (మీ) మా ప్రతికకు నా అభినంద
నములు, పెద్దింటి విజయలక్ష్మిగారు రచించిన
ముఖం, కథ సన్నెంలో ఆకర్షించింది.
దినాని సరప్రసాద్ (ఖర్గూర్)

* * *
10-2-78 న ఆంధ్ర సచిత్రవార్షిక
ముఖచిత్రం తాళ్లూరి రామేశ్వరి-చంద్రమోహ
న్ ల జంట బూడ ముచ్చటగా ఉంది. శ్రీమతి
మాధవ పెద్ది పుణ్యశీలా ప్రసాద్ గారు రచించిన
నీరియల్ రాగమాలిక లో అనన్యదాయకంగా
ఇంటరెస్టుగా సాగుతున్నది. కథలో వాణిశ్రీ
గారి చేపల్లి కథ చిన్నదయినా బాగానే యున్నది.
హైదరాబాద్ నోట్ బుక్ చదివి తెలియని మె
యములు చాలా తెల్పుచున్నాము. టి. రామ
చంద్రరావుగారి మా అభినందనములు.

నమాని వేంకటేశ్వర శర్మ (సిద్దియా)

(50వ పేజీ చూడండి)

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం : 1908

శివలెంక శంభునాథ్

సంపాదకుడు :

[1938-1972]

భుక్తవారం : 24-2-'78

సింగరవాని సం. మామి బి. పాఠశాల

సంపుటము 71 : సంచిక 23

సంపాదకుడు

శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

పోస్ట్ లో ఏడాది చందా రు. 41-60

ఆరు మాసాల చందా రు. 20-80

విడివెతి వెం 75 పైసలు

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయావళిక్రమణిక

మీదలిపి మీనాకి ఆనంద్
(కవి : కాంతిరాజ్ ఇంద్ర)

కథలు : కృష్ణయ్యలొకభాగం :

చీకటి చిరుకవితలు ... 7

కొత్త జీవితం ... 12

రాగమాలిక ... 19

శకుంతల పేకాల ... 32

వెలుగుస్తుంది ... 39

మరి, మీకెలా

కనబడుతోందీలోకం? ... 46

వ్యాసాలు, శిర్షికలు :

ఉత్తరాలు-4, లోకం పోకడ-5,

ప్రకాశన-6, ధర్మ పథం-10,

ఫిల్మోత్సవ-78-24, సినిమా-27,

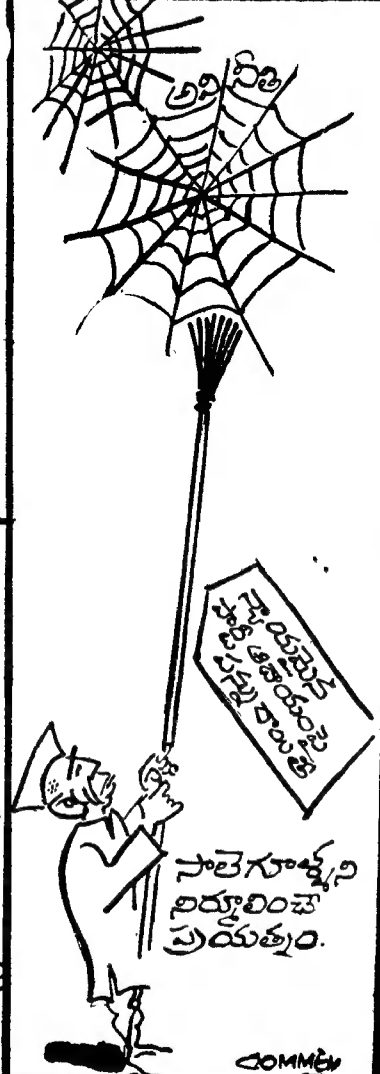
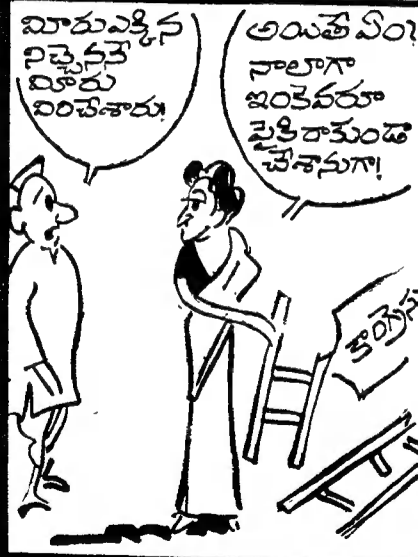
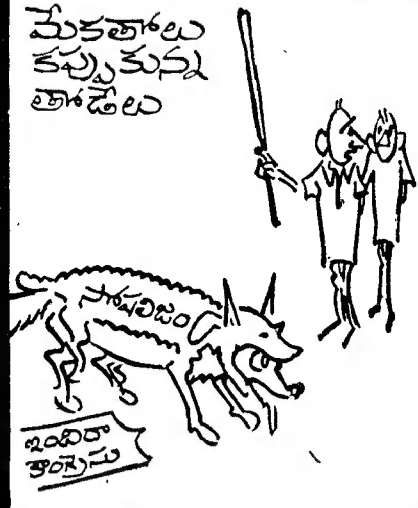
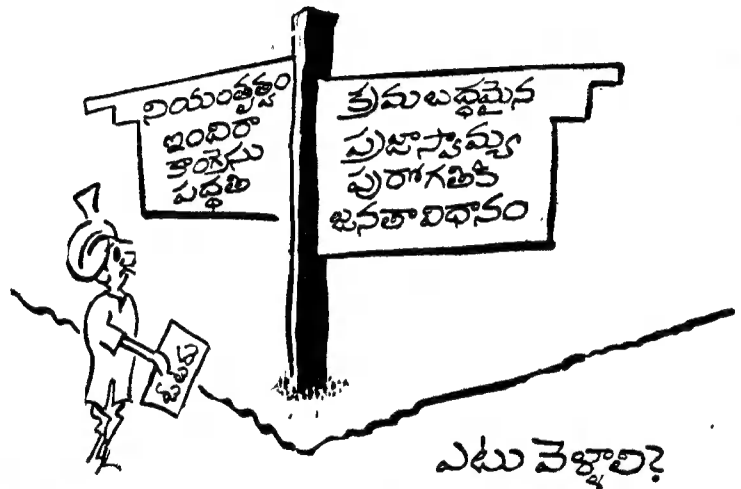
పాదరూప వాచాన-36, వార

పం-38, మామి తెలుసా? -45,

పాఠశాల డైరీ-49, పోట్లా కోసం

పట్టు! -51.

లోకంపాకడి-కోమర్

ఆ. నా. రా. ఖర్గపూరు

ఫలింబలేని మూగ ప్రేమపై మీ అభిప్రాయం ?

అవలే మూగ అంటున్నారు. పైగా ఫలింబ లేదంటున్నారు, ఇంక అలాంటి ప్రేమ గురించి మాట్లాడడం దురుగు. మరిచి పోడం మంచిది.

బి. జి. కె. చీరాల

ప్రేమ అభివృద్ధి జరుగలంటే ప్రేమలో చెతస్యం ముఖ్యంగాని పురుషులకు ద్వేషించడం కాదుంటారు.

నిజమే కాని ప్రేమలో చెతస్యం రావా లంటే పురుషుల సహకారం కావాలి కద. సరైన దాహదే అందివ్వని పురుషులను అణగదొక్క బడిన ప్రేమ ద్వేషించడంతో అభ్యర్థం లేదు. అందరినీ ఎందుకు ద్వేషిస్తారు. ? నో రకా రామోహనాని వో కందుకూరిని అరాధ్య దైవా లుగా చెమకొలేదా అడువారు ? !

టి. ఏ. ఆర్. ఎన్. శ్రీకాకుళం

మనిషికి శారీరక సౌందర్యంకంటే మానసిక సౌందర్యం ముఖ్యం కాదా ?

ముఖ్యమే. కాని అది కంటికి కనిపించదే కంటికి కనిపిస్తాంటేనే దిక్కులేదు, అక కని పించని ఆత్మ సౌందర్యాన్ని గారనించడంకంటే సామాన్యులకి సాధ్యమయ్యేదా అని !

ఎన్. ఎన్. ఎన్. ఎన్. శ్రీహరికోట

పరమానంద కాలంలో పరకట్ట నిర్మాణం కొరకు రాక్షస విరాహములు ఉపయోగకరం అని నా ఊహ్యం. అమరేమంటారు.

ప్రేమ విరాహానికి చేపలేని యువకులు రాక్షస విరాహానికి ధైర్యం చేయలేరంటారు. ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకుంటావాతే, అన్ని లాంఛనాలూ బేరాలు పెడతారే, ఇక లేవలసికుపోయి పెళ్లి చేసుకుని పెళ్లాన్ని పోషిస్తారా అని ! అలా

ప్రశ్నోత్తరం

కె.రామలక్ష్మి

పెళ్లాన్ని పోషించకల ధైర్యం వుంటే రాక్షస విరాహం అక్కరలేదు— పెద్దలని ఒప్పించి చెమకొవచ్చు, ఎదిరించి చెమకొవచ్చు.

ఉదన్. కుర్దారోడ్

అనుమానం ముందు, తరువాత అడవి పుట్టింది. కనుకనే మర అక్షరాలలో ఆ తరువాత ఆ వుండటం.

అలాగా ? నేనే మనుకున్నానో తెలుసా ? అతను, తరువాత అమె పరుష ఇరా పుచ్చా యని

తమ ప్రశ్నలకి జవాబులు దొరక్క మిమ్మల్ని అడుగుతున్నారు సాటకులు అరుకుంటున్నారా మీరు ?

నేనే పిచ్చిదానా అలా అనుకోదానికి !

ప్రకాష్. టాటానగర్

అన్ని జ్వాలలు నీటిలో చల్లార్చవచ్చు కాని అక్కినేని దేవదాసులాంటి భగ్గప్రేమకుర ప్రేమ జ్వాలలు చల్లార్చడం ఎలా ?

మర్రి మర్రి దేవదాసులు రియడం మూలంగా చల్లార్చ వచ్చునేమోనని ప్రశ్న త్తాలు చేస్తున్నారు. కదా. వేచి చూద్దాం.

జి. వి. ఆర్. లర్. ఖర్గపూరు

స్వార్థంకోసం ఇతరులపై నిందమోపి వాళ్ళు అన్యాయం చేసిన వాళ్ళను ఏమనాలి ?

అరుకున్నది సాధించిన వాళ్ళ అనాలి. దానికి నేర్యందాలి.

కె. సి. ఆర్. సహారన్ పూర్

గడుసు తనానికి గయ్యాలి తనానికి లేదా ఏమిటి ?

గడుసుతరంలో రాస్తూ జాణతనం వుంటుంది. గయ్యాలితరంలో చేతకాని భోజనం వుంటుంది. జీవితంలో అందరూ మఖాలే కోరుకుంటారు. కష్టాలు కోరుకోరు కారణం ఏమిటి ?

ఏంకక ఎచ్చే పేరంటాళ్ళు కష్టాలు. అవి కోరుకోవక్కరలేదు. పిలిచినా రాని గడుసురాలు మఖాలు పడే పడే కోరుకుచ్చ కొద్ది దూరం అయి మరీ మరీ కోరుకునేలా చేస్తాయి.

విసాల్, బరంపురం

కాటికోకి వెళ్లినా ప్రేమల సమ్మరదా అని పెద్దల అంటారు.

అక్కడి కెళ్లాక ఎవరూ ఎవర్ని చమ్మక్కర లేదు. భూమి దుస్థుంతు కాలం జీవితం మఖంగా సాగలంటే, చమ్మకుం ఒక ముఖ్యమైన ప్రాంత పదికగా వుండాలి.

జి. ఎన్. డి. వలుమనేరు

ప్రేమ పర్తిల్లారి ప్రేమ ప్రేమ అంటారే అయి ప్రేమ లేవలే మనిషి జీవించలేదా ?

ఎందుకు జీవించలేదు హాయిగా ఒంటిపిల్లి రాకాసిలాగా రోజు చెక్కపెట్టుకుంటూ రంగారావీ వాసనా లేని జీవితం దొర్లించేస్తూ మహారాజలా బ్రతికేయవచ్చు పోదరి !

జి. ఆర్. కె. ఎన్. పైడిపెల్లి

నేను ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించాను. పరకట్టం రిమ్యుకోక అమ్మాయి పెండ్లి చేసుకోవాలని నా కోరిక. నా ఇంట్లో అప్పుకోడంలేదు ఎలా ?

ప్రేమించడానికి అప్పుకున్నారా మీ ఇంట్లో ?! ప్రేమకి ముష్టి అచ్చలేదు. పెళ్లికి కావాలి. చూడండి, కట్టం రిమ్యుకోకుండా పెళ్లి చేసుకొని ఉద్దరిస్తున్నామనుకునే కంటే ఇంట్లో వాళ్ళ చెప్పేట్లుగా కాస్తా కూస్తా కట్టుకున్నాడే పెళ్లి చేసుకోడం పదుం మీలాంటి వాళ్ళ అలా కాక పోతే, పానం కట్టుకున్న దాన్ని బ్రతికి వచ్చాళ్ళు దెప్పుతారు చేమ కకక, కట్టుం లేకుండా పెళ్లాడా నంటూ !

బి. ఎల్. తిరుపతి

మీరు సినిమాలో మూర్ఖకాంతలాగా కంటింబ కూడదూ ?

ఎలా ? విజజీవితంలోనే సినిమాలో మూర్ఖ కాంతం లాగా వుండే వాళ్ళ ఇంకెం ఎటిస్తారు ?

డి. ఎమ్. ఆర్. నల్లగొండ

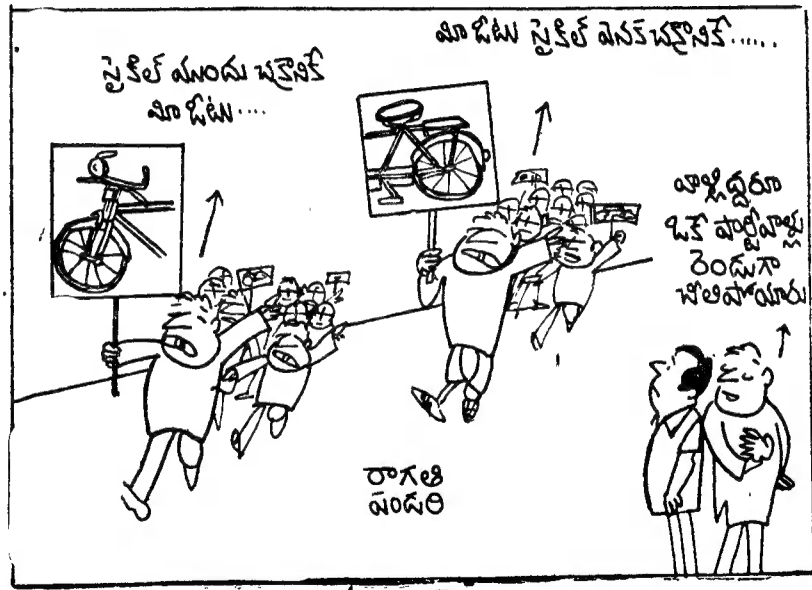
వేళ్ళలను పెళ్లి చేసుకుంటే వాళ్ళ పిత కథలు మరిచిపోతారా ?

ఎవరు ? వాళ్ళా ? మీ ?

వై. ఎన్. ఆర్. జెంషెడ్ పూరు

అనురాగం—ఆర్థియత, బంధుత్వం, కృతజ్ఞత అన్నింటినీ వదలుకొని దూరింగా ప్రయత్నం మనిషిని ఏమని సంభోధించాలి ?

పన్నాని రావా !

మరిడయ్య అశగా చూశాడు. అల్లంత దూరాన యిద్దరు మనుషులు గబగబా వస్తున్నారు.

ఒక ఆడమనిషి ఒక మగమనిషి.

వాళ్ళు గుండెలు అలిసిపోయేలాగ మైలు దూరంనుంచి వరుగు వరుగున వస్తున్నారు.

ఆడమనిషి వచ్చి చీర గావును కట్టుకుంది. అకువచ్చి చీర. ఆ మనిషి చేతుల్లో ఒక మగపిల్లాడు వున్నాడు.

మగమనిషి చిన్న పంచెగుడ్డ కప్పారేసి కట్టుకున్నాడు. తువ్వలుగుడ్డ ముక్కో, చీరముక్కో తలపాగా మట్టుకున్నాడు. కాదు బుర్రకు అడ్డదిడ్డంగా చుట్టేసుకున్నాడు. బుజంమీద ఒక పాత, చినుగుల పంచపాత, నల్లగా వున్నాడు. దిమిలి పొడుగు మనిషి లాగ పాడుగ్గా పలగా వున్నాడు. వాళ్ళ గోర్లు దాటే మట్టిరోడ్డెక్కారు.

రోడ్డు చితుకు చితుకూ మంటున్నాది.

నూడురోజులాంటి చినుకులు. కురవవు, మానవు. ఈ మూడు రోజులూ, పొద్దే పొడవలేదు. కారునల్లని మబ్బులు మృత్యువు లాగ కమ్ముకొచ్చేస్తున్నాయి.

ఆడమనిషి, తన చేతుల్లో వున్న మగ పిల్లాణ్ణి - మగమనిషికిచ్చింది.

మగమనిషి చుట్టపారేసి రిక్తాలోంచి దిగాడు.

సందేహంలేదు పట్నం బేరమే. ఒక రూపాయి డబ్బులు దొరికాయన్నమాట.

మరిడయ్యకు పొద్దుట్లోంచి డబ్బులబేరం రాలేదు.

బోడీబేరం పెద్దనాయుడిది. పట్నం తీసుకెళ్లేడు. ఆ నాయుడు నీర్రాజు టాకీస్ దగ్గర దిగిపోయాడు. దిగిపోయి జేబులోంచి నోచుట్ట తీసి మరిడయ్య కిచ్చాడు. డబ్బు అప్పట్టు చూశాడు మరిడయ్య, బుర్ర గోక్కుంటూను.

“తీసుకుందూగానే” అన్నాడనాయుడు. అని గబగబా వెళ్లిపోయేడు.

“చిత్తం” అన్నాడు మరిడయ్య. నాయుడు తప్పుకుండా డబ్బులిచ్చేస్తారు. కాని యిప్పుడు కాదు మరి.

నిన్నటి డబ్బుల్లోని వది పైసలు మిగిలాయి, టీ తాగుదాం అనుకున్నా మరో అయిదు పైసలు కావాలి. మరో రిక్తావాణ్ణి అగ్గి పెట్టడిగి చుట్ట ముట్టిం చాడు. చాలాసేపు చూశాడు: బేరంలేదు. వన్నెడు గంటల నేళర్వడు టాన్లోంచి ఊరి చివరనున్న మిక్లకు చిన్నబియ్యం

మూట తీసుకొచ్చాడు. పావలా సంపాదించాడు. పావలా రిక్తా హండిల్ బారీకి కొట్టి ముదు పెట్టుకుని బనిను జేబులో పడేసు కుని బయల్దేరాడు. తిన్నగా దొనీ, రాని చెట్టు జంక్స్ లో కొచ్చాడు. ఆ జంక్స్ లో మామూలు బప్పులన్నీ అగులాయి. ఆక్కణ్ణించి రెండు మూడు ఊళ్ళకి మట్టి రోడ్లున్నాయి. రానిచెట్టుకిందటికొట్టుంది, కానంత దూరంలో మరోపాక వుంది. అది పెద్ద నాయుడి గరుగులో వుంది. అంతకు తప్పించి ఆ మట్టునల్ల యళ్ళు లేవు. ఆ జంక్స్ లోకు మరిడయ్యది ఒక్క టే రిక్తా. బప్పు దిగినవాళ్ళని ఆయా వూళ్ళకి తీసుకువెళుతుంటాడు. ఆయావూళ్ళ వాళ్ళని రెండుమైళ్ళ దూరంలోవున్న బస్ స్టేషనుకు వెళుతుంటాడు. బస్ స్టేషనుకుపోతేమనిషికి అర్థరూపాయి. యిద్దరయితే రూపాయి. ఒకోరోజు వాలు గయిదు రూపాయిలదాకా సంపాదించాడు. ఒకోరోజుఅట్టు పెట్టిపట్టు బేరం వుండదు. చినుకులు పడుతున్న ఈ మూడురోజులనుంచి 'యవ్వారం' ఇలాగే వుంది. ఇవాళ మరి 'గోరం'.

కుర్రాడి బరువు గుండెలకెగబాడుస్తుండగా ఇద్దరు మనుషులూ రానిచెట్టు సమీపించారు. అదది చిన్నరాగంతిన్న న్నట్టు పసికట్టాడు మరిడయ్య. అది రాగం కాదు శోకంకదం. ఆకుర్రవాడికి మూడేళ్ళండొచ్చు. తోటకూరకాడలాగ నేలాడబడిపోతున్నాడు. మగమనిషి యాడవడం లేదు. మొహం అంతకంటే దారుణంగా వుంది. బెగులు బెగులుగా వున్నాయి వాళ్ళ చూపులు. ఆ కుర్రవాడు అనిలు చూట్టంలేదు. కళ్ళలోతుకుపోయి వున్నాయి. ఆ మొహంలో జీవకర లేదు.

ఆ మనుష్యుల్ని పోల్చాడు. పేర్లు తెలిదు గని వాళ్ళది కొండవార వూరు.

“బాబూ కిష్టేబాబూ - వా బాబూ - వారే” అంటున్నది తల్లి. కుర్రవాణ్ణి కదిలించి.

మగమనిషి బెగులుబెగులుగా గుండెకాయ తెగిపోయేలాగా చూస్తున్నాడు. ఏడిచినా అంతకంటే తెరిపిలేవుట్లా అన్నట్టు చూస్తున్నాడు.

మరిడయ్యకు బోధపడిపోయింది

Back

DIMPLE

తల్లిని మించిన దైవం లేదని
సాటి చెప్పిన చిత్రంలో
నవ్వుల పువ్వుల స్వంగారం!
నేటి మేటి సింగారం!!

చూడండి!

ఎమ్.యల్. గాఫీనాథ్ ప్రకటించు
రాజేశ్వరి అత్రాకంబైన్

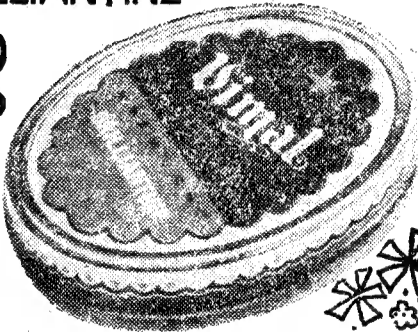
తల్లె చల్లని దైవం

రజు కవులకు ఎమ్.యల్. గాఫీనాథ్

ప్రేమలూజీ లుక్

శిరోజాభివృద్ధికి మరులుకొల్పు
నల్లని కురులకు
చల్లదనమునకు సాటిలేని పరిమళమునకు
మేటి అయిన

Vimal
AMLA
BRILLIANTINE

విమల్ అమ్లా బ్రిలియంట్లైన్ క్రమముగా
పుపయోగించిన అద్భుతమైన ఫలితము కలుగును.

విజయా కెమికల్స్, ఆంధ్రప్రదేశ్ ముద్రాను-600007

పట్నంలో డాక్టరు దగ్గరికెళ్లాది
ఆడమనిషి వయటవెరగున పాట్లు
కనవడింది

మరిడయ్యకు దైర్యం వచ్చింది. అందులో
డబ్బులుండివుంటాయి

కురవాడు చావుబతుకల్లో వున్నాడంటే
కుండా ముంతా ఆమ్మీనయినా సామ్మీ
పట్టుకునుంటారు.

“మేలుయ్యందేటి” అన్నాడుమరిడయ్య.
రిక్వా తారురోడ్డు మీదకుతెచ్చి.

సరిగ్గా వారం రోజులాయీ కిష్ట బాటుకి
జబ్బు. ఏం జబ్బు అన్నది మనకి తెలీదు.
ఆగవారంలోవున్న పంతులుగారి వైద్యం.
తగ్గలేదు. ముదిరిపోయింది. పట్నం
తీసుకెళ్ళిపోండి అని చెప్పేసరికి కిష్ట బాటు
కాళ్ళూ చేతులూ చలబడిపోయాయి. మెడ
వేలవేసేశాడు. అగులూ బొగులూమంటూ
పొలాలకడ్డంపడి నడిచిరోడ్డు చేరుకున్నారు.
అదీ కథ. ఈ నాలుగుముక్కలూ చెబుతూ
ఆడది నాలుగుసార్లు చీదింది. మొగమనిషి
మొహంలో ఎక్కడా కత్తివేటుకి నెత్తురు
లేదు. అతని పొట్ట వెన్నుకు అంటుకుపోయి.
అతని కళ్ళు ఎక్కడోలోతుకుపోయివున్నాయి
ఆ కళ్ళలో వెతుకుదామన్నా నీళ్ళు లేవు.

“జేగక్కండి జేగక్కండి” అన్నాడు
మరిడయ్య.

గలి చల్లగా వొళ్ళు చిల్లులు పొడిచేలా
వీస్తోంది.

మబ్బులు కాటుక పూసుకుని తరుసు
కొస్తున్నాయి, మృత్యువులాగ. పొద్దు వాం
లేదు గాని రాత్రయి పోయినట్టే వుంది.

“నూడు నేస్తం, అయిదు రోడ్ల
జంక్షన్లో సింగ్ డాక్టర్ కాడికి పోనీ”
అన్నాడు రిక్వాలించి, మగమనిషి. బుజా
న్నున్న పాతతీసి కప్పాడు కుర్రాడికి. తల్లి
కుర్రాడికాళ్ళూ చేతులూ తనచేతుల్తో
రాస్తోంది వెచ్చదనంకోసం.

అది శీతాకాలంకాదు అది వానాకాలమూ
కాదు. అది ఎండకాలం. ఎండలు పేల్చి
పేల్చి-మూడురోజులయి మబ్బులు, వానా
పట్టుకుంది నిజానికది కొండరాళ్ళు సగం
వలసిన గ్రీష్మబురుతువు.

ముందురోజు మిగిలిన వదిపైవలూ
బీడిలు కొనిశాడు. బియ్యమూట మిల్లుకు
తెచ్చినందుకు సంపాదించుకున్న పావలా
తోటీ, మరోపావలా అరుచెట్టి రాచిచెట్టు

చీకటి చినుకులు

కింద టీకొట్లో ఒకరోట్టిని టీనీళ్ళు
తాగాడు. ఆ రోట్టి మూడోబునాటిదే.
అయితేనేంకా అరుచిచ్చింది అంతే చాలు.
అసలే టీకొట్టు సార్యతమ్మ రాకాసింది.
అదిగో అల్లారోట్టికిమించి కడుపులో మరేం
లేదు. అమ్మతోడు. చంపుకు తినేసినం
తోట్టు. ముందురోజు మధ్యాహ్నం గుప్పె
డన్నం యింతగంజీ తాగాడు. ఆ మాపులు
మళ్ళీ పుత్తిగంజే. అయితే అది అతనితప్పే
పట్నంనుంచి వస్తూ వస్తూ డబుల్ జీరో
మీదక పావలా, డబుల్ పెవెన్ మీదక అర్న
రూపాయా క్రాకెట్టు కట్టేశాడు పావలా
పుగక్కాడ కోసేశాడు. రూపాయి చెల్లు.
పెళ్లాం తిట్టపోసింది. యింత పుగకుపాయ
తీసి దానిచేతిలో పెట్టాడు. అది యిన్ని
గంజినీళ్ళుపోస్తే తాగి కడుపులో కాళ్ళు
పెట్టుకుని ఇడుకున్నాడు.

మరిడయ్య గబగబా రిక్వాలగుతున్నాడు.
ఆడమనిషి అలారాగం తీస్తూనేవుంది.
మరిడయ్య బొత్తిగా ఒంటిపేగుమనిషి.
కష్టం వార్చలేదు. తనువడలేడు. మరోడు
వడితే చూడలేదు. అనలు మొదట ఈ
రిక్వా కూడా తొక్కలేకపోయాడు.

మరిడయ్యకు చిన్న సైకిలుషావుండేది.
దానికి అనుబంధంగా సోడాకొట్టుండేది.
నాలుగు సైకిళ్ళుండేవి. రెండు సైకిళ్ళు
దొంగతెత్తుకుపోయారు. ఒకసైకిలు పోలి

కవిత!

కళ్ళు చూపిన వాస్తవాన్ని

అలోచిస్తూ—

మన్నిష్కంకాలం వెచ్చిస్తే,

అలజడి, సంఘర్షణల

రాపిడిలోనుంచి

పుట్టిన చెత్తనగ్నం

హృదయాన్ని కదిలిస్తే,

స్పందించిన హృదయా

కదిలించిన కలం

ఉత్తేజంతో

ఉద్యేగంతో

పాడినగీతం

కవిత!

— పాయసం సుబహ్మణ్యం

ఇరాన్ లో మన డాక్టరలకు

స్వస్తి

మొత్తం కాలం ప్రభుత్వానికే
సేవ చేసే ఒప్పుదాన్ని ఉల్లంఘించి
ప్రవేటు ఆస్పత్రులు తెరుస్తున్నారన్న
ఆరోపణపై ఇరాన్ 10 మంది
భారత, పాకిస్తాన్ వైద్యులను
బహిష్కరించిందని ఆరోగ్య శాఖ
మంత్రి జనవరి 19వ తేదీన టెహ
రాన్ లో ప్రకటించారు. ఈ బహిష్క
రించిన వైద్యులు ప్రభుత్వం చే
గ్రామాల్లో పని చేయటానికి నిర్దేశ
శింప బడ్డారు. కాని వారు అదే
గ్రామాల్లో వేరే సీజలు తీసుకొని
ప్రాకిసులు పెట్టారు.

మలు దొంగ సైకిలన్న అనుమానంతో
ఏత్తుకుపోయారు. మరోసైకిలు అతనే
అమ్మేశాడు. సోడాకొట్టు కొన్నాళ్ళు కొడి
గట్టిన దీపంలాగ సాగి సాగి చతికిలబడి
పోయింది. సైకిలూ, బడ్డి అమ్మి - నానా
గడ్డిగరిచి ఈరిజ్జే కొన్నాడు ఎనిమిదివంద
లకి, రెండేళ్ళకి అక్కడకది కారు చౌక.
సైకిలుషావు బాగున్నరోజుల్లో మరిడయ్యకి
ఏరమ్మని ఒక ముండుండేది. దానికోసారి
ఉంగరంకూడా చేయించిపెట్టాడు. మనిషి
మాంచి పొంకంగావుండేది. కాని...నరే.
ఏందుకొచ్చినగొడవ. అంతా చాలా పెద్దకదే
వుంది.

పెద్ద మడుంవరకూ వచ్చారు.

చీకటికాస్త చిక్కబడింది. పడమరన
చిన్నతెల్లచీర లేకపోలేదు.

చినుకులు కాస్త పెద్దవయ్యాయి.

“నాయన్నాయన జేగల్చీ జేగల్చీ -
అంటున్నాది రిజ్జేతో ఆడమనిషి మరిడయ్య
మృత్యువునుశంకిస్తూనేవున్నాడు. గుండెల్లో
నిండానీళ్ళు పోసినట్టు బరువుగా వుంది.
దుఃఖంతో బాధతో వొణుకుతోంది.
మరిడయ్యదిబొత్తిగా జాలిగుండె. అదిగదే
యింతపనిచేసింది.

మరిడయ్యకు యిద్దరు కొడుకులూ ఒక
కూతురూను. కూతురు, అమ్మవారు పోసి
చూస్తూ చూస్తూ వుండగానే చచ్చి
పోయింది. కూతురు చచ్చిపోయిన రోజు
జ్ఞాపకం వచ్చింది మరిడయ్యకి. ఎంత

తనయందు ఎంతో భక్తి ఉన్న భక్తులకై నా సరే, భగవంతుడు సులభంగా వరం ఇవ్వడు. వారెంతో బాధపడినమీదట-వారిని అనుగ్రహించడం జరుగుతుంది. సర్వసంగ పరిత్యాగంచేసిన మహామునులుఎంతో ఘోరంగా తపస్సుచేసిన తర్వాతనే అనుగ్రహించడం జరుగుతున్నది. అట్టిస్థితిలో సంసారంలో పడి కొట్టుమిట్టాడుతున్న సామాన్యులను గురించి వేరే చెప్పనక్కర్లేదు కదా! సంసారులు తమ స్వత్రాణవల్ల ఫలితం కానరాకపోగా, భగవంతుణ్ణి నిందించడం కూడా జరుగుతున్నది. అలా నిందించిన తర్వాతనే వాళ్ళసంకల్పం నెరవేరుతున్నది. ఆ నింద

స్తుతి - నిందలు

తనపై గల ఆపారభక్తికే మాచకమని భగవంతుడు భావిస్తాడని చెప్పవచ్చును. ఆ పరమపురుషునికి భక్తుల నిందాస్తుతులు రెండూ సమానమే!

స్తుతివల్ల తమకార్యం ఫలించకపోగా, తాము నమ్ముకున్న స్వామిని నిందించి కార్యం సాధించిన సంఘటనలు ఎన్నోఉన్నవి. వాటిలో రెండింటిని ఉదాహరణకు తీసుకోవచ్చు.

రామదాసు నామంతో ప్రఖ్యాతుడైన కంచెర్ల గోపన్న భద్రాచలంలో

శ్రీరామచంద్రునకై సర్కారు సామును లక్షలకొలది ఖర్చు చేశాడు. ఆ అపరాధానికయి విజాం ప్రభువు అతనిని చెరలోపెట్టి హింసించాడు. తన్ను రక్షించాలని రామదాసు శ్రీరాముని ప్రార్థించినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. విసుగెత్తి నిందించిన తర్వాతనే రామ లక్ష్మణులు రామదాసుని భృత్యవేషంతో ఆర్థరాత్రి తానీషాకు పైకం చెల్లించి భక్తునికి విడుదల కలిగించారు.

సింహచల జైత్రాన్ని దోచుకొనుటకు తురకలందఱు విశాఖపట్నం మీదుగావస్తున్న సమాచారం ముందుగా తెలిసి గోగులపాటి కూర్మనాథకవి శ్రీ వరాహ లక్ష్మీ నరసింహ స్వామి సన్నిధిలో దీక్షతో కూర్చుండి సింహాద్రి నారసింహాతకం చెప్పడం ప్రారంభించాడు. మొదట్లో దేవుణ్ణి స్తుతిస్తూ, ప్రజలనూ, తన దేవాలయాన్నీ రక్షించాలని ప్రార్థించాడు. ప్రయోజనం లేకపోయింది. దోపిడిదండు (తుమ్మెదల) మెట్టును సమీపిస్తున్నట్లు తెలిసింది. తర్వాత, కవి ఉద్రేకంతో స్వామిని నిందిస్తూ వద్యలుచెప్పాడు. ఆ దేవదేవుడు అనుగ్రహించి తుమ్మెదల దండును పంపి, తురకల దండును అక్కడి నుండి వెంట తరిమి అపాయం తప్పించాడు తర్వాతనే ఆ మెట్ట తుమ్మెదల మెట్ట అని పేరు పొందింది.

ఏరీగ వుండేదో. బ్రతికివుంటే నేటికి పన్నెండేళ్ళల్లా. పోవడలా? యింకా? రెండో కొడుకు ను లారీ మట్టించేసింది. వాడు ఎప్పుడూ కునికిపాట్లు పడుతూనే వుండేవాడు. ఏ రోగమూ లేకపోయినా రోగిష్టిలాగా వుండేవాడు. ఎనిమిదేళ్ళ వయసులో ఆలాగయి పోయాడు. ఆరేళ్ళల్లా తిప్పి తిప్పి వెయ్యి రూపాయలిస్తామని - అన్నీ కమిషన్లు పోనూ అందందలు చేతిలో పెట్టారు. పోయిన కొడుకు ఎలాగూరాడు, ఎదన అందందలు ఏందుకు పుచ్చుకున్నావు, పారీ ఆళ్ళ మొహన్నే అన్నది పెళ్ళాం. అవున్నామే. మరి డబ్బో! ఈనాటికి యింటి ఆడదానికి తెలియకాని మరాడబ్బుతోనే ఏరమృతి నీలం పాడి వేసిన ఉంగరం వేయించి-మాంచి చీర కొన్నాడు తక్కిన సాము జల సాయం కాదు. ఇప్పుడా బోగట్టా జ్ఞాపకం వచ్చి చాలా పశ్చాత్తాపంతో ఛీ ఛీ-నేనేం

చీకటి చినుకులు

మనిషిని అనుకున్నాడు మరిడయ్య.

“పదనాయినా-తరుముకెల్లి పోస్తంది. రోజ్జాగలొకటి” అన్నది రిక్తాలోంచి ఆడమనిషి.

“నాయనా కెళ్ళబాబూ-మూడవా-నాదుక్కు మూడవా” అంటున్నాదా తల్లి పృథ్వీదేవిదాకంకంగా.

“పల్లెకోడే-యిప్పుడు కదిల్చాడుగాడా-అమ్మిటికే ఆ బగమంతుడున్నాడు. సింగు డాట్టరు నెయ్యి నలవన నయమయి పోయిందా...” అని ఆగేడు. అవ్వకపోతేనో అన్న ప్రశ్న వేసుకుందుకు ధైర్యం చాల్లేదు. మొహం దాచేసుకున్నాడు. మెడ పాడుగు కావడంవల్ల గడ్డం గుండెల కాసింది. మెడ సులిమీసిన కోడిలా వున్నాడు.

మరిడయ్య రిక్తాదిగి లాగడం ప్రారంభించాడు. అక్కణ్ణించి వూడా వాళ్ళ పెట్రోలు బంకు దాకా అంతా ఎగువే. బస్టిలో దీపాలు అల్లంత దూరంలో మిల మిల లాడుతూ కనబడుతున్నాయి. వీరాజు టాకీనోలో లొలాటకె రికార్డులు వేస్తున్నారు. సినిమాకు వెళ్ళే జనం పరుగులాగ నడుస్తూ రిక్తా దాటిపోయారు. వాళ్ళు సినిమా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నవ్వుకుంటున్నారు.

మరిడయ్య పెద్దకొడుకు ఒకత్తిని తీసుకుని లేచిపోయారు. వైజాగోలో వోడల రేవులో మూటలు మోసుకుంటున్నాడని, యిప్పుడు వాడి పని బాగానే వుందని పట్నం నుంచి వచ్చిన బ్రహ్మం చెప్పాడు. యదవ-యదవన్నర యదవ. తల్లిని, తండ్రిని మూడనోడు ఆడూ వొక్కొడుకేనా-తూ-మరిడయ్యకు కష్టం వేసింది. ఉన్నట్టుండి ఈ బ్రతుకెంతో భారంగానూ మొయ్యడం అపాధ్యంగానూ కనపడింది. ఊపిరి బిగబట్టి

బరువు లాగుతున్నాడు. బస్ స్టోప్ కి రానే వచ్చాడు. అల్లా కనిపించేదే పూరా వాళ్ళ బంకు. వాపిక వల్నాడు గబగబా సరుగు లాగ నాలుగుగురు లాగి గబుక్కున రిక్సా సీటెక్కి తొక్కడం ప్రారంభించాడు. అమ్మయ్య! రిక్సాలో కూచున్న మనుషు లిద్దరూ చాలా బరువున్నట్టు కనిపించారు. కాదు కాదు ఆ గంటలు బరువెక్కిపోయింటాడు. చచ్చిపోయాక మనుషులు బరువెక్కిపోతారట. మరొక్కరూడు... ఛ... అప్పుడొకచనలు ...

సింగు డాక్టరు సెయ్యబడితే బతికాడా? మళ్ళీ తానే వాళ్ళని రావెట్టు జంక్షన్ లో దిగబెట్టాడా? - వాళ్ళప్పుడు సంతోషించి మరో పావల్లబ్బులు పారారా? ఇలా ఆలోచించుకుంటూ రిక్సా జోరుగా పోనిచ్చాడు.

కాటికలాంటి చీకటిని కరెంటు దీపాలు తరిమితిరిమి కొడుతున్నాయి. అయిదు రోడ్ల జంక్షన్ లో అంతా పట్టునగల్గి వుంది.

రిక్సా పక్కకితీసి ఆపాడు మరిడయ్య.

ఆ పక్కదాబాయితే సింగు డాక్టరు ఆస్పత్రి.

సాయింశం ఏడుగంటల సమయం. బస్ స్టోడ్లన్నీ నూంచి రద్దీగా వున్నాయి. చినుకులురేపు ఉండి ఉండి ఒక్కొక్క తుంపర. ఆ చినుకుల్ని ఎవ్వరూ లెక్క చెయ్యడం లేదు.

ఇద్దరూ రిక్సా దిగేరు.

ఆడమనిషి పయిటచెంగున పొట్టం విప్పి "యిందా డబ్బులు" అన్నాది ఫెసిమిటితో.

"నా డబ్బులిచ్చి" అన్నాడు మరిడయ్య.

"యిచ్చేస్తాం నాయనా - కొడుకును డాక్టరుబాబుకు సూపించనియ్యవా" అంది గట్టిగా ఏడుస్తూ, ఆడమనిషి. "ఒక్క సిటం సుంచో" అని కూడా అంది.

మరిడయ్యకు మరివోరు పెగల్లేదు.

ఇద్దరూ సింగు డాక్టరు ఆస్పత్రిలోకి గబగబా తూలుతూ, దుఃఖంతో చాలిపోతూ వెళ్లారు.

మరిడయ్య రిక్సాలో కూచుని చుట్టూ ముట్టించాడు. పదిహేను పైసలు - అంతే - పదిహేను పైసలుంటే చాలు టీ తాగును. ఏదీ ఎవరున్నాడు యిచ్చేదాత. మరిడయ్యకి ఏదైయ్యేళ్లు దాటాయి. మనిషి బొద్దుగా పుష్పిగా పున్నట్టు కనపడతాడు. కాని ఒట్టి ఒంటిపేగు మనిషి. కష్టం వోర్చి

లేడు. చూడలేడు. రోడ్డువార చచ్చిపోయిన కుక్క కనపడితే కడుపులో దేవేసినట్టుయి పోయి అన్నంనోట్లో పెట్టుకోలేడా పూట. శవాన్ని చూసే చాలు మనసు చెదిరిపోతుంది.

మరిడయ్యకి రిక్సాలోనేకుసుకుపట్టేసింది.

* * *

రాత్రి తొమ్మిది గంటలయి వుంటుంది. తొలి సినిమా వదల్లేదు.

మరిడయ్య రిక్సా పట్టుంలోంచి బయలుదేరి రయ్యరయ్యమని రావెట్టు జంక్షన్ వైపు శరవేగంతో పరుగుతీస్తోంది. ఇప్పుడది బరువుగా లేదు. తేలిగ్గా వుంది. అంతా దాను. పెద్దమదుం. దాటించాకా పెడలో మీద కాలు వెయ్యక్కర్లేదు.

చచ్చిపోయినవాళ్ళు బరువెక్కురు. తేలిగ్గానే వుంటారు. ఆ కుర్రాడు చాలాసేపయి చచ్చిపోయాడు. సింగు డాక్టరు చాలామంచి వాడు. చేతివలగలవాడు. కాని ప్రాణం పట్టుకురాలేదుగదా! కుర్రాడితండ్రి ఇచ్చిన అయిదురూపాయలకే - మంచియింజక్షన్, కరక్టయిన యింజక్షన్ కూడా యిచ్చాడు. కాని చెయిదాటిపోయింది అంతాను.

ఆడమనిషి శోకంకాలకు అంతులేదు. తండ్రిముఖం దుఃఖంతో లోతుకుపోయింది.

మరిడయ్య భయపడ్డంతా అయింది.

చంటికుర్రాడి శవంతో పట్టుంలో వాల్చెక్కడుంటారు? మరంచేత వీళ్ళని తిసుకెళ్లి యిల్లుజేర్చేస్తే యాడవనన్నా ఏడుస్తారు.

తండ్రికళ్ళల్లోంచి తడి దీపాలవెలుతురులో తళక్కున కనిపించింది మరిడయ్యకు వాళ్ళకంటే ముందు అతనికి దుఃఖం ఆగడంలేదు.

ఒక్క నిమిషం చూశాడు.

రిజి విక్రయించాడు. అంతకంటే అతనేం చెయ్యగలడు?

రిజి తేలిగ్గా విగురుతోందా అనిపిస్తోంది. డబ్బుల్లేని మనుషులు తేలిగ్గా వుండరూ? కడుపులోపేగులు చుట్టుకు పోతున్నాయి. నిండిపోయి కట్టలు తెగడానికి సిద్ధంగావున్న చెరువులావుంది మనసు.

చీకటి మత్తువులాగ చిక్కగా వుంది.

చినుకులు రాలూనే వున్నాయి.

మరిడయ్య ఆశాశంకేపు చూశాడు. ఒక్కచుక్కకూడా కనపడ్డంలేదు. లోకాన్నంతా చీకటి మింగేసినట్టు భయంకరంగా వుంది. నక్షత్రాలు మాడిపోయి చీకట్లో కలిసిపోయి వుంటాయి.

చినుకులు అలా రాలూనే వున్నాయి.

చీకటికరిగి చినుకులుగా వడుతున్నాయా అనిపిస్తోంది.

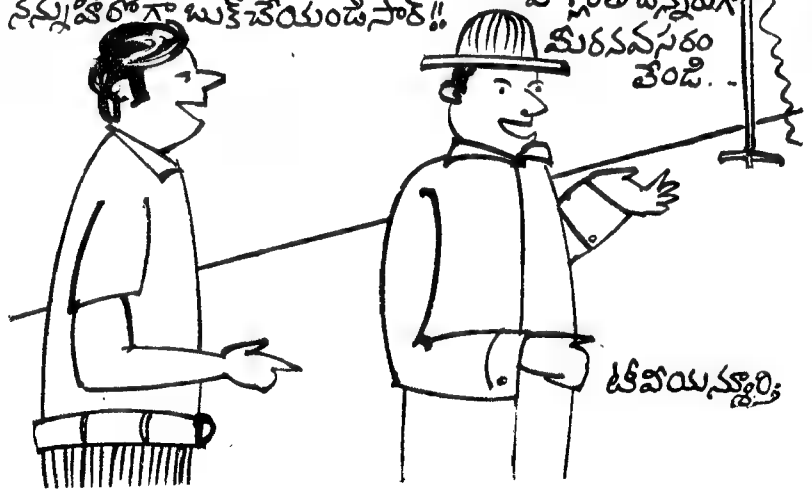
కిష్టబాబు శవాన్ని పట్టుకుని రిజిలోంచి తల్లి ఏడుస్తూనేవుంది. ఆ ఏడుపుతో నక్కల అరుపులు లయ కలుపుతున్నాయి.

మృత్యువుకు జాలిలేదు.

మృత్యువుకు తిరుగులేదు.

చీకటికరిగి చినుకులు రాలూన్నాయి

నేను నాశనమవుతున్నానట స్త్రీ.
రామారావులా స్వేచ్ఛవేయగలను
నన్నుజేరోగా బుక్ చేయండిసార్!!

దేవి

హదండి ముఖంగా అలస్యమైన
ప్రతిమంగాకాక పోయిన బాధతో కూడిన
లేక అగణితపరమావృత్తు
ప్రతిమంగాకాక పోయిన బాధతో కూడిన
SEALED PACKING 10 & 14 TABLETS
AVAILABLE AT ALL CHEMISTS

Mfrs. SEENU & Co. MADRAS-21

SCIENCE has Solved the PROBLEMS
STOP GREY HAIR పచ్చవారగా అగుపించండి. మీర. పిచ్చ
హైర వారై వచ్చే మీరకు అనిపించండి (Feel)

Unobtainable anywhere else
in the world. ఎవరైనా అలాగే జరిపిన పరిశోధన
ఫలితమే న. ఎల్. కాల. కేల్ BAL KALA
TEL New Brilliantine Hair Colour
అద్భుతముగా తెల్లజుట్టున వాళ్ళకు వేళ్ళనుంచి
నల్లబడ్డట్టు చేస్తుంది కే. యడ్డి 1కి
8/- only by M. O Advance 3 బుడ్డి
Rs. 12/- by Money order Advance.
M/s. UNITED COMMERCIAL COY
House No 3884 (A.M.W/2/78)
Beat No. 32, Ambala Cantt. 133001(N.I)
Correspond in English

పెద్దకథ ప్రాంభం

సిగరెట్టు చివరి దమ్ము లాగి-
దాన్ని కిటికీలోంచి బయటికి
పనిరేసి, వాచి చూసుకున్నాను.

తొమ్మిదీ నలభై అయిదు!

అంటే-

ఈపాటికి వాళ్ళిద్దరూ బయల్పే
రుంటారు.

వాకిటోకి వచ్చి నిలబడ్డాను.

వాళ్ళిద్దరూ అప్పుడే ములుపు తిరిగి
రోడ్దెక్కినారు. పక్కవీధిలో వుంటున్నట్టు
న్నారు. రోజు మా యింటినుండు నింజే
వెళ్ళుంటారు.

ఇద్దరూ వుద్యోగం చేస్తున్నట్టున్నారు!
ప్రతి రోజు శంకరమతం దగ్గర బస్సు
కోసం నాతోపాటు వాళ్ళూ నిలబడతారు.
ముగ్గురివీ నేరువేరు మార్గాలవడంచేత ఒకే
బస్సులో ప్రయాణం చేయడం మాత్రం
జరగలేదు.

వాళ్ళిద్దరి దాంపత్యం చూస్తుంటే
ఏంతో ముచ్చటగా వుంటుంది. వాళ్ళ
మాటల్లోను, నడవడిలోను కనిపించే అవ్వో
నృత, అనురాగం ఏంతో అరుదుగా కనబడ
తాయ్! దాదాపు రెండు నెలలనించీ వాళ్ళని
గమనిస్తూనే వున్నాను. తొమ్మిది ముప్పాపు
ప్రాంతంలో బయల్పేరి- నవ్వుతూ
తుళ్ళు తూ బస్సెస్టాప్ చేరుకుంటారు. వాళ్ళ
వెనకే నేనూ బయల్పేరుతాను. ఆమె
నవ్వుతూ బస్సెక్కివరకూ అతను నేచి
వుంటాడు.

ఆమె బస్సెక్కివచ్చాడు గమనించా
వాళ్ళిద్దరినీ! ఆ. మొహాల్లో ఎంత బాధ,
ఆవేదన, విరహావేదన!

-ఇంతలో అతని బస్సో, వా బస్సో
రావడం- మేం విడిపోవడం జరుగుతుంది.
ఆమె బస్సెక్కి వెళ్ళిపోయే వరకూ నేచి
వుండటం అతనోపాటు నాకూ అలవాటై
పోయింది.

వాళ్ళిద్దరూ మా యింటి ముందు
కొచ్చారు.

గదికి తాళం వేసి నేనూ బల్దేరాను.

ప్రతి రోజు బయల్పేరుగానే ముందు
రూమ్ తెదురుగా వున్న గడ్డియ్య కిళ్ళి

కొత్త జీవితం

వేదగిరి రెంబాటు

మొనంపాటి భాస్కర్

కొట్టు దగ్గర అగి, ఒక ఫోర్ స్క్వార్ పాకెట్ అందుకొని బయల్దేరడం అలవాటు. అతనికి ప్రతిరోజూ ఇది అలవాటే కాబట్టి నన్ను చూడగానే ఫోర్ స్క్వార్ పాకెట్ అందిచ్చాడు. దాన్నందుకుని, దబ్బలిచ్చి ఇంకరమతంకేసి బయల్దేరాను.

ముందు వాళ్ళిద్దరూ— వెనక నేను.

అతను లేత సిలంరంగు పాంటు, షర్టు వేసుకున్నాడు. ఆమె అదే రంగుచీర. చొజా వేసుకుంది!

అతను నవ్వుతూ ఏదో చెప్పాడు. ఆమె చిరునవ్వుతో వింటోంది!

... మధ్య మధ్య ఆమెదో అంటోంది ఆమె మాట్లాడినప్పుడల్లా అతను భట్లన నవ్వేస్తున్నాడు!

వాళ్ళేం మాట్లాడుకుంటున్నారో వివరించే నెవ్వరూ ప్రయత్నించలేదు. వాళ్ళలా నవ్వుకుంటూ... తుట్టుకుంటూ చిలకా గోరంకల్లా వెళ్తుంటే చూట్టానికెంతో ముచ్చటగా వుంటుంది. అందుకే వాళ్ళ వెనకే బయల్దేరడమంటే నా కదో సర్దా!

అసీసులకి వెళ్లేవాళ్ళలోను; స్కూళ్ళకి, కాలేజీలకి వెళ్లేవాళ్ళలోనూ, రోడ్డు చాలా నందడిగా వుంది. అంతమందితోనూ ఆ

జంట ప్రత్యేకత కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తూనే వుంది!

బస్ స్టాప్ కి చేరుకునేసరికి అప్పటికేరెండు బస్సుల జనం నిలబడుస్తారక్కడ. వాళ్ళిద్దరికీ కొద్దిగా ఎడంగా నిలబడ్డాను.

మరో సిగరెట్టుంటిండాను కాలక్షేపం కోసం. ఈ అలవాటు నేను కాలేజీలో చేరిన కొత్తలో ఎప్పుడో మొదలైంది. అప్పటికి... ఇలా వంటరితనంగా అన్వించి నవ్వుకుంటూ, చిరాగ్గా వున్నప్పుడుకాని సిగరెట్ తప్పకుండా వుండి తీరాలి. సిగరెట్టు నాకు మంచి మిత్రుడు.

చుట్టూ జనమున్నారన్న భయకూడా లేకుండా వాళ్ళిద్దరూ సర్దాగా ఆలా మాట్లాడుకొంటూనే వున్నారు.

—వాళ్ళిద్దరూ ఒకళ్ళ మరొకళ్ళకోసం స్పష్టించబడ్డారు. అన్ని విధాలా కృషియే భార్య దొరకడం అతని అదృష్టం! మగవాడి జీవితంలో పెద్ద అదృష్టం అతన్ని పూర్తిగా అర్థంచేసుకొని, అభిమానంతో మెల్లే భాగస్వామి అభించడమేనని నా వుద్దేశం. అట్లాంటి దంపతులు తామానం దాన్ని పొందడమే కాకుండా చూసేవాళ్ళ కుడా ఎంతో పుల్లాసాన్ని కల్గిస్తారు.

మూడో నెంబరు బస్సు వచ్చింది.

అక్కడున్న జనంలో మూడో వంతు పైనే ఆ బస్సుమీద కెగబడ్డారు. ఆమె అతని చేతిని సున్నితంగా నొక్కి వదిలి తనూ బస్సువేపు కదిలింది.

బస్సెక్కటోతూ ఆమె అతనివేపు చూసిన చూపులో ఎంతో దిగులు, బాధ! అంతే దిగులు, బాధ అతనామెని చూసే చూపులోనూ వున్నాయే!

ఇంతలో నే నెక్కాల్సిన బస్సురావడంతో చేతిలోనున్న సిగరెట్టుని పారేసి, అలోచనకి తొల్కాలికంగా స్వీచెప్పి, అటువేపు పరుగెత్తాను.

జస్సు నిండిపోయింది. మనిషి మీద మనిషితో. చాలా చిగాగ్గా వుంది. ఇలా ప్రయాణంచేసి వెళ్లి అసీసులో పని చేయాలంటే అదో పెద్ద ఊర్! కానీ తప్పదు. నాలంటి మధ్యతరగతి మనిషి రోజూ ఆటోలోనూ, రిజిల్లోనూ తిరగలేడు. ఎంత సంకమైనా బస్సెగితి. లేకపోతే నడక! ఈ జంట నగరాల్లో ఇటు దొరకడమే పెద్ద సమస్య. అటువంటిది అసీసుకి దగ్గరొస్తే ఇల్లు దొరకాంటే చాలా కష్టం.

ఒకచోట్నుంచి మరోచోటికి వెళ్లాలంటేనే మెల్లటి మెల్ల దూరాలు.

బస్సు ప్రతి స్టాప్ లోనూ ఆగుతోంది, బయల్దేరుతోంది.

దిగ్వాల్లిద్దరు ముగ్గురుకన్నా వుండటం లేదు. ఏళ్ళేవాళ్ళు ప్రతిస్టాప్ లోనూ కనిసం పదిమందైనా వుంటున్నారు! ఆఫీసులకెళ్ళే వాళ్ళలోను; స్కూల్స్ కి, కాలేజీలకి, వెళ్ళే వాళ్ళలోనూ ఈ సమయంలోనూ, సాయంత్రం ప్రతిరోజూ బస్సులింతే!

ఆ ఇరుకులోంచే అభిమన్యుడు పద్మ వ్యాసం లోకి చొచ్చుకు పోయినట్లు చొచ్చుకుపోయి టి. టి. స్టాన్ డాన్ కండక్టర్!

నడుమున్న వరకం! బస్సు బస్ స్టాప్ కి చేరుకోంది సగంమంది దిగిపోయారు. నేనూ దిగాను. ముందు వింటి శశిరేఖ, ప్రసాద్ దిగారు. వాల్లిద్దరూ మా ఆఫీసులోనే పని చేస్తారు. నారాయణ గూడలో ఇల్లు.

‘వాల్లిద్దర్ని’ ప్రతిరోజూ బస్సెక్కుక ముందేలా చూస్తుంటానో, ‘వాల్లిద్దర్ని’ బస్ స్టాప్ కి బస్సు దిగింది మొదలు తిరిగి సాయంత్రం బస్సెక్కువరకూ అలానే చూస్తుంటాను.

రెండు జంటలూ భార్య భర్తలే రెండు జంటలవీ దాదాపు ఒకే వయసు! అయినా రెండు జంటల మధ్యా ఎంత వ్యత్యాసం!

వాళ్ళ ఒకళ్ళని విడిచి మరొకళ్ళంటూ తల్లిదండ్రుల పోతుంటారు. ఏళ్ళ ఒకళ్ళతో పాటు మరొకళ్ళు ఇంటిదగ్గరే కాకుండా ఆఫీసులో కూడా కలిసివుండాలన్నోస్తోందే అని తల్లిదండ్రుల పోతున్నట్లుంటారు!

వాల్లిద్దరూ హాషిరుగానైవా పోట్లాడు కోటల చూశ్శేదు. ఏళ్ళద్దరూ నవ్వుతూ— తృప్తిగా మాట్లాడుకోవడం చూడలేదు.

వాల్లిద్దరికీ ఒకళ్ళ మాటంటే మరొక క్లకీ వేదవాక్కు. మరి ఏళ్ళు— అతను మాట్లాడితేనే పనికిపోతుందామె, ఆమె మాట్లాడితేనే చీదరించుకుంటాడతను.

ఈ రెండు జంటల మధ్యా ఈ వ్యత్యాసానికి కారణం?— ఇది వా కర్తవ్యాని ప్రశ్నై కూర్చుంది.

వాల్లిద్దరూ—వక్కన మరో మనిషున్నాడన్న ధ్యాస కూడా లేకుండా ఎవరి ఆలోచనల్లో వాళ్ళు నడుస్తున్నారు. వాళ్ళ నెనో వేసు నడుస్తున్నారు.

కొత్త జీవితం

కొంతమంది అనందంలో కన్నా దుఃఖంలోనే ఎక్కువ భృన్ని పొందుతుంటారు. అలాగే వీళ్ళిద్దరుకూడా వ్యత్యాస వుండటంకన్నా— ఇలా ఎడమొహం, పెడమొహంగా మెలగడమే అనందమేమో!

ఆఫీసుకి చేరుకున్నాం అక్కడ ఏమాత్రం మార్పులేని ఆఫీస్ పని మా కోసం ఎదురు చూస్తుంది. ఎవరి పనుల్లో వాళ్ళం పడిపోయేం...

సాయంత్రం అయిదున్నరైంది. సీట్స్ లోంచి లేచాను.

అంతిమం!

ఈళ్ళు—

మూసుకోవటానిక్కాదు; చూట్టానికే!

బతుకు—

ముడుచుకోవటానిక్కాదు; ఎగరటానికే!

దీపం—

చావడానిక్కాదు; వెలగడానికే!

అలాగే—గీతంకూడా!

గీతం—

నిద్ర వుచ్చడానిక్కాదు; మేల్కొలపటానికే!!

— నందిని సిద్ధారెడ్డి.

శశిరేఖ ఇంకా ఏదో దాస్తోంది! టైమై పోయింది ఇంటికి వెళ్దాం అనే ధ్యాస ఆమెలో ఎక్కడా లేదు.

అవును పాపం! ఇంటికన్న ఆఫీస్ ఆమె కెక్కువానందాన్నిస్తోందేమో!

“అయిదున్నరైపోయింది. ఇంకా ఏంటి సీరియస్ గా రాసేస్తున్నారు” ఆమె నీటు దగ్గర కెళ్ళాను.

“అబ్బో! ఏంటేదండి. ఈ స్టేట్ మెంట్ కాస్తా చూసి వెళ్ళామని...”

“అయిదున్నరైపోయింది తర్వాత కూడా ఇంకా వాటిలో కుస్తీ పట్టడాన్ని మీ కెంత ఓపికండి” చిన్నగా నవ్వాను.

ఆమె నవ్వింది.

“ఇంక బయల్దేరుతావా?” తీవ్రతతో

రూడిన కంఠం వినిపించేసరికి ఇద్దరం అటు చూశాం.

ఎవ్వడొచ్చాడో ప్రసాద్ గుమ్మం దగ్గర నిలబడున్నాడు. అతని మాటల్లోనే కాదు చేతలో కూడా తీక్షణత కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది అతని ఆ ప్రవర్తన మామూలే అయినా మరో వ్యక్తి ముందు భార్యలా అనేసరికి వళు మండింది. అయినా నేనేం చేయగలబ్బు? అనన్యాయం మాపు అతనివేపు నింది పక్కకి మరల్చాను

అతని కోపాన్ని పసిగట్టి మరనంగా చేతిలోని ఫైర్ లై డ్రాయరు సారుగుతో పడేసి, దానికి లాళంపేసి నిల్చుంది శశిరేఖ.

ఆమె అవస్థని గమనించి, పస్తాదనిచెప్పి గబగబా బయటికొచ్చేరాను.

ఆఫీస్ సైపోగానే ఏదో హోటల్ లో కాఫీ తాగి కాఫీపలా... అలా తిరిగి దాదాపు ఏడు గంటల ప్రాంతంలో రూమ్ కి చేరుకోవడం అలవాటు. ఓ సిగరెట్ వెలిగించి నెమ్మదిగా అబిడ్స్ వేపు బయలుదేరాను

భార్యభర్తలకి పెద్ద శిక్షేమిటంటే శశిరేఖలాంటి దాంపత్యం. ఒకళ్ళు మనసు విప్పి మరొకళ్ళలో మాట్లాడుకోలేదు. అతను చిలువలు— ఆమె మౌనం! అటు వంటి దాంపత్యం కన్నా అసలు పెళ్ళి చేసుకోకపోవడం మంచిది.

తనకోసం ఆపులందన్నీ విడిచి వచ్చిన భార్య యడల ప్రేమ చూపించలేని మనిషి మనిషేకాదు అలాగే భర్తంటే అభిమానం, ఆదరణ, గౌరవంలేని భార్య భార్యే కాదు. అసలు ఒకళ్ళం టై మరొకళ్ళకి అభిమానం లేదు, కలగదు అనుకున్నప్పుడీ పెలి క్లెయిం దుకు చేసుకుంటారు? ఒకచేత చేసుకున్నారూ— అప్పుడు జీవితాంతం ఒకళ్ళ సాహచర్యం, సానుభూతి మరొకళ్ళకి కావాలని తెల్సికూడా సర్దుకుపోడాన్నెందుకు ప్రయత్నించరు?

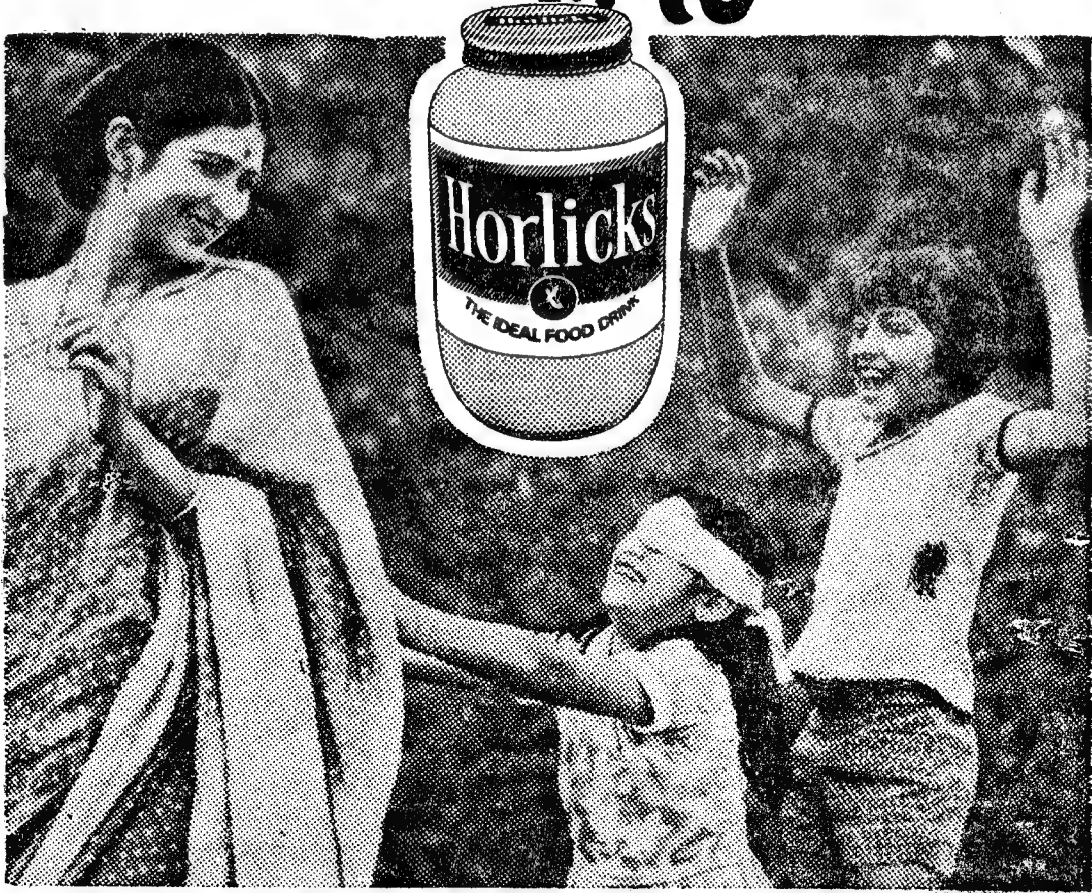
నరకమంటే వేరేలేదు ఇటువంటి దాంపత్యమే!

శశిరేఖ, ప్రసాద్ లు కన్పించినా, వాళ్ళ గురించి ఆలోచించినా అసలు పెళ్ళంటేనే విముఖత కల్గుతోంది.

హోటల్ లో కాఫీ తాగి— కోతీక్షే బస్సెక్కున్నాను.

— శంకరం మఠం దగ్గర బస్సు దిగి, రూమ్ కి బయల్దేరాను.

హార్లిక్స్

**ఆరోజుకు ఆరోజు రోగనివారణ శక్తిని పెంచి
ఆరోగ్యాన్ని కాపాడే పౌష్టికాహారం.**

హార్లిక్స్ నిత్యం సేవించినట్లయితే, మీ కుటుంబానికి రోగాలు రాకుండా తట్టుకునే శక్తి పెరుగుతుంది. వారికి సంపూర్ణ-ముయిన ఆరోగ్యం చేకురుతుంది. ఆరోగ్యం మహాభాగ్యం.

హార్లిక్స్, ప్రపంచం అంతటా డాక్టర్లు సిఫార్సు చేసేది ఇది ఒక్కటే, మీకు అత్యధికంగా పుష్టి ఇచ్చేది ఇది ఒక్కటే ఎందుచేతనంటే ఇందులోను సంపన్నముయిన స్వచ్ఛముయిన పదార్థాలు,

అపూర్వముయిన హార్లిక్స్ పదార్థ ప్రకారం సమృద్ధిమయి ఉంటాయి. దీనివల్ల పిల్లల నమాజ నడుబాలు నష్టంకావు. అవి సులువుగా జీర్ణం అవుతాయి.

అందువల్లనే సుచిత్ర హార్లిక్స్ ని తన కుటుంబ జీవితంలో భాగంగా చేసుకుంది.

సుచిత్ర మోస్తరుగానే మీరుకూడా మీకుటుంబానికి ప్రతిరోజు హార్లిక్స్ ఇవ్వండి వారు ఆరోగ్యంగా, బలంగా పెరగడం మీకు కనబడుతుంది.

“హార్లిక్స్ ని ప్రధానముయిన పుష్టి పాదనం. మీకుటుంబంలోనివారికి వ్యాధులు రాకుండా తట్టుకునే శక్తి పెరిగేందుకూ వారు ఆరోజుకారోజు ఆరోగ్యంగా, చురుగ్గా ఉండేందుకూ నేను హార్లిక్స్ ని సిఫార్సు చేస్తున్నాను”

Has648-TAL-1

హార్లిక్స్ మంచి పుష్టికరమైనది
హార్లిక్స్ రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్.

బిడ్డి దగ్గర వాల్లిదర్బరూ ఎదురొచ్చారు. ఇది రోజూ మామూలే.

నేనిలా ఏడుగుంటల ప్రాంతంలో రూమ్స్ కి తిరిగిచేసమయాన్ని- ఇద్దరూ కూరలు మొదలైనవి కొని కాసేవలా కులాసాగా తిరిగి రావడానికి బయల్దేరుతారు. కేవలం ఆఫీసు సమయంలోతప్ప మిగతా సమయమంతా ఇద్దరూ కల్సే కనబడతారు.

శిశిరేణి వాళ్ళ దాంపత్యం చూస్తుంటే ఎంత వైరాగ్యం కలుగుతుందో, వీళ్ళ దాంపత్యం చూస్తుంటే అంత ముచ్చట కలుగుతుంది.

రూమ్స్ కెళ్ళి స్నానంచేసి, కాసేపు కూర్చుని భోజనానికి బయల్దేరాను. దారిలో మళ్ళీ వాల్లిదర్బరూ తిరిగిస్తూ కన్పించారు.

ఇలా రోజూ ఈ జంట, ఆ జంట - రెండు జంటలూ కన్పిస్తూనే వున్నాయ్. నాకు తెలికుండానే వాళ్ళని ప్రతిరోజూ గమనిస్తూనే వున్నాను, నా లాంటి బ్రహ్మచారిలో ఆ రెండు జంటలూ ఓ విధమైన సంచలనాన్ని రేపాయంటే పెద్ద విచిత్రమేమీ కాదు!

పెళ్ళి అనేది నిజంగానే నూరేళ్ళ పంట. ఒకళ్ళవొకళ్ళ అర్థం చేసుకుని, సర్దుకుపోయే వాళ్ళైతే జీవితం ఆనందంగానే గడిచిపోతుంది. లేకపోతే శిశిరేణి, ప్రసాద్ ల దాంపత్యంలాగానే... నరకం! పెళ్ళైన ఆ మనిషి ఉన్నతిగాని, పతనంగాని పూర్తిగా తమ తమ భాగస్వాముల మీదే ఆధారపడి వుంటుంది. అందుకనే పెళ్ళి చేసుకోబోయే ముందు ఆ అమ్మాయి మనస్తత్వాన్ని కొంత

కా త్ర జీ వి తం

వరకైనా తెల్పకొని, నాతో ఏకీభవిస్తుందనుకుంటే తప్ప పెళ్ళనేది చేసుకో కూడదని నిశ్చయించు కొన్నాను.

ఆ రోజు నేనాఫీసు నించి వచ్చేసరికి రెండుత్తరాలు వచ్చాయ్. ఒకటి పరిచయమైన దస్తూరే- నాన్నగర్ని. రెండవ దస్తూరీ కొత్తది! ముందు నాన్నగారు రాసిన పుత్రరం చదివాను.

ఖాజీపేట వెళ్ళి ఓ అమ్మాయిని చూసి వచ్చారట. = పిల్ల అన్నివిధాలా నచ్చిందట. నాకు వీలైనంత త్వరలో ఖాజీపేట వెళ్ళి, ఆ అమ్మాయిని చూసి ఏ విషయం రాయాలట. నచ్చకపోతే వేరే సంబంధాలు చూస్తారట, నచ్చితే సాధ్యమైనంత త్వరలో ముహూర్తాలు పెట్టుకుంటారట!

పెళ్ళి!...పిల్ల!... వెంటనే నా మనసులో రెండు జంటలూ మెదిలాయ్.

రెండవ పుత్రరం తీసుకున్నాను.

రాజగర్ని -

ఎవరా ఈ పుత్రరం రాస్తోందని మీ రాశ్చర్యపడొచ్చు. నా పేరు మృణాళిని, మాది ఖాజీపేట...

నాలుగోజుల క్రితం నన్ను చూసి వెళ్ళడాన్ని మీ అమ్మా నాన్నగార్లు వచ్చి వెళ్ళారు మీరుకూడా నన్ను చూట్టానికి వస్తారని, మీక్కూడా నచ్చితే వెంటనే లగ్నాలు పెట్టుకుందామని మీ నాన్నగారు మా నాన్నగారో అన్నారు. అందుకే నే నీ పుత్రరం రాస్తున్నాను.

నాకు మొదట్టినుంచీ వివాహమంటే కొన్ని అభిప్రాయాలున్నాయ్. అవి మీకు ముందే తెలియజేయడం మంచిదని నా వుద్దేశం. ఎందుకంటే- ఒకవేళ నేను మీకు నచ్చితే మనిద్దరం భార్యాభర్త లవుతాం. అంటే ఒకళ్ళ విషయంలో మరొకళ్ళు అగ్ద భాగస్వాము లవుతాం. రెండర్థాలు ఒకటవ్వాలంటే రెండూ కలవాలి.

కట్నం తీసుకునే మగవాడంటే నా కనవ్యం. వాళ్ళు ఆడపిల్లల తల్లిదండ్రుల దగ్గర్నించి కట్నం పేరుతో డబ్బు గుంజి పీల్చి పిప్పిచేస్తున్నారనికాదు. తనక్కాబోయే భార్యని పోషించడానికే సరిపడా డబ్బు ఆమె తల్లిదండ్రుల దగ్గర్నించి అడుక్కుంటున్నారని. మీరే చెప్పండి-

నన్ను చూస్తారు. నేను మీకు నచ్చుతాను. కానీ మా నాన్నగారిచ్చే కట్నం నచ్చదు. అప్పుడు వేరే సంబంధం చూసుకుంటారు. అంటే- అక్కడ పెళ్ళికి ముఖ్యం పిల్ల కాదన్నమాట. డబ్బు!

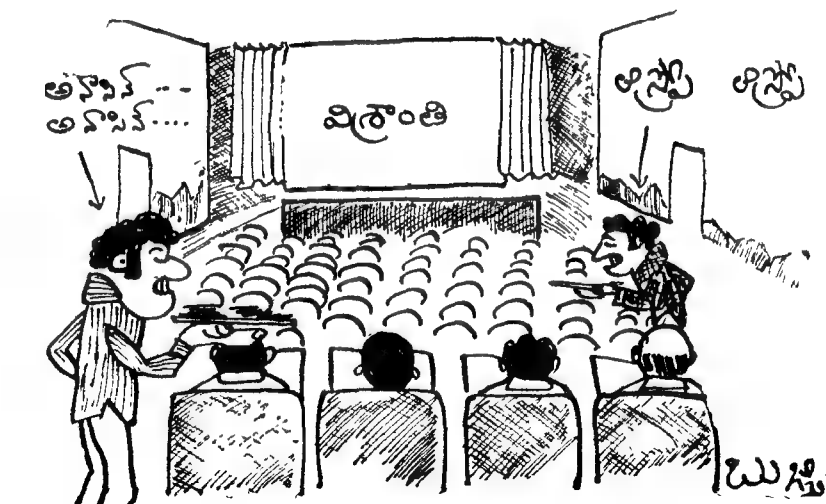
ఒకళ్ళ భావాల్లో మరొకళ్ళ ఏకీభవించే వాళ్ళైతేనే ఆ దంపతుల జీవితాలు ఆనందంగా గడిచిపోతాయ్. లేకపోతే పెళ్ళైన మర్నాటినుంచే ఎడమొసం, పెడమొసం! ఒకళ్ళని చూస్తే మరొకళ్ళకి చిటపటలు, పటపటలు! పెళ్ళైన తర్వాత ఆ మనిషి ఉన్నతిగాని; పతనంగానీ తమ భాగస్వామి మీదే ఆధారపడి వుంటుంది. అందుకే పెళ్ళి చేసుకో బోయే ముందే ఒకరి ఇష్టాలు మరొకరు తెల్పుకుని. రెండోవాళ్ళతో ఏకీభవిస్తామనుకున్నప్పుడే ముందుకు పోవాలి... ఈపాటికి నా అభిప్రాయాలు- పెళ్ళి విషయంలో - మీ కర్తవ్యమ్యే వుంటాయనుకుంటాను. అటువంటి భర్త లభించినప్పుడు అతనికి మరొక్కాయ కర్తవ్యం దాసోహమనడంకన్నా ఆనందం మరొకటి లేదు.

మీరు కట్నం తీసుకోవని, ఎదుటి వ్యక్తిని అర్థం చేసుకొని దాంపత్యం నెరవేర్చడాన్ని ప్రయత్నిస్తానని అనుకుంటేనే పెళ్ళి చూపులకి రండి. లేకపోతే వద్దు! అనవసరంగా చార్జీలు దండుగ, చూకురేసిపో ఆశ!

నన్నరం చేసుకుంటారనుకుంటాను...

మృణాళిని.

అశ్చర్యంతో చాలాసేపు ఆలోచిస్తే వుండే

పోయాను. ఒక ఆడపిల్ల ఇంత ధైర్యంగా ఇలా రాయగల్గుతుందని ఇంత వరకూ ఊహించలేదు!

ఎంత ధైర్యం—!

చాలాసేపు ఆ ఆశ్చర్యాన్నింటి తేరుకోలేక పోయాను. సిగరెట్టు తర్వాత సిగరెట్టు వెల్గింది అలోచిస్తూ అలాగే వుండి పోయాను.

మృణాళిని వుత్తరం ముందాళ్ళర్యాన్ని కల్పించినా తర్వాతాలోచించిన కొద్దీ ఆమె అంటే ఓ విధమైన ఆకర్షణ కల్గి సాగింది.

పెళ్లంటే నాకున్నట్లే ఆమెకీ కొన్ని అభిప్రాయాలున్నాయ్. కాబోయే భర్తకా విషయాలు తెలియాలనుకుంది, రాసింది. అంతే! దాంట్లో తప్ప పట్టాల్సిందే కన్పించలేదు.

ప్రాంక్ గా వుండే ను ను ము లం టే నా కెంతో ఇష్టం. ఆమె వ్యక్తిత్వం సన్నెంతగానో ఆకర్షించింది. వెంటనే వచ్చే ఆదివారం ఖాజీపేట వెళ్తున్నానని, ఆ విషయం వాళ్లకి తెలియజేయమని నాన్నగారికి వుత్తరం రాశాను.

ఆ రాత్రి, సరిగా నిద్రపట్టలేదు.

'వాళ్ళిద్దరి' లాగానే నేను, మృణాళి — ఎంతో అన్యోన్యంగా కాపురం చేస్తున్నట్లు రకరకాల కలలు రాసాగాయి.

ఆదివారం ఎప్పుడొస్తుందా, ఆమె నెప్పడు చూస్తానా అనే ఆత్మత క్షణ క్షణానికి నాలో అధిక మవుతోంది.

ఆదివారం రానే వచ్చింది. మధ్యాహ్నం గోల్కొండ ఎక్స్ ప్రెస్ లో బయల్దేరాను.

...మరికొద్దీ సేపట్లో మృణాళి ని చూస్తున్నాను. అంతకుముందే ఆమె అంటే వో అభిప్రాయం కల్గడంతో ఆ ఆలోచనే వో వింత అనుభూతిని కల్గిస్తోంది. ప్రయాణంలో అంతా ఆమె గురించే ఆలోచిస్తు!

ఖాజీపేటలో బండి దిగి రిక్వాలో సరాసరి అడ్రసు వెదుక్కుంటూ బయల్దేరాను. ఇంటి తేలిగ్గానే కనుక్కొన్నాను.

ఆ ఇంటిముందు వో నడివయస్కుడు నిల్చున్నాడు. ఆయనటువచ్చే వాళ్లందరినీ నిశితంగా పరిశీలిస్తున్నాడు. నేను రిక్వా దిగడం గమనించగానే—

“రండి...” గబగబా ముందుకొచ్చాడు.

ఆయన బహుశా మృణాళిని నాన్నగారై వుంటారనుకున్నాను.

“నాపేరు రాజా!” పరిచయం చేసు కొన్నాను.

“నాపేరు నిరంజనం” ఆయన పరిచయం చేసుకోన్నారు తన్ని.

అయితే నా ఊహ కరకైనప్పటికీ కాబోయే మామగారు. సమస్కరించాను.

“నమస్కారం! రండి...” ఆయన లోపలికి దారితీశారు. ఆయన వెనకే నేనూ లోపలికి బయల్దేరాను.

ఇంట్లో వాళ్లంతా నాకోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్లున్నారు. నన్ను చూడగానే ఎటువాళ్లు సర్దుకున్నారు.

ఓ పదిహేనేళ్ల కుత్రాడు మాత్రం అక్కడే హాల్లో నుంచున్నాడు.

“వీడు మా పెద్దబ్బాయ్— రవిబాబు! టెన్త్ క్లాస్ చదువుతున్నాడు” అతణ్ణి పరిచయం చేసారు నిరంజనంగారు.

“నమస్కారమండి” వి న ప్ర మం గా సమస్కరించాడతను. ప్రతినమస్కారంచేశాను హాల్లో కుర్చీలు చాలా నీటిగా సర్దు న్నాయి.

దొంగ రవాణా రాజధాని

75 లక్షలమంది ప్రజలు వున్న బొంబాయి మనదేశంలో దొంగ రవాణాకి రాజధానిగా తయారైంది. దొంగరవాణాకు స్థావరమైన గుజరాత్ నుంచి కేరళ వచ్చి మలీ రా ని కి బొంబాయి ముఖ్యకేంద్రమైనదని కేంద్రంలోని ఆర్థిక సహాయమంత్రి జనవరి 21వ తేదీన బొంబాయిలో చెప్పారు.

దొంగరవాణాదారులనుండి రికోట్ల రూపాయల విలువగల అస్త్రనిస్వాధీనం చేసుకోటానికి ప్రభుత్వం ఆజ్ఞలను జారీ చేసింది. దీనిలో ఒక్కబొంబాయి లోనే 3 కోట్ల అస్త్రవుంది. బొంబాయి శాంతాకళ విమానాశ్రయంలో జరిగిన ఒక దాడిలో 60 లక్షల రూపాయల విలువగల వజ్రాలు, రెండవ దాడిలో 55 లక్షల విలువగల వజ్రాలు పట్టుబడ్డాయి.

నిరంజనంగారు, నేను కూర్చున్నాం.

రవి మంచినీళ్లు తెచ్చిచ్చాడు.

“మాకు ఒకబ్బాయ్, ఇద్దరమ్మాయిలు. ఇప్పటి అమ్మాయి— మృణాళిని పెద్దది. ఇంటర్ పాసయింది. తర్వాత పీడూ చిన్నమ్మాయి మయూరి థర్డ్ పాఠం చదువుతోంది...” తను కుటుంబ వివరాలు చెప్పా రాయన.

చిన్నగా నవ్వి పూరుకున్నాను.

ఇంతలో లోపలకెళ్లి రెండు టిఫిన్ ప్లేట్లు తీసుకొచ్చి మా కెదురుగా నున్న టీపాయ్ మీద పెట్టి బయటికెళ్లిపోయాడు రవి.

కబుర్లు చెప్పకుంటూ టిఫిన్ పూర్తి చేశాం.

ఆయన కబుర్లు చెప్పున్నావన్నమాటే గాని నా చూపులు మృణాళి వెక్కడైనా కన్పడుతుందేమోనని వెదుకుతూనేవున్నాయ్ టిఫిన్ పూర్తైతర్వాత కాఫీ కప్పుతో ప్రత్యక్షమైంది మృణాళి!

కొన్ని క్షణాలు ఆమెకేసి అలాగేమాశాను అందగత్తే నా చూపు రామె కిబ్బంది తెల్పించినట్లున్నాయ్. తలదించుకొంది. నా ప్రవర్తన నాకే సిగ్గునిపించింది.

“కూర్చోండి...” ఎదురుగావున్న కుర్చీ చూపించాను.

తలవంచుకుని ఆమె అలాగే నిరంజనం గారి పక్కనే నిలబడింది.

“ఫర్వాలేదు కూర్చో అమ్మా...” నిరంజనంగారు కూడా అనడంతో కూర్చుంది.

ఆమె అమాయకత్వంతో కూడిన అందం నన్ను పిచ్చివాణ్ణి చేస్తోంది. ఆమెతో మాట్లాడకుండా కూర్చోవడం. నా వల్ల కావడంలేదు.

“మీ పేరు...?” ఏదో ఒకటి ఆమె ని పల్కరించాలనే వుద్దేశంతో అడిగాను.

“మృణాళిని”

“మీ రింటురు పాసయ్యారు కదా! ఇంకా పైకి చదవాలను కోవడంలేదా?”

“అది చదువుతాననే అంటోందండి. కానీ మా ఆత్మత మాది. పెళ్ళైతర్వాత తర్వాత దానికి చదవా నుంటే, అతనికి చదివించాలనుంటే లప్పడు చదువుకోవచ్చుగా...” మా మాటల మధ్య అడ్డు వస్తూ అన్నారు నిరంజనంగారు.

నాలుగు రోజులు గడిచాయి.

రామం రోజూ వచ్చి వెళ్తున్నాడు. రాధ రామంతో ముఖానంగా మాట్లాడేది. నవ్వుతున్న ఆ కళ్ళు రామాన్ని చూడగానే కాంతివిహీనంగా అయిపోయేవి. ఈ మార్పు రామం కనిపెట్టాడో లేదో కాని, నేను కనిపెట్టాను.

అది రామం చేతులారా చేసుకున్నదే!

అన్నయ్య వదిన బాబు, మధులతో వచ్చారు. నా సంతోషానికి అంతులేదు.

వదిన్ని ఆ సంతోషంలో కావలించేసుకున్నాను.

“ఉండవమ్మా! లోపలికి రానిస్తావా?”

అంది కన్నీళ్ళతో నవ్వుతూ వదిన.

అన్నయ్య, వదిన రాధ వైపు వింతగా చూశారు.

“మన రాధ వదినా! గుర్తుపట్టలేదా? రామం భార్య!” అన్నాను నేను.

“అవునా కాదా అని చూస్తున్నాను.” అని అన్నయ్య.

“రాధ? నేను గుర్తుపట్టలేదునుమా!”

అని వదిన అన్నారు.

నిజమే. రాధ చాలా మారిపోయింది. చాలా చిక్కిపోయింది. కళ్ళు గుంటలువడ్డాయి. నంటి రంగు బాగా తగ్గింది.

నల్లటి వల్తుజుట్టు ఊడిపోయి, పిలకలాంటి జడ వేళ్ళు దాటేసింది!

ఇప్పుడు సుధ సాహచర్యంవల్ల కళ్ళలోకి కాస్త కాంతి వచ్చింది.

అందంలో రిటీడేవిని బోలిన రాధని—ఇప్పుడు అందగత్తె అంటే ఎవరూ నమ్మరు. అలంకరణలో శ్రద్ధ లేదు!

“మొన్నకే మొప్పిల్లవాడు పుట్టిపోయాడు.” అన్నాను.

సానుభూతిగా రాధ భుజాన్ని నిమిరింది వదిన. కేరంతలు కొడుతున్న బాబుని వదిన చేతితోంచి అందుకుని నేనే రాధ చేతికి అందించాను.

ఏదో పెన్నిది దొరికినట్లు అపుర్వాపంగా అందుకుంది వాణ్ణి—రాధ!

కొత్తవాళ్ళని చూసి ఏడిచే బాబిగాడు రాధ దగ్గర అసలు ఏడవలేదు.

రాధకి బాబుతోడిదే లోకమయిపోయింది.

సుధ, మధు ఆమె వెంటే వున్నారు.

తరవాత వదిన్ని అడిగాను నేను—“వదినా! బాబుని రాధ దగ్గరుంచడం నీకేమన్నా అభ్యంతరమా?” అని!

“ఛీ! ఛీ! ఏమిటి మంజూ! నా సంగతి తెలసే అట్లా అడుగుతావు? నాకంటే రాధే బాగా చూసుకుంటోంది వాణ్ణి. నేను వెళ్ళిరాకా రాధ దగ్గరే వుండనీ వాణ్ణి. నాకూ హాయిగా వుంది!” అంది వదిన.

రాధ కథంతా విన్న వదిన హృదయం ద్రవించిపోయింది.

“ఏమిటో— ఒక్కొక్క జీవితం ఒక్కొక్క కథ.” అని నిట్టూర్చింది.

“రాధ జీవితాన్ని బాగుపరుస్తున్నావు. నీ పుణ్యం వూరికే పోదులే... నీకూ మంచిరోజులు

కొనకూలిక

శ్రీమతి

మాధవపెద్ది పుణ్యశీలాపుసాధ

(గత సంచిక తరువాయి)

రాబోతున్నాయి!” అని మధురంగా నవ్వింది వదిన.

నేనేం మాట్లాడలేదు.

* * *

తరవాత రోజే కార్లో తిరువతి బయల్దేరాం. పిల్లవాడికి పుట్టువెంట్రుకలు యిచ్చి—అన్నప్రాసన చెయ్యాలని వాళ్ళు బయల్దేరి వచ్చారు.

ఎంతో హాయిగా జరిగిపోయింది ప్రయాణం.

ఒక్కటే లోటు.

పుణ్యశీలానికి భార్యభర్తల్దర్దరా కంటి వెళ్ళే ఎంతో నిండుగా వుంటుంది.

ఆ పుణ్యం ఎందరికుంటుంది? ఆ అదృష్టం నాకు లేదు. రాధా అంతేగా? రామాన్ని రమ్మంటే వచ్చేవాడే. కానీ రాధకే ఇష్టంలేదు.

పై కొండమీద చల్లగా—హాయిగా వుంది.

అసలా కొండమీదంతా పవిత్రత వ్యాపించి వుంది. కొండమీద కాలు పెట్టగానే చిత్రమైన అనుభూతికి లోనయింది మనసు.

కాటేజీ తీసుకున్నాం.

స్నానాలవీ చేసి గుడి ప్రాంతాలకి వెళ్లాం.

‘కళ్యాణ కట్టు’లో బాబుకి—మధుకి కూడా జుట్టు తీయించాము.

అక్కడే వేడినీళ్ళు యిస్తే వాల్లదర్దరికీ నీళ్ళు పోసి కొత్త బట్టలు కట్టాము.

గుళ్ళోకి వచ్చాం.

చక్కెరపొంగలి—స్వామివారి ప్రసాదం కొనుక్కునవ్వాడు అన్నయ్య.

నేను కొత్త ఉంగరము—వెండి గిన్నె కొని తెచ్చాను ముందే!

ఆ ఉంగరంతోనే బాబుకి నోట్ల పాయసం పెట్టాడు అన్నయ్య.

ఆ తరువాత వదిన—నేను—రాధ—సుధ—మధు కూడా పెట్టాం. అక్షింతలు వేశాం. మేము అనుకోకుండానే నలుగురు బ్రాహ్మణులు వచ్చి బాబుని ఆశీర్వదించి అక్షింతలు వేశారు. వాళ్ళకి అన్నయ్య దక్షిణ యిచ్చి పోయాడు.

ఆ తరవాత దర్శనానికి బయలుదేరాం.

ఏడు ద్వారాలు దాటి లోపల ప్రవేశిస్తుంటే—నా మనసు ఏవో దివ్యలోకాల్లో విహరించసాగింది. పరవశంతో నా తనువు వణికిపోయింది.

అదోక మాటలకందని అనుభవం!

అవ్యక్తానుభూతి!

ఆ దివ్యమంగళముల్ని సామీప్యానికి వెళ్తుంటే శరీరం రోమాంచమయింది. గొంతు గద్దడికమ్మేంది. ఎంత చూసినా తనివితీరదు. ఎంత వర్ణించినా మాటలు చాలవు.

శంఖ చక్రాలతో—తిరుమార్గంతో—రత్న కిరీటంతో—హృదయంలో శ్రీదేవి—భూదేవులతో—చిరునవ్వు లోరికిస్తూ నిలిచిన—కళ్యాణ చక్రవర్తిని—ఆ ఏడుకొండలస్వామిని—చూడడానికి ఎప్పుడైనా వచ్చాను. ఆ సాదారణిందాలు

జరిగిన కథ - 8 నిద్రమాత్రం వేసుకుంటేగానీ నిద్రవట్టని జీవితం మంజూరి.

సంవత్సరమంతా అందకారంలో గడిపే మంజూరి జీవితంలోకి వెలుగుని తెస్తారు శలవులకి ఇంటికొచ్చే సుధ, మధులు. కానీ అందులోమా అసంతృప్తి. కొడుకు వస్తే కూతురో, కూతురువస్తే కొడుకో ఎవరో వాకూ తండ్రిదగ్గర కెళ్ళిపోతారు. ఇద్దరూ ఎవ్వడూ కలిసిరారు. చిన్ననాటి స్నేహితుడు రామం కలసి గుర్తుపడ్డాడు మంజూరిని. రామం భార్య రాధ. భారసాల చేసుకున్న తర్వాత భార్య సుశిలని తీసుకుని వెళ్లెలు మంజూరి దగ్గరికి వస్తాడు రాజు. మధు అనారోగ్యం మంజూరిని మరింతగా కృంగిదిస్తుంది. రామంతో పెళ్ళి కాకముందు తనకోసారి పెళ్ళయిందని రాధ నోట విని ఆశ్చర్య పోతుంది మంజూరి. రాధ సంగతంతా తెలిసే పెళ్ళి చేసుకున్నానుగానీ ఆమె కోసారి పెళ్ళయిందనే విషయం నన్నామెవల్ల రాక్షసుడిలా ప్రవర్తించేలా చేసేది... అని మంజూరితో చెప్తాడు రామం నీ కడుపులో బిడ్డకి తాను తండ్రి కాదన్న రామం సూటలకి మానసికంగా దెబ్బతిన్న రాధ మృత శిశువుని ప్రసవిస్తుంది. సుహృద్, నాన్న కలిస్తే చాలా బావుంటుందమ్మా అంటూ ఉత్తరం రాస్తుంది సుధ మంజూరికి. అమ్మా నాన్నకి నీకూ మధ్య అసలేం జరిగింది? యెందుకు విడిపోయారు అని అడుగుతుంది శలవులకి యింటికొచ్చిన సుధ తనతో కలసి బతకటానికి నిముఖత చూపిన రాధని మంజూరి దగ్గర దింపుతాడు రామం.

చూస్తేనే ఎన్ని జన్మల పాపాల్ పోతాయి. కళ్ళు మూసుకుని - భక్తితో పవిత్రమయిన మనసుతో ఆ వేంకటేశ్వరుణ్ణి పద్మావతి రమణుని ద్యానించాను.

"ప్రభూ - మా మనసులకి శాంతి ప్రసాదించు! మా తప్పు క్షమించు. నా బిడ్డ చల్లగా చూడు! మా కష్టాలు పట్టకీయం -" అంటూ వేడుకున్నాను. మూసుకున్న నా కళ్ళకి ■ స్వామి అభయహస్తం దర్శనమిచ్చింది. "దయ్యరాల్సి స్వామి" అనుకున్నాను. నా కళ్ళలోని నీళ్ళు జలజలా రాలాయి.

"వెళ్ళండి - వెళ్ళండి -" అంటూ తరిమారు పూజారులు. అవునుమరి - లక్ష్మలాది జనం - ఆ క్షణ దర్శనం కోసమే దూరదూరానించి వస్తున్నారు. అందరికీ దర్శనం కావాలిగా! అందుకే వారు అట్లా తొందర చెయ్యడం!

తీర్థం తీసుకుని ఆ సర్వేశ్వరుడి కింకోమారు మనసారా నమస్కారం చేసుకుని, తృప్తిగా బయటికి వచ్చాను.

నిజానికి ■ స్వామిని ఎంత చూసినా, ఎన్నిసార్లు చూసినా తృప్తితీరదు.

ఆ పాదాలమీద మనమూ ఒక పువ్వులే బావుండుననే భావం ప్రతివారికీ వస్తుందనుకుంటాను.

బయటికి వచ్చాక మనసారా ప్రదక్షిణంచేసి నమస్కారం చేసుకున్నాను.

విమాన వేంకటేశ్వరుణ్ణి దర్శించి ఆలయ ప్రాంగణంలోకి వచ్చాము.

కాసేపు కూచున్నాము.

ఆ వరిసరాలు, ఆ ప్రశాంతత చూస్తే అజన్మాంతం ఇక్కడే పుండామా అనిపిస్తోంది. బయట కొబ్బరికాయలకొట్టి అగరొత్తులు, కర్పూరం వెలిగించాము.

వరాహస్వామి గుడికి కూడా వెళ్లి కాటేజీకి చేరాం. భోజనంచేసి కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకుని పావనాశనం, ఆకాశగంగ చూసేవచ్చాం.

రాధ తిరుపతి వచ్చాక ఇంకా ఉషారుగా వుంది. పిల్లలతో కలిసి హాయిగా, ఆనందంగా వుంది!

అదే నాకు కావాలి!

వస్తుంటే దారిలో సుధ అంది నాలో - "అమ్మా! నేను దేవుణ్ణి కోరుకున్నానా చెప్పనా? మా అమ్మనీ, నాన్ననీ కలుపు స్వామి అని!"

అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

మధు అన్నాడు ఆ వెంటనే - "నేనూ దణ్ణం పెట్టుకున్నాను ఏమనంటే మా అమ్మా, నాన్నా ఒక్కచోటే వుండాలి అని!" మేమంతా మరింత ఆశ్చర్యపోయాం.

ఇద్దర్నీ దగ్గిరికి తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకున్నాను నేను. నా కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. వదిన అంది "అవును మంజూ! నువ్వు చెప్పే నమ్మవేమోగానీ నేనూ అట్లాగే ప్రార్థించుకున్నాను

"మా మంజూ సంసారం చక్కబరుచు అమెకి సుఖశాంతులు ప్రసాదించు - అని!"

రా గ మా లి క

"వదిలా!" అన్నాను చలించిపోతూ!

ఇంతమంది సద్భాదయులు నాకోసం ప్రార్థిస్తున్నారు! నాకేం కావాలి? వాతావరణం తేలిక చెయ్యాలని - నన్ను నేనే సందాళించుకుని -

"రాదా! నువ్వేం కోరుకున్నావు?" అని అడిగాను. రాధ ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఒక్కోని బాటగాడి తల నిమిరుతూ కూచుంది.

"నేను చెప్పనా? ఈ బాబులాంటి కొడుకుని ప్రసాదించుమని - అవునా?"

ఏగ్గుతో మొహం ఎర్రబడ్డది రాధకి.

"నీకెట్లా తెలిసింది మంజూ!?" నవ్వింది వదిన.

రాత్రి భోజనం చేశాక రాధ, బాబు, సుధ, మధులు కాటేజీలోనే వుండిపోయారు.

నేను, అన్నయ్య, వదిన ఏకాంతసేవ కెల్లాం. చాలా చక్కగా కన్నులపండువగా వుంది.

నాలుగు వాకిళ్ళ కివతలే ఆ సేవారు. అక్కణ్ణించే దర్శనం. ఎంతో మహద్భాగ్యం చేసుకుంటేగాని ఆ స్వామి సన్నిధికి రాలేముగదా అనిపించింది.

ఈసారి. "నా భర్తకు ఆ యురారోగ్య సుఖశాంతులు ప్రసాదించు రంజీ!" అని ప్రార్థి.చుకున్నాను.

ఆయన నన్ను నిర్లక్ష్యం చేసినా ఆయన ముఖంగా నూరేట్యా బతకడమే నాకు కావాలి. ఆయన చల్లగా వుంటేనే ఈమాత్రంగానైనా పిల్లలు సంతోషంగా వుండగలరు. నేనూ అంత లశాంతిలోనూ కొంత ప్రశాంతత పొందగలను.

ఆ రాత్రి దర్శనానంతరం కాటేజీకి చేరేటప్పటికి రాత్రి పన్నెండయింది.

ఆ వెన్నెట్లో నదుస్తుంటే మనసెంతో హాయిగా - ప్రశాంతంగా వుంది

ఒక గంట పడుకున్నామేమో - మళ్ళీ లేచి స్నానాలు చేసి సుప్రభాత దర్శనానికి వెళ్లాం.

గుడి రోపరి తలుపులు తీయకుండానే సుప్రభాత పరనం చేస్తారు.

సుప్రభాతం సద్భాషాణులచదువుతుంటే - ఎదురుగా వుండి, వింటుంటే, అదో తన్మయత్వం కలుగుతుంది. ఇంకో విచిత్రం ఏమిటంటే -

కొంతమంది ఫారినర్లు - చొక్కా లేకుండా - మెట్లో జంధ్యంతో - ధోవతి ఉత్తరీయాలతో - సుప్రభాత దర్శనానికి వచ్చారు.

నాళ్ళ హారే కృష్ణ - హారే రామ - గ్రూపు రోవివారుట! వాళ్ళ నియమ నిష్ఠలకి ఆశ్చర్యం వేసింది - మాకు. సుప్రభాతం వదివినాక రలుపులు తెరిచారు. దర్శనం ప్రారంభమయింది.

రాత్రి అంతా మల్లెపూలతో అలంకరణ చేశారు స్వామికి. ఎంతో అందంగా వున్నాడు స్వామి.

ఇన్నేడు ఆ పూలే వాడిపోయి వున్నాయి. వాడిన పూలతో వున్నా దేదీప్యమానంగా వెలిగి పోతున్నారు స్వామి.

సుప్రభాత దర్శనంలో అదో పవిత్రత వుంది.

20 ఆంధ్రపత్రికావ్రత 24-2-78

స్వామికి ఒక రెండు గంటలు కూడా విశ్రాంతి నివ్వడంలేదు మనం - అనుకున్నాను.

ఏకాంత సేవ వచ్చేందు గంటల కయింది. మళ్ళీ రెండూ-రెండున్నరకల్లా సుప్రభాతం! జనం ఎక్కువగా లేరు. ప్రశాంతంగా అయింది దర్శనం - ఆ స్వామి నిజంగా మహిమ గలవాడు. సుహృత్తుడు. ఆ స్వామి సన్నిధిని వదలలేక - వదిలాను.

"రాధ కాపురాన్ని నిలబెట్టు సామీ!" అనుకున్నాను వచ్చేస్తూ, జనం లేకపోయినా అక్కడి పూజారులు తరమడం మొనరేదా.

ఇక్కడ ఉద్యోగం చేసేవాళ్ళు, ఇక్కడే వుండే వాళ్ళు ఎంత అదృష్టవంతులొక్కా-అనుకున్నాను. విహన వేంకటేశ్వరుణ్ణి చూస్తూ ఆ మెట్లు మీదే కూచున్నాను.

ఏదో మాట్లాడుతున్న అన్నయ్య హఠాత్తుగా "అరే బావ" అంటూ -

"బావా!" అని పిలిచాడు.

దైవ దర్శనం చేసుకుని వెళ్ళిపోతున్న ఆ వ్యక్తి వెనక్కి తిరిగిచూశాడు.

సందేహం లేదు అయినే!

ఎనిమిదేళ్ళ తరవాత యిదే నే నాయన్ని చూడడం! తరవాత ఎన్నిసార్లు అవకాశం వచ్చినా నేనే చూడదబ్బుకలేదు. చూడలేదు.

చిత్రమైన తొలుపాలు నాలో!

మేము వున్న వైపుకే తొందరగా నడిచి వస్తున్నాము! నా కళ్ళల్లోంచి పరుగెత్తి పారిపోవా లనిపించింది. కానీ అప్పటికే ఆయన దగ్గరికి వచ్చేతారు! గుండెల్ని చిక్కబట్టుకుని - తల వంచుకుని కూచున్నాను నేను. నా శరీర కంపం నాకే తెలుస్తోంది.

"పూర్ణ రాజా! పిల్లలేరి? అంతా బావున్నారా? ఏమ్మా సుశీలా అందరూ బావున్నారు? బాబేడి?" ఎంతో ఆదరంగా పలకరింపుతున్న అన్నయ్యనీ, వదిన్నీను.

నేను తలెత్తలేదు. కన్నెత్తి చూడలేదు.

ఆయనకు నన్ను పలకరించడం ఇష్టంలేదో, దైర్యం లేదో లేక నా అయిష్టాన్ని గ్రహించారో నన్ను పలకరించలేదు.

నా మనసు నిరాశ చెందింది.

"సుధ, మధు బావున్నారు రాజా? ఏరీ ఎక్కుడున్నారు? వద చూద్దాం. మీరు దర్శనం చేసుకోడం అయిపోయిందా?"

గబగబా అడిగారు.

"ఒక్క వదినిముషాలు నుండు చూసివుంటే అంతా కంసే దర్శనం చేసుకునేవాళ్ళం బావా!" అన్నాడు అన్నయ్య.

ఎందుకనో నాకూ అదే అనిపించింది.

పిల్లల్ని చూస్తానంటూ ఆయన మాతోబాటే కాటేజీకి వచ్చారు.

కాటేజీకి వెళ్ళానే నేను చూసంగా పక్కమీద పడుకుంటిపోయాను.

పిల్లలంకా సిద్ధపాతూనే వున్నారు. అయినా అన్నయ్య లేచేశాడు.

వాళ్ళ నాన్నని చూస్తూనే మధు ఎగిరి వెళ్ళి

ఆయన వళ్ళో కూచున్నాడు. సుధ లేచి వెళ్ళి తండ్రి పక్కన కూచుంది.

ఆ దృశ్యం కన్నులపండువగా వుంది నాకు! ఆయన ఆతంగా ఇద్దర్నీ ఒక్కసారే దగ్గరికి తీసుకున్నారు.

"ఇప్పుడు వంటల్లో బావుందా నీకు నాన్నా!" మధుని అడిగారు వదోసారి.

ఇద్దర్నీ మార్చి మార్చి ముద్దులు పెట్టుకుంటున్నారు. తలలు నిమరుతూ, ఏవేవో అడుగుతూ కళ్ళపిళ్ళ పెట్టుకుంటున్నారాయన.

సందేహాలేదు - ఆయనకి పిల్లలం టే ప్రాణమే.

"మీకేసమే వచ్చానురా ఈ వూరు!" అంటున్నారు మదోసారి మద్దాడుతూ!

"బావా! ఆవిడ ఎట్లా వున్నారు?" అన్నయ్య అడిగాడు.

"అట్లాగే వుంది రాజా! ఏమీ గుణం కనబడలేదు. మదన పల్లి శానిటోరియంలో చేర్చించాలి. వెళ్ళంగానే చేర్చిస్తాను." దిగాబుగా చెప్పారు.

"అవునుమరి! ఆ భార్యంటే ప్రాణమాయే- దిగాబుగావుండక ఇంకెట్లా వుంటారు? ఆ భార్యకి తగ్గలనే దణ్ణం పెట్టుకుందామనే వచ్చినట్లున్నారు తిరుపతి - పిల్లల్ని ఏదో చెప్పి మధ్యపెడు తున్నారు! అనుకున్నాను నాలో నేనే.

మంచమీద పడుకునే వాళ్ళ మాటల్ని వింటున్నాను. ఆయన కంఠస్వరం వింటుంటే ఎంతో హాయిగా వుంది నాకు!

ఎనిమిదేళ్ళ తరవాత వింటున్న ఆయన గొంతు నాకెంతో మధురంగా వినబడుతోంది.

ఆ గొంతు విన్న నేను తలెత్తి చూడకుండా పుండలేకపోయాను.

ఆయన్ని, ఆయన రూపాన్ని చూసిన నేను ఉరిక్కినట్లాను.

నిజంగా ఆయనేనా అనిపించింది.

అప్పటికే - ఇప్పటికీ అనలు పోలికే లేదు.

పాడుగ్గా - బలంగా, తెల్లగా - ఎప్పుడూ చిరునవ్వులు చిందిస్తూ వుండే ఆయన ఎక్కడ? ఇప్పుడు నేను చూస్తున్న రూపం ఎక్కడ?

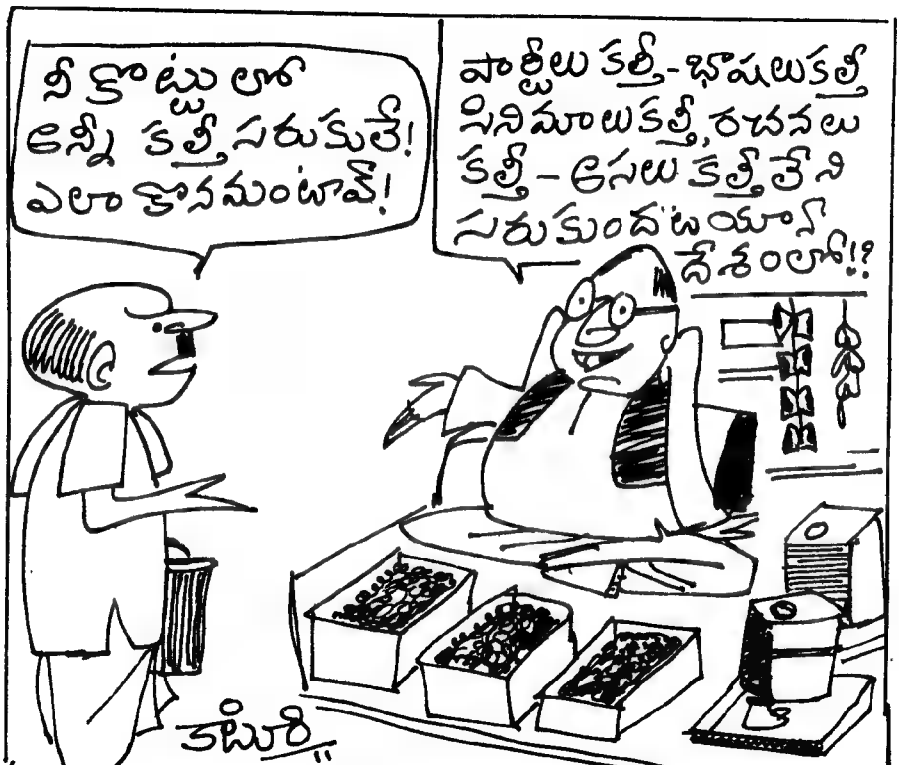
చాయ తగ్గింది - చాలా చిక్కిపోయాడు. కళ్ళల్లో కాంతే లేదు. కళ్ళ లోతుకుపోయి దీనంగా వున్నాను. కంఠంలో గాంధీర్యం మూత్రం అట్లాగే వుంది. నేను తలెత్తి చూసినప్పుడు ఆయన నన్నే చూస్తున్నాడు.

నేను తలెత్తేసరికి ఆయన కళ్ళు తళుక్కున మెరిశాయి.

దీనంగా నా కళ్ళల్లోకి లోతుగా చూశారు నా గుండెల్లో బలమైన బాణం గుచ్చుకున్నట్లుయింది. చటుక్కున కళ్ళు దించేశాను. అంతే - మళ్ళీ చూడలేకపోయానటన్నెపు.

మరి కాసేపు కూచుని పిల్లలం చేతుల్లో ఏవేవో పెట్టి వెళ్ళిపోయారాయన.

ఆయన వెళ్తుంటే ఆపాలనిపించింది! వెనక్కి పిలవాలనిపించింది! ఆయనతో మాట్లాడాలనిపించింది! ఏదో ఆత్రుత మనసులో! కానీ - ఏదీ చెయ్యలేకపోయాను. కనిసం - పడుకున్నదాన్ని లేవలేకపోయాను. ఆయన నాకు కావాలి. ఆయనకి నేను కావాలి. అనిపిస్తోంది బలంగా నాకే! ఏమిటి పిచ్చి నాకు? ఆయనకి నేను అక్కరలేదు. ఆయనకి నేను కావాలంటే నాతో మాట్లాడేవారు కాదా? "పడుకున్నావేం? వంటల్లో ఎట్లా వుంది?" అని అడిగేవారు కాదా? ఆయన దృష్టిలో నేనొక మనిషిని కాదు.

శ్రీకృష్ణులూ
ఓన్నీ కత్తి సరుకులే!
ఎలా కొనమంటావో!

పాట్ల కత్తి-భాషలుకత్తి
సినిమాలకత్తి, రచనలు
కత్తి-ఆసలు కత్తి చేసి
సరుకుండుటయానో
దేశంలా??

కమిరె

అనలాయన వచ్చింది ఆయన (ప్రియ భార్య
నుడిగారి ఆరోగ్యం కోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించడానికి!

ఎట్లాగో వచ్చారు కాబట్టి పిల్లల చూడడానికి
వచ్చారు. అది మేం కనబడ్డాం కాబట్టి!

కనబడకపోతే ఆయన దారి అయినది -
మా దారి మారే అయ్యేది. ఇప్పుడు మాత్రం?

అలోచిస్తూ అట్లాగే కళ్లు మూసుకుని
పడుకున్నాను. "మంజూ!" అన్నయ్య పిలుపుతో

ఈ లోకంలోకి వచ్చాను.

"బావ వస్తే మాట్లాడడానికేమే? పరాయి
వ్యక్తితోనే మాట్లాడుతామే మనం? ఆయన ఎంత

బాధ పడుతున్నారో తెలుసా?"

ఓటుక్కున లేచి కూచున్నాను నేను.

"బాధ? ఆయనకా?" పకపకా నవ్వాను -
"నువ్వు ఉత్త పిచ్చివాడివిరా - అన్నయ్యా!"

వచ్చుతూనే అన్నాను.

అన్నయ్యకి కోపం వచ్చింది.

"అవు నీ పిచ్చిదోరణి!"

"అవునురా - నాది పిచ్చిదోరణే! ఆయన
వచ్చింది మన కోసం కాదురా! ఆయన ప్రేమియారా

ఆరోగ్యం కోసం "

"కాదు. మన కోసమే. నేను రాశాను.
ఆయనకి మనం వస్తున్నామని, డేబ్బు గూడా

రాశాను అందుకనే వచ్చాడు. ఎన్న - ఇవాళ తెగ
తిరిగాడులు మనకోసం. ఆయన ఈ కాటేజీకి

కూడా వచ్చాడులు. మనం లేము అప్పుడు -"

"అయితే అప్పుడే వెళ్లిపోయా రేం?"

వ్యంగ్యంగా అడిగాను నేను

"వెళ్లిపోక ఏం చేస్తాడు?" 'మనం' అయిష్టి
అనలు తెక్కుచేస్తే కదా?"

వ్యంగ్యంగానే జవాబిచ్చాడు.

"ఎవరు? నేనొక్కడొన్నేకదా - ఆయనతో
మాట్లాడండి?"

"మేం మాట్లాడితే చాలదు - ఆయనకి
నీ తరవాతే మేమంతా."

"అని మన మనుకుంటున్నాం -"

"మంజూ - వాదనలనవసరం. నీ కాపురం
ఎట్లాగైనా చక్కబెట్టాలని నేను శతవిధాల

ప్రయత్నిస్తుంటే..."

"అన్నయ్యా - ఒక్కటే మాట - నన్ను
తెక్కుచెయ్యకపోతే నాకు పనిలేదు. అంతే..."

"మంజూ..." బతిమాలుతూ ఏదో చెప్ప
బోయాడు అన్నయ్య.

"ఇంక ఆయన మాటలు నాకు చెప్పద్దురా -
కాస్తంత మనశ్శాంతి కోసం వచ్చానిక్కడికి! ఏవో

దివ్యలోకాలలో తే పోయాను - ఇంతకు ముందు
పరకూ! ఆ దివ్యమభిరాతిని యింకొంచెంసేపు

నన్ను అనుభవించి. ఈ పీడకల నాకు గుర్తు
చెయ్యకు - దయచేసి "

రెండు చేతులూ ముఖాన కప్పకున్నాను.

అన్నయ్య ఏం మాట్లాడలేదేంక. అవతలి
తెల్లిపోయాడు.

అనలా రోజే కొండ దిగుదామనుకున్నాను.

ఇప్పుడు నాకు దిగాలని లేదు. నేనే వద్దన్నాను.

మరోసారి దైవదర్శనం చేసుకుంటేగానీ -
నా నుండే గుండె చల్లబడదు.

మనశ్శాంతి కలగదు.
అరోజుకూడా అక్కడే వుండడానికి
నిశ్చయించుకున్నాను.

స్నేహాదులు కానివ్వుకుని మళ్ళీ గుడి తెల్లాము.

ఈసారి చాలా 'రెస్'గా వుంది అక్కడ.

'క్యూ' చాలా పెద్దదిగా వుంది. అయినా మేము
క్యూలోనే నుంచుని రెండు మూడు గంటల

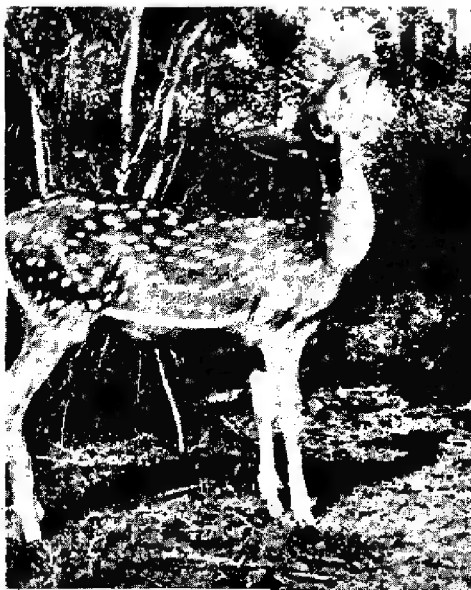
అనంతరం దర్శనం చేసుకున్నాము. ఆ స్వామి
నుహిమ ఏమిటోగాని, నాలో వున్న దిగులు, చింత

మాయమైపోయాయి. మనసు తేలికపడింది.

నిస్వార్థంగా నమస్కారం చేసుకున్నాను. ఇప్పుడు
నాకు సంతుప్తిగా వుంది.

మధ్యాహ్నం భోంచేసి చాలాసేపు
నిద్రపోయాం - అందరంకూడా.

పై చూపు

—పిల్ : క. లక్ష్మీనారాయణమూర్తి

సాయంత్రం అట్లా ఏకారుగా అంతా తిరిగి
వచ్చాము

ఎంతో అందంగా పచ్చగావుంది అంతా!
రకరకాల పూలచెట్లు, రంగురంగుల కాంతుల్ని

వెదజల్లుతున్నాయి. ఎన్నో రకాల క్రోటన్లు,
రకరకాలుగా 'కల్' చేశారు.

అతిథిల్ని తీగలు ఎన్నో - తీగల్లో పూలు
ఎన్నో! పేరు తెలిని పూలు. తీగలు ఎన్నో

వున్నాయి.

ఇవి ఈ కొండమీద పుట్టి పెరగడానికి
ఎంత పుణ్యం చేసుకున్నాయోగా!

'ఇది నిజంగా భూలోకమా? లేక దేవలోకం
లోని వందనోద్యానవనమా?' అనిపిస్తోంది. దీన్ని

'భూతల స్వర్గం' అంటే బావుంటుంది.

కాటేజీలు కూడ రకరకాలుగా వున్నాయి.
ఒకచోటనించి చూస్తే చంద్రగిరి 'పూ్య'

దాగా కనబడుతుంది.

అక్కడక్కడా సీమెంటు బెంచీలు వేశారు.

ప్రకృతికాంత సౌందర్యంలోని వింతలు మానుంటే
కన్నులపండువగా వుంది.

చల్లటి గాలి. రంగు రంగుల పూలు,
తరులతాగుల్లాలు మ్రాస్తున్న నేను ఆనందంగా

పోయి ననుభవించాను.

ఆ రాత్రి కూడా పోయిగా నిద్రపోయాను.

పొద్దున కొండ దిగి కిందికి వచ్చాము.

గోవిందరాజస్వామి గుడి తెల్లి వచ్చాము.

అముక్తమాల్యదలోని 'గోదాదేవి'ని దర్శించు
కున్నాము. నిజంగా అవిడ ఎంత ధన్యురాలు!

తరవాత అలీవేటమంగాపురం - దానినే
'తిరుచానూరు' అంటారు. అక్కడికి వెళ్లాం.

పద్మవతీదేవిని దర్శించుకుని, కుంకుమార్చన
చేయించాము. కొబ్బరికాయ కొట్టాము.

■ దేవి కూడా భర్తకి దూరంగా వుంది -
నాలాగే. నా బాధ ఆ అమ్మవారు తప్పకుండా

అర్థంచేసుకోగలదు. ఆ తల్లి చలన నాకు తప్పక
వుంటుంది. అనిపించింది. ఈ అమ్మవారికోసం

ఆ స్వామివారు ఏడుకొండలూ దిగి ప్రతి రాత్రి
వస్తారుట!

వింధుమనస్సుతో నిస్వార్థంగా ప్రార్థించాను.

ప్రవక్షిణ, నమస్కారాలుచేసి కొంచెంసేపు
కూర్చోని బయటికి వచ్చాము. కుంకుమ. గజాలు

కొన్నాము. పుణ్యక్షేత్రాల్లో స్త్రీలు ఇవి తప్పకుండా
కొవాట! వదిన అంది.

పిల్లలు ఏవేవో బొమ్మలు కొనుక్కున్నారు.

మధ్యాహ్నం హోటల్లో భోంచేసి అక్కడే
కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకున్నాము.

రాధ చాలా ఉత్సాహంగా వుంది. ముగ్గురి
పిల్లలతో తనూ ఒక పిల్లిలాగా మారిపోయింది.

ఈ వారంరోజుల్లోనే రాధలో మార్పు
వచ్చింది. ముఖంలో జీవకళ ఉట్టిపడుతోంది.

ఆ సాయంత్రం పిల్లలు 'సినీమా' అని
గోంచేస్తే బయల్దేరాము.

'కలెక్టురు జానకి' సినీమా చూశాము. అది
నా జీవితంలోగా వుంది.

ఎవరో ఒకరు మరణించడమే పరిష్కార
మార్గమా?

మళ్ళీ మనసు ఆందోళితమైంది.

ఆ రాత్రి హోటల్లోనే పడుకుని మర్నాడు
తెల్లవారజామునే బయల్దేరాం ఇంటికి.

17

మేము వచ్చాక ఒక గంటకి రామం వచ్చాడు.

మాలోబాటే భోజనం చేశాడు.

రాధ ఈసారి రామాన్ని మామూనే మొహం
ముడుకుకోలేదు. ముఖానగా లేదు.

చిన్నపిల్లలాగ తిరువతి విశేషాలన్నీ రామంతో
చెప్పింది.

రామం చాలా పంతోషించాడు రాధలో వచ్చిన
మార్పుకి.

రాధ ఇంట్లో ఊరికే క్షణం కూచోదు.

ఏదో ఒక పని చేస్తూనే వుంటుంది.

పిల్లల ముగ్గురి పని తనే చేస్తుంది.

అన్నాలు వడ్డని, కం చాలు యెత్తి క్లీన్

బ్రూక్ బాండ్
గ్రీన్ లేబిల్
కాఫీ చికరి మిక్చర్
మీ నాణ్యతకు గ్యారంటీ

చెయ్యడం, ఇల్లు నీటిగా అరేంజ్ చెయ్యడం. నిన్ని పన్నో చేస్తూనే వుంటుంది!

నాకూ వదినకీ అసలు పనేలేదు. హాయిగా కబుర్లాడుకుంటూ కూచోడమే. పిల్లల సలు మానైవే రావడంలేదు.

ఇప్పుడు రామం రోజుకీ రెండు సార్లు వస్తున్నాడు. రాధే రామానికి కాఫీ, టిఫిన్లు యిస్తోంది. నవ్వుతూ మాట్లాడుతోంది. ఆత్మయ్యగారి గురించి అడుగుతోంది.

రామం ఆమాత్రానికే తృప్తిపడ్డాడు. నేను, వదిన చాలా సంతోషించాం.

మరో రెండురోజులకి వదిన, అన్నయ్య, బాబు వెళ్లిపోయారు.

నేను చీరే కొనబోతే వద్దంటే వద్దని అడ్డుపెట్టింది వదిన.

అన్నయ్య కూడా వారించాడు 'మేము పెట్టాల్సిగాని, తదవతదనకీ నువ్వు పెట్టగూడదు' అంటూ.

రెండు జాకెట్లుగడ్డలు వదినకీ, బాబీకి చొక్కాగడ్డలు పెట్టాను.

వదిన రాధతో "చాలా థాంక్స్ రాధా! ఈ నాలుగయిదు రోజులా పీడితో గోల నాకు తప్పించావు." అంది నవ్వుతూ.

రాధ బాబుని వదలడానికి చాలా బాధపడింది. నిడిబిందికూడా!

- "పిచ్చిపిల్లా - ఏడుపెందుకు? వచ్చే పిడిపాటికి కొడుకు వెళ్తుకుంటావు - ఇది నా ఆశిస్తున్నా" అంది వదిన రాధ చెక్కిలి మిటుతూ

వెళ్తూ వదిన చెప్పింది చాలుగా నాతో. "మంజూ! నీ మనసుకీ కష్టం కలిగించే పనులు మేము కల్లోగూడా చెయ్యాలి - తిరుపతిలో మీ అన్నయ్య మాటలవల్ల నువ్వు చాలా బాధ పడ్డావు. మీ అన్నయ్య తరఫుం నేను క్షమాపణ అడుగుతున్నాను. మీ అన్నయ్యకి నీమీద ఎంత ప్రేమా నీకు తెలియంది కాదు. నీ జీవితం వ్యర్థమయిపోతోందనే మీ అన్నయ్య బాధ. ఎప్పటి కయినా మీ ఆయన - నువ్వు-పిల్లలూ ఒకచోట వుంటే - అదే మాకు సంతోషం! వానికోసం ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తా మేము -"

"నాకు తెలుసు వదినా-" అన్నాను కన్నీరు కడుచుకుంటూ.

అన్నయ్య - వదినల కాళ్ళకి సమస్కారం చేశాను.

ఆశీర్వాదించారు. వాళ్ళు వెళ్లిపోయినా పిల్లలూ - రాధా వుండడంవలన నాకు లోటు తెలీలేదు.

రాధని కూడా ఒక పిల్లలాగా చూస్తున్నాను నేను.

రెండు వారాలు గడిచాయి.

ఇప్పుడు రామం సాయంత్రాలు ఎక్కువగా యిక్కడే గడుపుతున్నాడు. కానీ రాత్రిళ్ళు వుండమన్నా వుండేవారు కాదు.

ఒక రోజు రాత్రి - రామం కాస్త అలస్యంగా వచ్చాడు. రాధ అతిదాచ్యేదాకా ద్వారంవంక చూస్తూనే వుంది.

అది వచ్చాక ఆమె ముఖం విప్పింది.

నాలో ఒక ఆలోచన తళుక్కున మెరిసింది! నా ఆలోచనకు దోహదమిస్తూ ఆకాశంలో గూడా - మెరుపులు మెరవడం ప్రారంభించాయి.

ఉరుములు వాటికి తోడయ్యాయి. అంతా ఏకటిమయమయిపోయింది. వర్షం ప్రారంభమయింది. అది కుండపోతయింది. తగ్గే సూచనే కనబడలేదు.

బోజువాలయ్యాయి. రాధ పిల్లలతో ఆడుతూ కూచుంది. నేను - రామం కబుర్లు చెప్పి కుంటున్నాము.

కొంతసేపటికి పిల్లలు నిద్ర వస్తోందంటూ లేచిపోయారు. వార్షికోటే రాధా వెళ్లింది.

టైము తొమ్మిదయింది.

వర్షం అంతంతకూ ఎక్కువయింది.

అరగిలయ్యేక -

"పిల్లలు నిద్రపోయారా - రాధా?" అడిగాను నేను.

"అవునుక్కా - నిద్రపోయారు" అంది రాధ.

"అయితే నువ్వురా. వర్షంలో వేడి వేడి కాఫీ తాగుతూ కబుర్లు చెప్పకుండా." అన్నాను.

పంటావిట్టే లేవడం ఎందుకని తనే వెళ్లి కాఫీ పట్టి కప్పుల్లో పోసి తీసుకువచ్చింది రాధ.

"లోపల కూచుండా. ఇక్కడ చలిగా వుంది!" అంటూ మా బెడ్ రూమ్ లోకి దారితీశాను.

సుగ్గురం కాఫీ తాగుతూ కబుర్లు చెప్పకున్నాం చాలాసేపు!

టైము పదిన్నర దాటింది,

రామం వెళ్తానంటూ లేవబోయాడు.

"రామం! ఇంకేం ఇంటికెళ్తావు? ఈవూటకీ యిక్కడే పడుకో - ఇదేం పరాయి యిల్లు కాదుగా?" అన్నాను నేను - రామాన్ని అవుతూ

రామం ఇబ్బందిగా పీలయ్యాడు.

"వర్షంకూడాను అందులో."

రాధేం మాట్లాడలేదు.

"ఏం రామం! నీకేమిటి అభ్యంతరం? ఎప్పుడు పడుకోమన్నా వినిపించుకోవు?" సూటిగా అడిగాను.

"అబ్బేబ్బే ... అభ్యంతరం ఏముందిగానీ..."

"కానీలేదు. ఏమీలేదు. ఈవూట వర్షంలో నువ్వు యింటికీ వెళ్ళడానికి వీల్లేదు."

"నరే ... నీ యిష్టం."

నాకోసం ఆంగీకరించినట్లుగా తిరిగి కుర్చీలో కూచున్నాడు. కానీ మొహంలో ఆనందం నేను కనిపెట్టకపోలేదు.

"పాపం!" జాతేసింది నాకు.

బ్లడ్ వెడ్డింగ్

(మొరకో ... 90 ని.య.) 'బోడన్ డే సాంగ్' అనే ఫెడెరిక్ గార్బియా బోర్లా నాటకం ఆధారంగా తయారైన చిత్రం. ఒక యువకుడు, ఒక యువతిని ప్రేమిస్తున్నాడు. కాని, ఇరుకుటుంబాల వైరం మూలంగా ఆమెను వివాహమాడలేక పోతాడు. అతనికి వేరే యువతితో వివాహమవుతుంది. ఐతే, తన ప్రేయిరానికి పెళ్లి జరిగే సాయంత్రం ఆమెను కలుసుకోని, తనతో లేచి వచ్చేయమని ఒత్తిడి చేస్తాడు. చేతులు కాలిం తర్వాత ఆకులు పట్టుకుని ప్రయోజనలేదని యిద్దరికీ తెలుసు. మొరకో సుందర ప్రకృతి, శ్రవణానందకరమైన సంగీతం తప్ప చెప్పకోదగ్గ యితర అంశాలేవీ లేవు కథ మందగిడిగా సాగుతుంది.

ది డ్రీమ్ అఫ్ అమెరికా

(స్టీడన్ ... 95 ని.య.) స్టీడన్ లో ఉరిశిక్షకు స్వస్తిచెప్పడానికి ముందు 1876 లో ప్రజల సమక్షంలో తలలు తీసివేయబడ్డ యిద్దరు మాజీ నేరస్థుల యుధార్థ గాథ. పాపాపాపాల కోల్పోయినందున గత్యంతరంలేక డబ్బు దోచుకొని, అమెరికాకు వెళ్లి అక్కడ వనజీవనం ప్రారంభించాలనుకున్న ఆ యిద్దరు పాత నేరస్థులు చిన్న దొంగతనాలనించి దోపిడీ వరకు పూనుకుంటారు. వీరి ప్రయత్నం ఒకచోట భగ్నుపడమేకాక పాత్యా నేరం కూడా మీద పడడంతో నిరంతరం పోలీసులకు పట్టుబడకుండా తప్పించుకోవడంతప్ప మరో మార్గం లేకపోతుంది. కథ నడిపిన తీరు ఉత్తమంగా వుంది.

ఓమరి గిట్టతో

(అల్బీరియా ... 100 ని.య.) ఒక పేద కుటుంబం ఒక అవివాహితుని సంపాదనమీద ఆధారపడి వుంది అతనికి హిందీ ఫిల్మలన్నా, సంగీతమన్నా చాలా యిష్టం. ఒక యువతి కంఠాన్ని టేక్ లో విని ఆకర్షితుడై, ఆమెను కలుసుకోబోయేంతలో కథ అనూహ్యమైన మలుపు తిరుగుతుంది. హీరో అద్భుతంగా నటించాడు. దర్శకుని ప్రతిభ అద్భుతం కనిపిస్తుంది. అల్బీరియా లోని మధ్యతరగతి ప్రజల జీవన విధానాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్లు చిత్రీకరించడంలో దర్శకుడు కృతకృత్యుడయ్యాడు.

కామ రిన్నెయూ అవుట్ ది లాండ్

(ఫెడరల్ రిపబ్లిక్ ఆఫ్ జర్మనీ...105ని.) ఆత్మనశర పరిస్థితి ముసుగున ప్రజల హక్కులను అణగారెక్కడానికి ఒక నగరంలో మిలటరీ అధికారుల నిరంకుశత్వం గుండెలు పిండేలా చిత్రీకరించబడింది. రాజకీయ ఖైదీలను కారాగారంలో చిత్రహాసలు పాలు చేశారని తెలిసిన ప్రజలు వీర వేషంతో తిరుగుబాటుకు పూనుకుంటారు. కాని ప్రజా సమూహంపై అధికారుల నిరంకుశత్వం ఏనాటికీ పైచేయి కాశాలదని నిరూపించే ఈ చిత్రం నిడివి మరికొంత తగ్గి వుంటే ఇంకా రసవత్తరంగా ఉండేదేమో. అక్కడ వినిపించిన సంగీతం ఆ ప్లాం ద క రిం గా ఉంది. అందరి పాత్రపోషణ చక్కగా ఉంది.

'కెన్సిబార్న్'లో ఒక దృశ్యం

'కామస్టాల్'లో ఒక దృశ్యం

బౌండ్ ఫర్ గ్లోరీ

(యు. ఎన్. ఎ... 150 ని. టు.) ఏమీ లేకపోయినా ఏదో ఒక విధంగా జీవితం గడపాలనుకునే నిరాశా జీవుల పట్ల సానుభూతితో వెయ్యి గీతాలకు పైగా రచించిన ఒక జానపద గాయకుని జీవిత చిత్రం. 1930 నాటి సంయుక్త రాష్ట్రాలలోని దళిత వర్గాల స్థితిగతులను తెలిపే ఈ చిత్రంలో హీరో క్లిష్టమైన పాత్రను అనూన రాతూర్యంతో పోషించాడు. సంగీతం ప్రధానాకర్షణ. జ్యోతిష్కుడుగా, చిత్రకారుడుగా ఉన్న ఊరిలో కుటుంబాన్ని పోషించలేని హీరో తన గానంపై ప్రజలను ఉత్తేజితులను చేయగలననే నమ్మకంతో కాలిఫోర్నియాకు వెళ్తాడు. అక్కడి రేడియో కేంద్రంవారికి ఇతని గీతాలలోని వేదాంతంనచ్చును. అంచేత ఆ ఉద్యోగాన్ని కాంధమ్మకొని స్వేచ్ఛా గాయకుడుగానే వర్కటిస్తుంటాడు.

టెంటి అవ్ మిరగిల్

(టెజీత్... 125 ని. టు.) 1,900 ప్రాంతంలోనే పెరితలలు వేస్తున్న వనగారికతను ఖండిస్తూ, ఆక్సిజన్ ప్రాచీన సంస్కృతిని ప్రబోధించిన ఒక వేదాంతి గాథ. రాజకీయ విషయాలపై సుదీర్ఘ సందాహనలు, వివరీతమైన నృత్యాలు, వర్ణ విభేదాలను చిత్రించే ఈ కథా గమనానికి అద్భుత గులుకాయి.

కార్మింగ్ అవ్

(జెపాన్... 120 ని. టు.) మతి స్థిమితం లేని ఒక యువతితో పలువురికి సంబంధం ఉంటుంది. బిడ్డను ప్రవనించాక ఆమె సూమారులు స్థితికి వస్తుంది. ఇతే ఆ బిడ్డకు తండ్రి ఎవరన్న సమస్య తల ఎత్తుంది. శృంగార పబ్లికేషన్లు పుష్కలంగా ఉన్నాయి.

రాంగ్ మూవీమెంట్

(పెడరల్ రిపబ్లిక్ ఆఫ్ జర్మనీ... 95 ని. టు.) నిస్సారమైన జీవితం పట్ల విరక్తి చెంది వర్కటన వల్ల రచయిత కాగలననే నమ్మకంతో పున్న ఒక యువకుడు, ఒక విధిగాయకుడు, ఒక మూగపిల్ల, ఒక నటి, ఒక తనకు ఆశ్రయ

ఫిల్మ్ ఫెస్టివల్ - '78 చిత్ర కథలు

(గత సంచిక తరువాయి)

మిచ్చిన ఒక పారిశ్రామికవేత్త భవనంలో ఒక రాతి పుంటారు. ఆ పారిశ్రామికవేత్త ఆత్మహత్య చేసుకోవడంతో కని బాటుకుంటాడు. నటి ఇటలీకి వెళ్లిపోతుంది. ఇలా అందరూ తలా ఒకరి ఆయ్యాక ఒంటరిగాడైన యువకుడు తన రచనకు ఉపక్రమించడానికి ఇదే అదనుగా భావిస్తాడు. రచనా వ్యాసంగం అతనికి మానసిక తృప్తి నిస్తుంది. "ఏ వ్యక్తి ఏకాకి కాదు. ఒంటరి తనమన్నది అంతరంగం నుండి వచ్చే కృత్రిమమైన అనుభూతి" అని గురిస్తాడు. తాజేలు నడకతో చిత్రం ప్రేక్షకుల నవనాన్ని పరీక్షిస్తుంది.

వాయేజ్ అవ్ ది రేస్టె

(యు. కె. ... 150 ని. టు.) యదార్థ గాథ. 1939 మే 19 న 1937 మండ్రి జర్మన్ జాయిన్ కాందిశీకులు తమ స్వస్థలం వధి ఒక నౌకపై వెళ్ళడానికి అనుమతించబడతారు. క్యూబాలో వాళ్ళకు ఆశ్రయం లభిస్తుందని ఆశపడతారు. కానీ, క్యూబన్ - జర్మన్ ప్రభుత్వాల కుమ్మక్క వల్ల ఆ కాందిశీకులు పాపనాలో దిగడానికి అనుమతించబడలేదు సరికదా - జర్మనీకి తిరిగి వెళ్ళడానికి వీలుకాదు. దిక్కు తోచని కాందిశీకుల మనోవేదన కఠిన శిలలను పైతం కలిగించేస్తుంది. చివరికి ఇరు ప్రభుత్వాలూ జూన్ 27న ఆంట్ వెర్మైల్ వారు దిగడానికి వీలు కలిగించే వరకు సతమతమైపోతారు. ప్రతిభావంతమైన దర్శకత్వం.

జి. వి. జి.

కేడ్

(ఆస్ట్రేలియా... 107 ని. టు.) భర్త పెట్టే వాదలు భరించలేక వేరైపోయిన కేడ్లి తన ఇద్దరు పిల్లలను పెంచి పెద్ద చేయడానికి 1920 - 1930 మధ్య వడే యాతనలు మూస్తూంటే ఆస్ట్రేలియాలో కూడా అటువంటి ఆభాగినులు ఉన్నారా అనిపించక తప్పదు. ఈ వాస్తవ గాథా చిత్రంలో కేడ్లిగా హెలెన్ మోర్స్ మహాస్వతంగా నటించింది. 1976 సాన్ సభాస్థియన్ చలన చిత్రోత్సవాలలో ఆమెకు అనాథ కుడా వచ్చింది. పీటర్ అనే ధనికుడు ఆమె జీవితంలో ప్రవేశించి బోయేటప్పడూ - అతనికి యిదివరకే వివాహమైందని తెలుసుకొని ఆమె చూపే వాదభావాలు ప్రేక్షకుల హృదయాలపై చెరగని ముద్ర వేస్తాయి.

ది అసైన్ మెంట్

(స్వీడన్ - 100 ని. టు.) దేశంలో సైనిక సాలలో చెలరేగిన ప్రణా అలజడి మధ్యస్థిత్వం మూలంగా ఎంతవరకు నివారించబడడానికి సింపులుంది? లాటిన్ అమెరికన్ దేశంలోని ఉభయవర్గాలూ తమ మధ్య సామరస్యం కుదర్చడానికి ఒక స్వీడన్ రాజకీయవేత్తను ఆహ్వానిస్తాయి. ఆయన పరిష్కరించడానికి పూనుకునేకొద్దీ కొత్త కొత్త సమస్యలు ఉత్పన్నమౌతాయి. చివరికి బలహీనవర్గాలవారినై మిలిటరీ పోలీసులు కలిసి చేసే కుతంత్రాలకు ఆటపన్నవుగా పునయోగించబడడంతో అతని ప్రాణానికే ముప్పు సంభవించే పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి. చక్కని స్క్రీన్ప్లు, ఇది పెట్టెలో అనడంకన్నా చక్కని థ్రిల్లర్ గా ఫోర్మొనివచ్చు.

మారికో - మదర్

(జపాన్ ... 95 ని. టు.) సరాల బలహీనత వల్ల వాళ్ళు కోల్పోయిన ఒక బాటుచేత పరికించడానికి మారికో పద్ధతను పూర్వదూరంను ద్రవింప చేస్తుంది. అంగవైకల్యం గల బాలలకు 'సిక్స్ టీ హోమ్'లో ఒకంక సేవ చేస్తూ, మరేవంక 24-2-78 ఆంధ్రప్రదేశ్ వార్త 25

'రాధా మాధవి' తో దీప

నటిగా ధనమార్పించే మారీకోమియూన్ అనే నటీమణి ఈ చిత్రానికి స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం, సంగీతం - అన్ని బాధ్యతలు వహిస్తూ నిర్మించింది. ప్రధాన పాత్రధారిణి కూడా. కొన్ని పాటలు పాడింది. శ్రావ్యమైన కంఠస్వరం. ఛాయాగ్రహణం ఈ చిత్రానికి మరింత జీవం పోసింది.

సాన్యా అండ్ మేడమేన్

(ఈజిప్ట్ - 130 ని.బి.) ఆ యుద్ధ యుధావాలి, వహోన్నతమైన ఆదర్శాలు గల మేధావులు తోటి మానవాళి రక్షించడానికి నేరం చేయవలసినప్పుడా శిక్షింపబడే పరిణామాలను సద్గతించడానికి సిద్ధాంతం వాటి ఒక విరుద్ధంగా ఉన్న యువకుడు - వ్యభిచార వృత్తికి దిగిన ఒక అందమైన అభివ్యక్తిని ఉద్ధరించడానికి ఆమెకు అన్న యిద్దరినీ ఒక వృద్ధ స్త్రీని పాత్రు చేస్తాడు. ఆ తర్వాత అతను ఏడు రోజుల చిక్కులు రసవత్కరించి చిత్రీకరించబడ్డాడు. హీరో మహోన్నతమైన నటనను ప్రదర్శించాడు. ఇబ్రహీం సేలే కెమెరా చిత్రావరణ కళా నడిపిస్తుంది.

ఎల్ ఫర్ ఫే

(ఫ్రాన్స్, ఇరాన్, ఎఫ్. ఆర్. జి-90 ని.బి.) కృతమైనది కళ. కళ అనేది యధార్థం కానక్కరలేదు. సవాళాన్ని అసహజంగా చూపే సృజనాత్మకమైన కళ నిందిత కృతకమైన కళను వేరు చేయడానికి సాధ్యంకాదని చెప్పడానికి కలగావులంగా పోగిన చిత్రీకరణ.

మెస్సీ ట్రిమ్యు

(బెల్జియం - 190 ని.బి.) తనకు నచ్చిన యువతిని ఏ యువకుడైనా దక్కించుకోవచ్చునే పాక్కులు గల కాలంవాటి ఇతివృత్తం. ఒక అందమైన యువతిని ఆమె సునీవని ఒక యువకుడు చేపట్టడంతో ఆమె తప్పించుకోడానికి మరో యువకుని దరి చేరి, తనను దక్కించుకోమని అతన్నే కోరుకుంటుంది.

విల్మోత్సవ

ఆ యువశిశువం పోరాడిన ఆ యువకుడు చివరికి హతమార్చబడ్డాడు. ఎక్కువ సంభాషణలు లేకపోవడంతో చెప్పకోదగ్గ అంశాలే ఈ చిత్రంలో లేవు. బెల్జియంలో ఆ ప్రాచీనకాలంలో బుద్ధిబలంకన్నా బాహుబలమే గొప్ప - అని తెలియజేస్తుంది చిత్రం.

ఎ కాటేజ్ నియరే ది ఫుడ్రస్

(జెకాస్ట్ నేకియా - 100 ని.బి.) ఆశ అనేది అంతిమ సమయంలో కూడా విడనాడదు. వగర వాతావరణానికి యారంగా ప్రకాశంతంగా గడపాలనుకునే ఒక కుటుంబానికి సెలవురోజుల్లో ఒక వృద్ధుడు తన భవనంలో ఒక భాగం ఆశయానికి యిస్తాడు. ఆ యింటిని సర్ది వక్కబెడతారా కుటుంబ సభ్యులు. ఆ యింటిని తమకు అమ్ముతాడని ఆశపడతారుకూడా. ఈలోగా వృద్ధునికి జబ్బు చేస్తుంది. అప్పటికి చేరుతాడు. ఇల్లు ఆ మృతానికి పత్రాలు తయారు చేయమంటాడుకూడా. కాని, తన యింటిలోనే ప్రకాశంగా కమ్మ మూయాళిని, అక్కడికే తనను తీసుకెళ్ళమని తన అంతిమ కోర్కెను తెలుపుతాడు. ఆశయానికి, ఆశకు కొత్త నిర్వచనమిచ్చే ఈ చిత్రంలో సున్నితమైన హాస్యం, అంశరంగా వుంది.

మెటమార్ఫోసిస్

(స్వీడన్ 90 ని.బి.) సెగ్లో 1900 ప్రాంతంలో జరిగినట్లు చెప్పబడిన అభూతకల్పన. ఒక కుటుంబానికి జీవనాధారమైన అవివాహితుడైన ఒక సేల్మన్ నిస్సహ చెంది, అమాంతంగా ఒక కీటకంగా మారిపోతాడు. దాంతో తన తల్లిదండ్రులకు, చెల్లెళ్ళకే జగుప్పాకరంగా తయారౌతాడు. అతను వనితగానే ఆ కుటుంబం తోని వారు అతన్ని తీసి అవతం పారేస్తారు. ఎనికెరానప్పుడు పురుగులన్నా హీనంగా చూస్తారని చెప్పే ఈ చిత్రంలో ఛాయాగ్రహణుని వనితనం అద్భుతం. కీటకం దృష్టిలో ఇతర పాత్రధారులను

విల్మోత్సవ

'విల్మోత్సవ' తో

చూపించడానికి కెమెరా చిత్రావరణ గ్రహుండ్ లెవెల్ నిండే చిత్రీకరిస్తుంది.

ఎస్ అవరేజ్ లిటెరేమెన్

(ఇటలీ - 125 ని.బి.) రిటైర్ కాలోయే ఒక ప్రభుత్వద్యోగి తన ఉన్నతాధికారులను నిరాగ్ ఒప్పించి, తన ఒక్కగాని కొడుకు ఉద్యోగానికి ప్రయత్నిస్తాడు. తీరా ప్రభుత్వ పరీక్షల రోజున ఆ కొడుకు ఒకచోట బొంక్ దొపిడీ జరిగినప్పుడు ప్రేల్పబడిన తుపాకి తూటాకు గురి అయి, చనిపోతాడు. అతని తల్లి ఆ సాక్షకు అనిటికై పోతుంది. తండ్రి రగిలే వగతో ఒకచోట తన కొడుకు పాత్రకు కారణమైన వ్యక్తిని పట్టుకొని, తన కని తీర్పుకోడానికి హింసిస్తాడు. ఆ యువకుడు వడే బాధతో గతించిన తన కొడుకును తలచుకొని విశ్రాంతి పొందుతాడు. స్క్రీన్ ప్లే, పాత్రధారులందరి నటన ఆకట్టుకుంటాయి. ఆగ్రహోదేశాలను విగ్రహించుకోలేకపోతే మామూలు మనిషి కూడా పాత్రకు పూనుకునే వరకు పరిస్థితులు ఎలా ప్రేరేపిస్తాయో ఈ చిత్రంలో చక్కగా చిత్రీకరించబడింది. నికెలోడియన్

(యు. ఎఫ్. ఎ-120 ని.బి.) పెంయుక్ట్ రాష్ట్రంలో చలన చిత్ర నిర్మాణ తొలి దశ. కొత్తగా సినిమా రంగంలో ప్రవేశించేవారితో పాత నిర్మాణం పోటీ. ఒక రాయరు అనుకోకుండా బర్న్ రేనాల్డ్స్ అనే అతనితో కలిసి చిత్ర నిర్మాణంలోకి దిగుతాడు. కొన్ని కారణాలవల్ల ఇద్దరూ విడిపోతారు. ఆ రాయరుతో రేనాల్డ్స్ భార్యకు సంబంధముంటుంది. దాంతో కథ మరో గాడిలో పడుతుంది. మితిమీరిన శృంగార నన్నివేశాలు, ముష్టియుద్ధాలు, చిత్ర నిర్మాణంలో స్టాన్ స్టాక్ కామెడీ రంజించజేస్తాయి.

[30వ పేజీ చూడండి]

విల్మోత్సవ

'లో' ఒక దృశ్యం

మాణిక్యం మాణిక్యమే

దర్శక శాఖలో రెండు వ్యూర దశల్లో మంచి ప్రాధాన్యత గల స్టాన్లను మెయిన్ టెయిన్ చెయ్యడం, అందరికీ ఆయ్యడికాదు.

శ్రీ. వి. మధుమాదనరావు చిత్రీకరించిని చిత్రాలలో ఎన్నెళ్ళాతం విజయాన్ని సాధించాయి ముఖ్యంగా అక్కినేని... విక్టరీ కలయికలో వచ్చిన చిత్రాలన్నీ (రాజారామ్, కన్నకొడుకు తప్ప) బాక్సాఫీస్ విజయాన్ని సాధించిన విజాన్ని ఎవరూ భావనలేదు.

మాణిక్యం మాణిక్యంగానే ప్రకాశిస్తుంది. రాబోయే రెండు చిత్రాలు "విచిత్ర జీవితం... మల్లెపూవు" విక్టరీకి విజయాన్ని తెచ్చేవిగా యిక్కడివాళ్ళ అభిప్రాయ పడుతున్నారు.

అక్కినేనికి, బృష్టకు

మంచి ప్రారంభం !

ఈ సంవత్సరం శ్రీ అక్కినేనికి, కృష్ణగారికి ఆనంద వత్సరంగా వుండాలని ప్రారంభ వెలలో విడుదలయిన "చిలిపి కృష్ణుడు... ఇంద్రధనుస్సు" చిత్రాలు విమోచించాయి.

సురేష్ ప్రొడక్షన్స్ నిర్మించిన "చిలిపి కృష్ణుడు" విడుదలయిన రోజుమంపు యీ సంచిక పాఠకులను అలరించే రోజు వరకు కూడా "హాపుస్

'మంచి బాబాయ్'లో హామిందు, మోహన్ బాబు

పుల్' గా వడవడం, ఉదయలక్ష్మి ఆర్ట్ పిక్చర్స్ నిర్మించిన "ఇంద్రధనుస్సు" విడుదలయిన రోజు నుంచి ప్రేక్షకులు మెచ్చిన చిత్ర గావడం... వేనిచ్చిన "గుడ్ ఫ్రెండ్స్"కు ప్రత్యక్ష నిదర్శనం కాదా. మరి.

తెలుగు చిత్ర రంగానికి రానున్న అశుభం

1977లో విడుదలయిన 70 చిత్రాలలో, 18 చిత్రాలకు మాత్రమే డబ్బు లావాదలు. అంటే...25.7 శాతం విజయాన్ని పవిత్రావాయి అన్న మాట. కొన్ని భారీ చిత్రాల ఫలితాలు... నిర్మాతలను మళ్ళీ మరో రెండు సంవత్సరాల వరకు సినిమా నిర్మాణానికి "గుడ్ బై" అనే స్థితికి దారి తీసింది. కొన్ని చిత్రాలు అనూహ్య విజయాన్ని సాధించి కొత్తవాళ్ళలో మోజు పెంచి... మరింత పెట్టుబడిని వెచ్చించడానికి దారి తీశాయి.

ఇప్పుడున్న యీ కలుషిత అవాంఛనీయమైన పరిస్థితి దోరణికి స్థిరపడిన పాత నిర్మాతలు అనుకూలతను ప్రదర్శించడానికి విముఖంగా వున్నారు.

నిర్మాణ వ్యయం 1972కి, 1978కి పోల్చి చూస్తే... కొన్ని లక్షల రేడా కనిపిస్తుంది. చిత్రాల విజయం అయినా నిర్మాతల "మడ"పై ఆధారపడివున్నదేగాని... మంచి కథాబలంపై కాదు అని నిర్ధారణ అయ్యింది.

దారిలోపికాల విజృంభణ

ఆర్థిస్తులు వారి పారిలోపికాన్ని ప్రతి చిత్రానికి కొన్ని వేలు పెంచేస్తున్నారు. ఎందుకు పెంచుతున్నారంటే అని అడిగితే... వాళ్ళు "అపర్" చేస్తే వడ్డనమంటారా అని ఎదురు ప్రశ్న వేస్తున్నారు.

మన రంగంలో మరో "జబ్బు" వ్యాపించింది. [వి చిత్రం విడుదలయినా, దాని కించపరచడం... లేదా అబద్ధ ప్రచారాలు సాగించడం.]

మరలా మరో చిత్రాలు "పిచ్చా"లు ప్రదర్శించడంనల్ల నిర్భయే "జబ్బు" పైని పేర్కొన్నది. రాబోయే రోజులలో చిత్ర రంగానికి ఖరీదైన జరిగేది అనంతవం అనిపిస్తుంది.

గీతా కంప్లెక్స్ చిత్రంలో కమర్ హాన్స్, రజనీకాంత్

మున్ముందు ముద్దు అవసరమే

కత్తెర శాఖ సినిమావాళ్ళకు "ముద్దు" అవాంఛనీయము కాదు అని మార్చించే విధంగా సర్వీషన్ యిచ్చారు.

సన్నివేశానికి "ముద్దు" అవసరము అనిపిస్తే... ఆ "క్రియ"ను కత్తెర ముట్టుకోదు అనేది అభిప్రాయాన్ని మన దర్శక ... నిర్మాతలు రాబోయే చిత్రాలలో ఎక్స్ ప్లైట్ చేయడానికి వెనుకాడరు.

కథ వ్రాస్తున్నప్పుడే, "ముద్దు" అవసరము అనిపించే దృశ్యాలను క్రియేట్ చేయగల నమర్దులు కదా, మనవాళ్ళ.

ప్రేక్షకుడు తను అభిమానించే కథానాయకుడు ... నాయికను బహుళంగా "ముద్దు" పెట్టుకుంటే... మరిన్నిసార్లు చిత్రానికి వస్తాడేమో అనేది నమ్మకం మనవాళ్ళకు ఎక్కువ అవుతుండేమో, మరి.

నిరసన నిషేధం

[నస్తురం వస్తున్న చిత్రాలలోనే కథాబలం సన్నగిల్లి... నాయుకీ నాయకుల విప్రలంబి కృంగారం వెలితలలు వేస్తూ వుండడాన్ని కొందరు అసహ్యించుకుంటున్నారు.

"ముద్దు" వచ్చిందో, సంసార స్త్రీలు, చదువుకున్న సంస్కారవంతులు చిత్రాలను విశ్లేషించడానికి, నిరసించడానికి భయపడరు.

తెరపై "ముద్దు" ఎలాంటి నమస్కరణ దారితిస్తుందో, మూడారి మరి.

‘బాంబాగమ్మ’లో జయమాతని, సత్యనారాయణ

మరో 15 సంవత్సరాలు

అగ్రగణి నాయకుడు : శోభన్ బాబు

ఈ ఏడు “నాయుడుబాస్” చిత్రంతో శోభన్ బాబుగారి వలు జీవితం ప్రారంభమైంది. ఆ చిత్రం విడుదలయిన పదునాలుగవ రోజున “విందుమనిషి” చిత్రం వచ్చింది.

“విందుమనిషి” విడుదల సందర్భంగా విజయవాడ “మనోరమ”లో పూర్ణా పిక్చర్స్ శ్రీ రాజాజీ... శ్రీ విశ్వనాథ్ ప్రతికా సమావేశాన్ని నిర్వాయి చేశారు.

■ సభకు అధ్యక్షత వహించిన శ్రీ రెంటాల తొలి ప్రవేశంకుడిగా, శ్రీయుతులు వెంకటాపు,

అవధాని, ప్రయోగ రామకృష్ణ, శ్రీ సీ వాస్ తరువాతి ఉపన్యాసకులుగా ప్రారంభమైన ఆ ప్రతికా సమావేశంలో దర్శకుడు శ్రీ ఎన్. డి. లాల్ చిత్ర నిర్మాతల గూర్చి, కథానాయకుడు యిచ్చిన సహకారాన్ని గూర్చి వివరించారు.

“విందుమనిషి” చిత్ర నిర్మాతల గూర్చి, దర్శకుడు శ్రీ లాల్ గూర్చి ప్రశంసాపాత్రాలు పలికిన శ్రీ శోభన్ రాజయ్య పాత్ర తను నటించిన ఉత్తమ ప్రతీకే పాత్రలతో ఒకటిగా వక్కాణించారు.

కొన్ని అభిమాన సంఘాలు చేస్తున్న కార్యక్రమంవల్ల తన అసంతృప్తిని వెలిబుచ్చారు. చిత్రంలో “దమ్ము” పుంటే, వారు చేసే అల్లర్లు ఎలాంటి ఆనందాన్ని కలిగించవు అని ఉద్ఘాటించారు.

‘తె. ది. నెం. 77’లో సూరిబాబు, మరళిమోహన్, ఏమారి

సినిమా

విజయవాడలోని ఒక రియేటర్స్ తన చిత్రం ప్రదర్శిస్తున్నప్పుడు, ఎవరో కొందరు కోడిపెట్టుచేత నాయున్ చేయించినట్లు తెలిపారు. సదహా... యిరవై ఏళ్ల గ్రూప్ వాళ్ల అలాంటి పనులు చేస్తున్నారేమో అనేది అనుమానాన్ని శ్రీ శోభన్ వ్యక్తం చేశారు.

చిత్రరంగంలో అగ్రకథానాయకుడుగా, అంటే నలుగురిలో ఒకడిగా మరో 15 సంవత్సరాలు గ్యారంటీగా వుంటాను.

స్టూడెంట్ వచ్చిన నాయకుడు పడిపోయాడు అనుకోవడమో, ఓడిపోయాడు అనుకోవడమో “భ్రమ” మాత్రమే అన్నాడు శ్రీ శోభన్.

పై ప్రతికా సమావేశం, శ్రీ పి. సుబ్రహ్మణ్యం స్వీగతంతో, శ్రీ విశ్వనాథ్ మాలావరధారణతో ప్రారంభమైంది.

“రుద్రయ్య”లో రెండు జంటలు

విజయ... మాధవీ పిక్చర్స్ స్టూన్ వర్క్ చిత్రంగా నిర్మిస్తున్న “కటకటాల రుద్రయ్య”కు అగ్ర దర్శకుడు శ్రీ దాసరి అప్పి బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్నారు.

ఈ చిత్రంలోని రెండు జంటలుగా కృష్ణారాజు-జయసుధ, రామకృష్ణ-జయచిత్ర నటిస్తున్నారు.

రెండు ముఖ్య పాత్రలను రావు గోపాలరావు, మోదా పోషిస్తున్న యీ చిత్రానికి జె. వి. రాఘవులు, నంగిరాజు, భాస్కరరాజు శిల్పి, కె. ఎన్. మణి, ఛాయాగ్రహణాన్ని, బోనుబాబు నిర్మాణ నిర్వహణ శాఖను నిర్వహిస్తున్నారు. శ్రీ వడ్డే శోభనాద్రి నిర్మాత.

పిల్లవరెళ్ల ఒక షెడ్యూలు మార్చితో రెండో షెడ్యూలు ప్లాన్ చేసినట్లు నిర్మాత శ్రీ వడ్డే రమేష్ తెలిపారు. అప్పపూర్ణా సంపాదించారు.

—శ్రీనివాస్ ★

‘దూడూ జనవన్మ’లో చలం, దీప

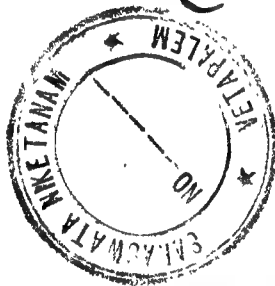

చిత్రకల్పన పెరిగింది గోరంతదీపం.....కొడుంత వెలుగుచ్చింది వాళ్ళిక్కో దీపం

భిల్లవ
17
విడుదల

వాళ్ళిక్కో
నడించు
గోరంత
దీపం
శ్రీ
హమ్మ

మాటలు. శిల్పం ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ
సంగీతం కె.వి.మహదేవన్ - చిట్టమనేని ఫాహూస్ షా ఇష్టాంశ్
- అన్నపూర్ణ
విడుదల

'సామూయి'లో తాల్కూరి రామేశ్వరి

ది జన్ హెరిటేజ్

(ఇటలీ-119 ఏ.యి.) వివరీతమైన శృంగార పన్నితాలున్న చిత్రం. ఒక సామన్య కుటుంబానికి చెందిన యువతి ధనశ్రేణి ఒక సంపన్న కుటుంబంలోని యువకుణ్ణి వివాహం చేసుకుంది. అతన్ని చలనచిత్రం జమకట్టే అతని తండ్రితోపాటు అతని అన్నను కూడా తోబెట్టే కుటుంబంలా ఉంటుంది. మునుపటి నాటికి తెలియని స్థితిలో తన చేసిన తప్పుకు నిలబడి, తన బిడ్డనంతరం అన్న యువకుణ్ణి కోడలి చేరనే నిలువనా రాకాక అత్యుపాధి చేసుకొని, ఆమె చేతుల్లోనే సాధనలు వదులుతాడు. ఒక అన్న అత్యుపాధి చేసుకోగా, మరో అన్న మతిమర్యాద వడంతో వారి వెళ్లెలు నిలువనా చివరకి దాదా చేస్తుంది. మునుగా అంతోని క్లిష్ట అమృతంగా నటించాడు. నాయిక పాత్రధారిణి దోర్లొకసాదా అప్పగనలా వుంది.

ఏకా దా సిల్వ

(బెజిల్ 110 ఏ.యి.) ఒక స్పెషల్ యువతికి

విల్పాత్మవ

[26వ పేజీ తరువాయి]

దానిన త్వం నించి విమక్తి కలిగించిన ఒక కాంట్రాక్టర్ ఆమెతో సంబంధం పెట్టుకుంటాడు. దాంతో ఆమె దళ మారుతుంది. ఇతర్యంతోపాటు పేరు ప్రతిష్ఠలు కూడా సంపాదించుకున్న ఆమె ఆతలు ఒక రెవెన్యూ ఇన్స్పెక్టర్ ప్రవేశంతో అధియోగంపుతాయి. స్త్రీ వ్యవహారాలకు తపాతపాలాదేవారికి కథానాయిక కనువిందు చేస్తుంది. బ్రెజిల్ 18వ శతాబ్దం ద్వితీయ భాగంలో పోర్చుగీస్ కాలనీగా పున్నప్పైడు జరిగినట్లు చెప్పబడింది కథ.

వన్స్ సంగ్స్, ది అదర్ డస్టోరీ

(ఫ్రాన్స్, బెల్జియమ్ - 105 ఏ.యి.)

1962లో కలుసుకున్నప్పుడు ఒక యువతి వయసు 17, మరో యువతి వయసు 22. పెద్దామెకు యిద్దరు పిల్లలున్నారు. గర్భస్రావం చట్టవిరుద్ధం కాకూడదని ఈమె వాదిస్తుంది. విరక్తి చెంది, తన గాయని వృత్తికి వట్టి చెప్పి, ఒకచోట పెన్సిన్గా చేరుతుంది. మరో యువతి బడిలో సంగీత బోధకురాలు. పదేళ్ల తర్వాత

1972లో ఈ మహిళలద్వారా కలుసుకుంటుంది. తర్వాత స్త్రీల హక్కులకోసం పోటుపడతారు. వేర్వేరు దారుల్లో వెళ్లినా యిద్దరి గమ్యస్థానం మొక్కటే అని చిత్రీకరించడంతో దర్శకుడు కృతకృత్యుడయ్యాడు. వాళ్ళిద్దరికీ యెడబాటు ఏర్పడిన ఆ పదేళ్లలో జరిగిన సంఘటనలు పోస్ట్ కార్టూల ద్వారా, కామెంటరీతో చెప్పబడడం పేర్కొనదగినది. తెమరా కూడా కథాగమనానికి కొంతసేరకు తోడ్పడింది.

ఫియర్ ఈట్స్ ది సోల్

(ఎస్. ఆర్. జి - 93 ఏ.యి.) మనసులు, మనమర్యాద కలిగిన ఒక అరవై యేళ్ల విధంతువు తన పిల్లలను ఎదిరించి, తనకన్నా 20 ఏళ్లు చిన్నవాడైన ఒక కార్మికుని పెళ్లాడడంతో వివాహ విరూపక్షంగా వుంటుందని ఆశిస్తుంది. కాని, ఈరామూలకు గురి అవుతుంది. వయోభేదం ఎన్నో యిబ్బందులకు దారితీస్తుంది. 'సేమ' మీద యిదోక చక్కని పేరబల్.

ది కేనిబాల్స్

(ఇటలీ - 88 ఏ.యి.) 'అంటిగోన్' అనే గ్రీక్ నాటకం ఆధారంగా తయారైన చిత్రం. తూటాలతో శవాలు రోడ్డుమీద వదుంటాయి. వాటిని తరలించకుండా అధికారులు అడ్డునడుతూంటారు. తన అన్న శవాన్ని సక్రమంగా నిమోది చేయాలని ఒక యువతి ప్రయత్నించి, విఫలం అవుతుంది. ఆ ఊరికి కొత్తగా వచ్చిన ఒక యువకుడు ఆమెకు సాయపడడంగా పోలీసులు మూసి వెంటాడుతారు. ఇద్దరూ పట్టుబడతారు. అమ్మాయి హింసించబడుతుంది. యువకుడు పిచ్చానుస్థితికి వుండిపోతాడు. ఆ అమ్మాయి కోపమే ఎదురుమాస్తాంటాడు. చివరికి పోలీసులు తీసుకెళ్తున్న ఆ అమ్మాయిని మృతాడు. పోలీసులతో ఎదురుతిరిగిన వాళ్ళిద్దరూ వంపబడుతూండగా ప్రజలంతా మూస్తూ ఊరుకుంటారే గాని, ఏమీ చేయలేకపోతారు. వదలి పర్యటించే దారుణాలు సంఘాన్ని ఎంత నరకంగా మార్చినాయో సూటిగా చెప్పి ఈ చిత్రంలో పిచ్చానుస్థితి సన్నివేశాలు మరపురానివి.

ది అదర్ సైడ్ ఆఫ్ మిడ్ నైట్

(యు. ఎస్. ఎ. 120 ఏ.యి.) పడుపు స్వల్పచిత్ర వివరీతంగా ధనం ఆర్జించిన ఒక యువతి తన మనసును అర్పించిన ఒక యువకుడు మరో యువతిని వివాహం చేసినంతలో క్రుంగిపోయి, వ్యర్థప్రయాసంతో అతని ఆహ్వానితెలుసుకుంటుంది. పెర్లెట్ గా నిక్కడో సుదూరంలో ఉన్న అరవై సంవత్సరంగా తన ఇంటికి రావించి, చివరి సారిగా అతనితో మధురవిభాగిని పొందుతుంది. దాంతో తన కని తీర్చుకున్నంత తృప్తి పొందుతుంది. పచ్చి వ్యభిచారిణికి కూడా సామాన్యరాలిలా 'సేమ' అనేది ఉంటుందని 'సిక్స్ పెర్సెంట్' - వలం ఆధారంగా తయారైన ఈ చిత్రంలో 'ది బలెంగ్ ఇన్ ఫెర్స్' ధారాగ్రహాకుడు ఫ్రెడ్ కొనియాంప్ తన ప్రతిభను మరోసారి నిరూపించుకున్నాడు. శృంగార పన్నితాలు ఎప్పటికీ పున్నాయి.

ది సాండ్ గాస్

(ఫారెండ్ - 124 వి.లు) ఒక ఫారెండ్ రచయిత కథల ఆధారంగా తయారైన ఈ చిత్రంతో శిల్ప దర్శకుని, చాయాగ్రాహకుని ప్రతిభా విశేషాలు తప్ప పేర్కొనదగ్గని ఇంతేమీ లేవు.

ఫస్ట్ లెట్ డిక్ అండ్ జేన్

(యు. ఎస్. ఎ. 97 వి.లు) భర్తకు ఉద్యోగం పోయింది. ఇంటి మీది బాకీ తీర్చడం కోసం భార్యభర్త రిడ్డర్లు అప్పు కోసం ఓ బాంకికి వెళ్లి, ఇద్దరు గజ దొంగలు తుపాకీలతో బెదిరించి, వాళ్ళవద్ద వున్న డబ్బులూ తీసుకు పోవడంతో ఆ దంపతుల దృష్టి దొంగతనం మీద పడుతుంది. అలాగే డబ్బు అర్జిస్తారు. హాస్యరస చిత్రం.

ఒన్ ఏప్రిల్

(నెదర్లాండ్ 105 వి.లు) హిందూ ఒక హైందవ యువతిని ప్రేమిస్తాడు. ఇంకొక అరవి భార్య వస్తుంది. ఇరుకున వడతాడు. తల్లిదండ్రులతో మర్కట కూడా. అంతే. హిందీ డైలాగులు, సంగీతం వున్నాయి. తమాషా విమలంబే ప్రణయ సన్నివేశంతో వేవద్యంతో "రమణితి రామవ రాజారాం" వినిపించడం!

ఇల్లస్ట్రేషన్ కాన్వెన్స్

(ఇటలీ - 118 వి.లు.) జడ్జీలను, మేజిస్ట్రేట్లను, ప్రాసిక్యూటర్లను వంపే ఒక విచిత్రమైన హంతకుని సబ్బుకోడంకోసం విశ్లేషణలు తయారు జరిగే ఒక డిటెక్టివ్ కథ. వింపాదిగా సాగుతుంది. దర్శకునికే నిశ్చితాభిప్రాయ మున్నట్లు లేదేమో - అంతా ప్రేక్షకుల ఊహకే వదిలేయబడింది.

మనీ స్కూల్ ఫాదా

(ఫ్రాన్స్ - 95 వి.లు.) పిల్లల పెంపకమూ ఒక కళ. తల్లి ఒక అమెరికన్ చిత్రకారుని పునర్నివాసం చేసుకొని వెళ్ళిపోగా తండ్రి వద్ద పెరుగుతూంటాడు ఒక పదేళ్ళ అబ్బాయి. తండ్రి అన్యం పెంపిడుతుంటాడు. హోమ్ వర్క్లు కూడా చేసిపెడుతుంటాడు. తండ్రికి మరో యువతితో సంబంధం ఏర్పడుతుంది. కొడుకు వడే వడే అడ్డుతగులుతూన్నందున ఆ యువతితో తండ్రి బాంకాకకు వెళ్లి కొన్నిరోజులు గడిపి రావాని ఆశపడతాడు. కొడుకు తాను కూడా వస్తానంటే, చాలా డబ్బు అవుతుందనీ, అంత డబ్బు తన దగ్గర లేదనీ అంటాడు తండ్రి. దాంతో కొడుకు ఒకవోట కాజేసిన టి వేల ప్రాంతం పైకం వున్న ఒక కవర్ ను తండ్రికి తీసుకొచ్చి యిస్తాడు. తండ్రి నివ్వరపోతాడు. ■ డబ్బు ఎక్కడిదో తెలుసుకొని, తన కొడుకును వండించకపోగా - తన తప్పిదాన్ని గుర్తించి, ■ అబ్బాయిని తన హృదయానికి హత్తుకుంటాడు. వివిధ రసానుభూతులను కలిగించే చిత్రం.

దోరా ఫ్లోరీ అండ్

హర్ టూ హాస్యండ్స్

(బ్రెజిల్ - 118 వి.లు.) జాదగాడు,

అమిత కామవాంఛ గల భర్త మరణించగా ఒక యువతి మరొకతన్ని మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటుంది. చనిపోయిన భర్త భూతమై వచ్చి ఆమె పాండు కోరుతాడు. అయితే, అశవామెకు తప్ప మరెవ్వరికీ కనిపించదు. ఆమెతోనే వుంటానంటాడు. ఇరకాటంతో వడస ఆ యువతి భర్త దృఢికి తన పడకలో ఇరువైపులా వేటిస్తుంది. అక్కడక్కడ 'బూన్ ఫీమ్' అనిపించే ఈ చిత్రం హాస్య ధోరణితో కొంతవరకు సాగుతుంది.

కమో ఫ్లేట్

(ఫారెండ్ - 106 వి.లు.) సమస్యలలో సతమతమయ్యే విద్యార్థులకు - ఉన్నతాధికారులకు మధ్య సామరస్యం కుదర్చడానికి అభ్యుదయ భావాలు గల ■ ప్రాసెనర్ వద్ద పాల్కు - మందగమనంతో విసుగు కలిగిస్తుంది.

హర్లాన్ కాంటి

(యు.ఎస్.ఎ - 103 వి.లు.) బొగ్గుగని కార్మికుల ఆగ్రహాలు, సమస్యలు, కోర్కెలు. మేనేజ్మెంట్ ఆ కోర్కెలను పట్టించుకోక పోవడం. దాంతో అలజడి. పోలీసుల జోక్యం. ఫీచర్ ఫీలింలా పడే వద్ద దాక్యమెంటరీ చిత్రం.

జాకీ ఇన్ ది బాక్స్

(ఫ్రాన్స్ - 100 వి.లు.) హాస్యరసప్రదాన చిత్రం. మల్టీమిలియన్ అయిన ఒక ప్రతీకాధిపతి ఆ నగరంలో జరిగే ఒక బొమ్మల ప్రదర్శనకు రిపోర్టర్ గా తన వద్ద కొత్తగా చేరిన ఒక జర్నలిస్టును వంపిస్తాడు. అక్కడ బొమ్మలలో పాటు ■ జర్నలిస్టును మూసిన ■ ప్రతీకాధిపతి పదేళ్ళ కొడుకు - అతన్ని బొమ్మగానే భావించి తన యింటికి తీసుకురావాలని మారాం చేస్తాడు. అందుకు ఆ జర్నలిస్టును అందరూ ఒప్పిస్తారు. జర్నలిస్టును ■ అబ్బాయి బొమ్మగా భావిస్తే, ఆ అబ్బాయిని జర్నలిస్టు ఒకసారి అటవస్తువుగా చేసుకొని ప్రతీకా కార్యాయంలో విస్మరణంగా తొలగించబడిన కొందరిని ■ అబ్బాయి మూలంగా మళ్ళీ సమర్థోక్తి తీసుకువేలా చేస్తాడు. తండ్రికన్నా

ఆ జర్నలిస్ట్ పైనే సుమత పెరుగుతుందా అబ్బాయికి. వన్వినే సంభాషణలు, సంభటనలు వున్న చిత్రం.

మాయాకోవ్ స్కె, తానీ లాంటిగ్

(యు.ఎస్.ఎస్.ఆర్.) 'ది బెడ్ బగ్' అనే వ్యంగ్య రచన ఆధారంగా తయారైన చిత్రం. ఒక గిటార్ వాద్యగాడు విప్లవం ఆధారంతో ఒక ధనవంతులారైన యువతిని పెళ్ళాడుతాడు. కాద్యూన్, వివి మేషన్ లో కొత్త పెట్టికే అచ్చెరువొందిస్తుంది.

బుడా పెన్స్ రేల్స్

(హంగరీ - 91 వి.లు) ఆశ ఎంత సాహసం కైవా పురిగొల్పుతుంది... అంతా ఒక ట్రాక్ మీద జరిగిన కథ. యుద్ధానంతరం నివాసాలు కోల్పోయిన కొందరు తలక్రిందబాగా పడున్న ఒక ట్రాక్ ను తమకు నిలువ నీడగా చేసుకుంటారు. ఆ తర్వాత దానిని పట్టావిమీద సరిగా పెడతారు. దాని డిజైన్ ఉన్న ఏ నగరానికైనా అది తీసుకెళ్తుందని వారి ఆశ. అందుకోసం ఎన్నో విధాల ప్రయత్నిస్తారు. వివిధ మనః ప్రవృత్తులు గలవారి మానసికవేదన తెలుపజేయడం తప్ప ఈ చిత్రంలో విశేషంకాలేదీ లేవు.

రోసీలాండ్

(యు.ఎస్.ఎ. - 103 వి.లు) ఈ ప్రపంచమే ఒక నాటకశాల. అక్కడికి ఎవ్వరో ఒకవ్వడు అందరూ వచ్చి తీరుతారని చెప్పే మూడు కథానికలు. మూడు జంటల కథ. ఒక నాటకశాలలో చిత్రీకరించబడింది.

ది ఏనెల్స్

(ఆర్జెంటీనా - 105 వి.లు) నలుగురు వ్యర్థులు తమ కేవల జీవితాన్ని ఒక ఎస్టేట్ లో వింపాదిగా గడుపుతుంటారు. ఒక నటిని ఆ ఎస్టేట్ దాన్ని ఆమె అమ్మాలని చూస్తుంది. ఆ వ్యర్థులకు ఆ ఇంటితో పాతం ముడిపడింది. మృత్యువు సమీపించిన తమ గతి చివరికిమళ్ళీ తుందోసన్న వారి భయాందోళన చక్కగా చిత్రీకరించబడింది. ★

'పట్నవాసం'లో వృత్త సన్నివేశం

శక్తింకలవకాశ

తనన శక్తి

శేషగిరికి కబుర్లంటే బోర్లెత్తాయి. చలాని క్కూడా కబుర్లంటే అంతే ఇష్టం. కాని శేషగిరికి చలం చెప్పే కబుర్లంటే ఇష్టంలేదు. ముఖ్యంగా శకుంతలతో చెప్పే కబుర్లంటే ఇష్టంలేదు. అంటే తను శకుంతలతో చెప్పేవి కావు. చలం శకుంతలతో చెప్పేది. శేషగిరికి శకుంతలతో కబుర్లు చెప్పటం ఇష్టం. మేడమీద చంద్రోదయ సమయంలో శకుంతల కళ్ళల్లోకి చూస్తూ చెప్పడం మరి యిష్టం. అల్లాంటప్పుడు, ఎంత అయిదోక్కానునుంది కలిసి చదువుకొన్నా, చలం దూసుకుని పైకివచ్చి కబుర్లలో చొరవడటం ఇష్టంఉండదు. కాని శకుంతలమూతం “రండి అన్నయ్యగారూ” అంటూ అవ్వోస్తుంది. ఈ మధ్య చలం మరి బరితెగిందాడు. అతని పెళ్లాం కనకమహాలక్ష్మి పురిటికి పుట్టింటికి వెళ్లింది. పెళ్లాం ఊళ్లో ఉండగా అంత బరితెగిందేవాడు కాదు. శేషగిరి పెగటియ్యకొవచ్చు భయం ఉండేది. కాని ఇప్పుడు కనకమహాలక్ష్మి పుట్టింటిలో ఉంది. మూడు నాలుగు నెలల్లాకా రాదు. అదీ ధైర్యం!

“చూడమ్మా! శకుంతల! రేపాదివారం పొద్దున్న ఏం టిపిన్ చేసుకొంటున్నాడు?” అని మొదలు పెట్టాడు.

“ఇంకా ఏమనుకోలేదు అన్నయ్యగారూ! ఏం చెయ్యమంటారు?” అని శకుంతల అపేక్షగా అడుగుతుంది.

“ఇద్దీలు చెయ్యి. కొంచెం కొబ్బరి పచ్చడి, నీళ్లు తక్కువసోసి చెయ్యి. పోవులో ఒక్కటే ఒక్క మెరపకాయ చెయ్యి. ఇంట్లో మజ్జిగచేసి తీసిన వెన్నకరగబెట్టి నెయ్యిచేస్తే ఇద్దీల్లోకి ఉంటుంది” అని నిర్మోహమాటంగా చెప్పాడు.

“వద్దు పెనరల్లు చెయ్యి” అంటూ శేషగిరి అడ్డు పెడితే, “పెనరల్లులో కారం ఎక్కువ పడుతుంది, మానెక్కువపడుతుంది వంటికి మంచిది కాదు ఇద్దీలు ఎన్నితన్నా వంటికి చెరువులేదు. అదే పెనరల్లుయితే అజిరి, కడుపునొప్పి. నీకు వయస్సొస్తోంది కాని శేషగిరి! బుద్ధి పెరగటం లేదురా” అంటాడు.

“వారం అంతా మీక్కావార్లుసేసి చేస్తూనే ఉన్నాను కదా ఆదివారం ఒక్కరోజు అన్నయ్యగారికి కావల్సినవి చేస్తేపోరా” అంటుంది శకుంతల.

“ఏం చేస్తున్నావ్? సువ్వేం చేస్తున్నావ్? తేనేం తింటున్నావ్? కూడా గమనించకుండా తిని వెళ్లిపోతాను. ఆదివారం కాస్త తీరుబడిగా పెనరల్లు వేయించుకొని ఉప్పాలో తిందామనుకొంటుంటే, మధ్య నీడి ఇద్దీల గోలోకటి”

“తప్పండి. మీ చెల్లెలు ఊళ్లో తేనెవ్వడే కదా ఆయన ఎనింటికివచ్చేది. మీరల్లా మాట్లాడ కూడదు” అని శకుంతల లాలిస్తుంది.

“అవునా శేషుడు. నువ్వు పవిత్ర భారత దేశంలో పుట్టి అతిథిపల్ల అంత అగౌరవంగా మాట్లాడకూడదు. పూర్వం, వాళ్ళకున్నా లేకున్నా అతిథికిపెట్టి తరించేవాడు మన పూర్వీకులు. నేను, నిన్నుకూడా నాతోపాటు ఇద్దీలునని నాలాగా ఆరోగ్యంగా అందంగా ఉండమంటున్నాను కాని నిన్ను మానుకొని నాకు పెట్టమనడంలేదుగా.

“సీతా సాత్రంలాగా తయారవాలన్న కోరిక నాకు లేదురా చలవితీ! పెనరట్లు వంటికి మంచివి కావు నేనొప్పుకుంటాను. అందుకని నువ్వు పెందలాడే లేవి నీళ్ళ పానకాని, ఉతికి ఆరేసిన బట్టలు కట్టుకొని ‘రాముడు బుద్ధిమంతుడు’లాగా హోటలకు వెళ్లి ఓ డబ్బును ఇచ్చి తిన్నాయి.”

“హోటలు నరుకు వంటికి మంచిదికాదు. పైగా నాకేం ఖర్చు మా చెల్లాయుంది చేసి పెడుతుంది. నే తింటాను మధ్య నీగడవేటి?” అని కొట్టిపారేస్తాడు.

ఒక్క అదివారం ఇచ్చీలు తినిల్సిన బాధ అయితే శేషగిరి చిన్ననాటి స్నేహం కోసం ఓ నాలుగునెలలు నర్తుకొనును. కాని ఇచ్చీలు తింటూ చలం చెప్పే కబుర్లు వింటుంటే శేషగిరికి వళ్ళ మండిపోతుంది.

“ఇవాళ ప్రభాతంలో అగినటి, హిమాన్ నటించిన చిత్రం చూద్దాం” అంటూ చలం మొదలుపెడుతాడు. “అది బాగాలేదుట” అంటూ శేషగిరి. శేషగిరికి ప్రేమ సామ్రాజ్యం. బంగారు ప్రేమకుడులాంటి ఫార్ములా సీనిమాలు నచ్చవు.

“బావుండక పోవడమేమిటి ఎవరు చెప్పారు? అది తీసున్న రోజుల్లోంచి అందరి పూర్వయోగిని ఆ సీనిమా చూసుకొంటుందన్న విజ్ఞాని పత్రికా నిరీక్షణ మనకు చెప్తుంటే”

“అవునండీ! ■ సీనిమాలో హిరోయిన్ భరించలేని ప్రేమతో వస్తుందిట”

శకుంతలకి ప్రేమ సీనిమాలు కలర్ లో తీస్తే చాలా యిష్టం. కలర్ సీనిమాలో హిరోయిన్ కట్టుకొన్న చీర రంగు బోర్డరురంగు వెళ్ళుతూ రాళ్ళ రంగులు స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. నలుపు తెలుపు సీనిమాలో ఈ సుఖం లేదు. పైగా దాన్లు పాలులతో తీసే ఫార్ములా సీనిమాలు ఎంతకా మూడు నాలుగు గంటలపేపు చూడవచ్చు. అదే ఏ ఎవరూ విన్నింగ్ సీనిమా అయితే రెండు గంటల్లో అయిపోతుంది. ఖర్చు పెట్టిన డబ్బుకి ప్రతిఫలం దక్కదు. :లానికి దరిదాపుగా అదే అభిరుచి అయితే సీనిమా చూసాక మాత్రం “మనం ఉన్నాం ఎందుక? కన్నడం వాళ్ళలాగా ఒక్క సీనిమా తియ్యలేము. ఉత్తర చెత్త సీనిమాలు” అంటాడు. చలం కన్నడ సీనిమాలు చూడడు. శేషగిరి చూసి చెప్తే విని వంట బట్టించుకొన్నదే! తెలుగు సీనిమాలు తప్పకుండా చూస్తాడు.

శేషగిరికి అదివారం సీనిమాకి వెళ్ళడం విసుగు. ఆరుగంటలకి మొదలుపెట్టే సీనిమాకి అయిదు గంటలనుంచి క్యూలో నింబడా . అదీ హాలు గేటు బయట. తన స్కూడెంట్స్ మూస్తే “ఈ మేష్టరి కింత సీచ్చేమిటి సీనిమాలుంటే” అనుకొంటారు. శకుంతల కా బాధలేదు. సీనిమాలో చూడబోయే చీరలగురించో వి:బోయే డ్యూయెట్లు గురుంచో ఉత్సాహంలో కబుర్లు చెప్పేస్తూ ఉంటుంది క్యూలో నిలబడి. “నీముందు నిలబడ్డ వాళ్ళలో మూడోవాడు నా స్కూడెంట్లు. అతగాడు నువ్వు మాట్లాడేది వింటున్నాడు. అంచేత అమ్మదూ! నువ్వు కాస్త నోరు మూసుకొని గంభీరంగా నిలబడు” అని శేషగిరి చెప్తేడు. ఆ విద్యార్థి, మేష్టరు పెళ్ళానికి సీనిమాలు పట్టగల ఉత్సాహాన్ని

హాస్టల్ కు బ్రాళ్ళకి పనిగట్టుకొని చెప్పి వచ్చే వివాహాన్ని తలుచుకొని భయపడకుండా ఉండనూ లేదు. “చివరవారం, వారం మధ్యలో వెళ్దాం” అంటాడు శేషగిరి.

“ఇంకానయిన. ఆ రోజు కరెంటు పెయిలయితే మర్నాటి ఆటకు వెళ్ళటానికి అసినీమా ఉండద్దా! అదే అదివారం వెళ్ళి కరెంటు పెయిలయినా డబ్బు నష్టం లేకుండా ఆ టికెట్లు మీదే సీనిమా చూడటానికి గురువారం దాకా పెంతుంటుంది. అదే చివరల్లో వెళ్ళి కరెంటు పెయిలయితే డబ్బు వాపసియ్యరు ఆ స్కూడు ఎన్ని సార్లు చూసాం”? అని శకుంతల ఒప్పకోదు

చలం సీనిమాలు గురించి ఒక్క రోజున నోరు విప్పడు. ఆరోజున జజర్ లో ఏ షెపుల్లో చీరల ధరిలు తగ్గించి అమ్మతున్నారో దాని గురించి మాట్లాడతాడు. అల్లాంటి రోజున శేషగిరి “ఇవాళ ప్రేమ పెన్సిర్ల సీనిమాకి వెళ్దాం” అంటూ తనే మానిస్తాడు చవకో పోతుందని.

“సీనిమాలు రోజూ ఉన్నవేగా. ఇవాళ బజారు వెళ్దాం. నేనెవ్వళ్ళ బట్టి బెంగాల్ కాటన్ చీర కొనుక్కుందాం అనుకొంటున్నాను” అంటూ ఖరీదైన ప్రోగ్రామ్ పెడుతుంది.

తెలుగు సీనిమాలు చూసి “వెన్న కన్న మా అన్న మన్నన మిన్న” లాంటి డైలాగులు వంట బట్టించుకొని “అన్నయ్యా!” అంటే “చెల్లమ్మా” అనుకొంటూ ఈ చలవితీ శకుంతల, బోరు కొట్టిస్తున్నారు. ఏళ్ళ నెల్లాగైనా విడదీయ్యాలి. లేకపోతే తనిద్దరి మధ్యపస్తాడు అని శేషగిరి ఆలోచించి నిర్ణయించుకొని “ఎల్లాగా?” అంటూ తల బద్దల కొట్టుకుంటూ ఉండగా ఒకరోజు...

ఆరోజు క్లబ్ కి వెళ్ళాడు శేషగిరి. కనకమహాలక్ష్మి పుట్టింటికి వెళ్ళిన సందర్భంగా శేషగిరిని ఉద్ధరించని రోజున చలం క్లబ్బుని ఉద్ధరిస్తూ ఉండే అలవాటుకొద్దీ చలం ఆరోజు క్లబ్బులో ఉన్నాడు. చేతులో పేక నుక్కులు, ఎదుటి కూర్చున్నవాడే స్వప్నంవాడే అయినా అటగాడి మొహం కొట్టి భంగిమలో ఉన్నాడు. అడ్డాల సుధ్యలో ఉన్నాడు.

అప్పుడు గట్టుకుని శేషగిరి వెళ్ళి చలం చేయి గట్టిగా పట్టుకొని “పేదవాడి కోపం పెడనకి చేటు. పాట్లవాడి కోపం వాడికే చేటు. నీ పార్టనర్ ఎవరను కొంటున్నావు? అయితే క్రితం ఆయన మిస్టర్ యూనివర్సిటీ. నీవళ్ళు విరిచేయ గలడు. మా చెల్లాయి ఊళ్లోలేని కొద్ది రోజులు సీమీద ఈగ వాలసినని మాట్లాడు. ఈగలనైతే తోలగలను. కాని ఈయన నీమీద వాలడానికి నిశ్చయించుకొంటే పోలిను వాళ్ళ లాగా చూస్తూ ఊరుకోగలవాడనేకాని ఏమి చెయ్యలేను పద చలవితీ! ఈ పేకముక్కలు టేబుల్ మీద పారెయ్య” అంటూ అడ్డుకొన్నాడు. ఆపైన ఇంటివేపు మల్లించాడు.

“ఆట మొదలు పెట్టి పట్టి నుంచి పదులు అవతల వాళ్ళ పట్లమీద ఏళ్ళా ఎనిమిదులు నా పట్ల మీదా వేస్తున్నాడు. అంత ఆట రాని వాడు మళ్ళీ క్లబ్బుకి రాగానే అడ్డాల వారికి రచ్చ? ఎవరాడారు అంటూ పెద్ద ఛాంపియన్

లాగా గొడవ మొదలు పెట్టాడు. నువ్వు వచ్చేసరికి అది మూడో ఆట మేం ఓడటం. నాకు శాంతం ఎక్కువ కనక రెండటలు నోరు విప్ప లేదు ఊరుకొంటే ఈ ఆటలో నాకే బుద్ధి చెప్తున్నాడు. నేను తుప్పుపెట్టినా శేషదూ! వాడిది దిగుడు చేయ్య. వాడు తురుపు దిగ లేదు. నేను రాజు పెట్టి కోసి జాకి అడను. వాడు మజిలీవేసి ‘నామజిలీ రాల్చే సారు మీరు’ అంటూ దెబ్బలాడు తున్నాడు. నాకు వళ్ళ మండి పోయింది. చంపేద్దా మన్నంతకొసం వచ్చింది.” అన్నాడు చలం దారిలో. “నిజమేరా మనకి పేకాలో పార్టనర్స్ ని చంపేద్దా మన్నంత కోసం వస్తుంది. కాని చంపరాదురా! అల్లా చంపుకొంటూపోతే మనలో ఆడటానికి మనుషులుండరు.” అంటూ శేషగిరి “శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు.” పాట పాడాడు. నాగయ్యలాగా వళ్ళంలా కది పేసుకొంటూ అక్కడ క్కడా వినవడకుండా పాడాడు.

ఆరోజు రాత్రి శేషగిరి “పేకలు అడ్డుంటే ఈ చలవితీడి కింత కోపం వస్తుందా? ఒక వేళ ఈ చలవితీ శకుంతలతో పేకాడతే ఏమౌతుంది? ఏమన్నా అయితే ఫరవాలేదు. కాని ఏమీ కాకుండా వీడు, రోజూ పేకాటకి తయారైతే వస్తుంది చిక్కు నిజానికి వాడు శకుంతల ఆడుకొంటే రాదు. వాళ్ళిద్దరు చేరి తన్నీ రోజూ ఆడిస్తే వస్తుంది చిక్కు” అంటూ ఆలోచిస్తూ నిద్ర పోయాడు.

శకుంతలకి రంగు కెన్ని ముక్కలున్నాయో అడ్డాలలో తురుపులేన్నో గుర్తుండవు. (బ్రెడ్డాటలో తను ఎవ్వడు త్రూదడిమీ అడ్డోందో ఎవ్వడు టుది డమ్మి అడ్డోందో తెలుసు. కాని పేకలుంటే మహా యిష్టం బొత్తిగా తనూ శేషగిరి ఇద్దరే అడ్డే ఇంకా టెన్సింగ్ ఉండదని ఆడదు ఎవరైనా ఆట బాగా వచ్చిన వాళ్ళు వస్తే వాళ్ళతో కలసి ఆడటం. శకుంతలకి చీరల తరువాత సీనిమా తరువాత చెప్పకో దగ్గ యిష్టం. శకుంతలకి శేషగిరి న్నా ఇష్టమే కాని పిలుస్తుంటే తరువాత! శేషగిరికి శకుంతలంటే విరాళిమానం ఉంది. వీవెల కొద్దీ ప్రేమింది, అందుకని జీవిత నాక నడవడానికి బాగస్సామినికంద స్వీకరించాడు కానీ శకుంతలను పేకాలో పార్టనర్ గా మాత్రం మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరించలేదు. నవతలకి మద్దార చేర్చిస్తే రాని వాటిలో లెక్కలే కాకుండా పేకలు కూడా ఉందని శేషగిరి నమ్మకం.

మర్నాడు సాయంత్రం క్లబ్ కి వెళ్ళడం ఇష్టంలేని చలం శేషగిరింటికి వచ్చాడు. సరాసరి మేడమీదకి దారితిసాడు గేటు చప్పుడవగానే శేషగిరి జేబులోంచి పేకదస్తా తీసి చేతులో పట్టుకొన్నాడు

“ఇద్దరమే ఆడు కుందామా?” అని అడిగింది, శకుంతల చాలా ఉత్సాహంగా

“ఏమిటి అడదా?” అని అడిగాడు శేషగిరి “క్లియరెస్సు...చ మరీ చిన్న పిల్లలాట... పెట్స్... ఫూరం పానీమాన్ బ్రెడ్స్ అదిదావుంటుంది. బ్రెడ్స్ బావుంది—బెయిన్ కి కాస్త పని చెప్పే ఆట...పానీ మాన్ అన్న మాటే బోల్డరొమాంటిక్ గా ఉంది...అదాదాం”.

“ఇవాల పేకాట ఆడే మూడే లేదురా. నీ
దొక్కుకార్తో అలా బజారుకేసి వెళ్ళాం. అక్కడ

శక్రమంత్ర పేకాటు

చోక్కలు, లాగులు, చీరలు అన్నీ పక్కా అచ్చు
తువ్వారట" అన్నాడు బొగత పడూ.

"ఇవాళ ఏం చేస్తాను? గలట పోతున్నానా? అన్నయ్యగారు అప్పేసిన బజారుకెళ్తాం" అంటూ తమంతల రాణీమార్గం నూచించింది.

చలానికి తప్పలేదు. కూర్చున్నాడు. "కర్త్రోక్ ద్రిడ్ష్ఠా ఆదామా శకుంతలా?" అనడిగాడు శేషగిరి శేషగిరి మొహంతో ఎక్కువ చలాన్ని ఉపయోగించింది. "చేబాగడి అక్కడాలి లేవు. శకుంతలతో పేదాడలమే తన జీవిత ద్వేయంగా పెట్టుకొన్న ఆదర్శపురుషుడి లక్షణాలు మాత్రం ఉత్పన్నమవుతున్నాయి. శకుంతల ఉత్సాహం తరచింది."

మొదటి ఆటలో శేషగిరి శకుంతల ఒక బయ్యారు. చలం దీడ్ నిచ్చి డబ్బి కాల్చు తీసు కొన్నాడు. శకుంతల బజార్లో ఏ పిచ్చలో రిడక్టర్ పేలుందో చలాన్ని ఆరాతీస్తూ, ఫడామడా ముక్కలు

వేసింది అం అనులమీద తన రాజులు వేసింది. శేషగిరి వట్లను తను కోసింది. చలం గెలుపును కాకుండా ఉన్నట్లు కోలు. చేశాడు. శేషగిరి కోసం పట్టుకుంటున్న అతనికి నిరానికి కోసం రాలేదు. తన దిడ్డి నీచినప్పుడు, శకుంతల చలం పార్టీ అయి, అనుష్ఠానానికి ఆడే చలం అనుకొన్నది సాధించి గలదు. "ఒడేయ శేషదయా! నీకు శాపం ఉన్నది ను ఎక్కువరా!" అన్నాడుచలం. శేషగిరి ఒప్పుకొన్నాడు

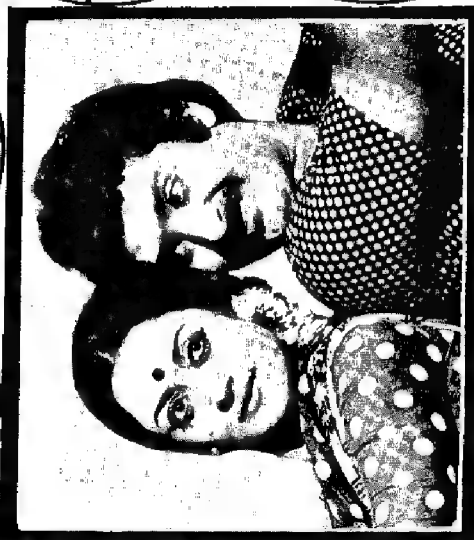
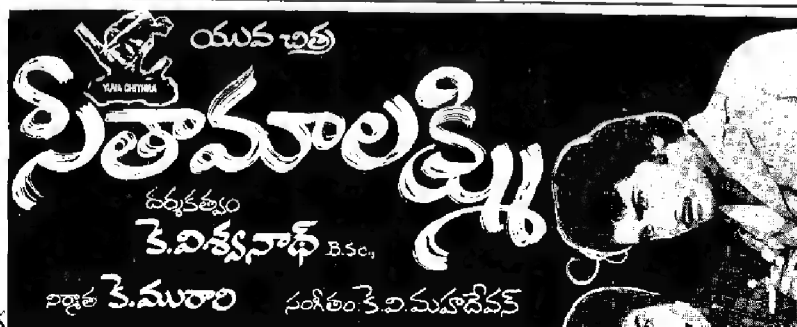
సత్యమేవిజయతే! అంతిమవిజయంఎప్పుడూ
ధర్మానిదే. ఆ తరువాత రెండటల్లోను, శేషగిరి
దమ్మి ఒకప్పుడేలం శకుంతల ఒకటయ్యాడు
మొదటటలో శకుంతల ఎన్నివిధానగా తప్పాడ
టానికి పిలువో అన్ని విధాలుగాను ఆడింది

“చెల్లమ్మా! నీ మనస్సు పేకాటమీదలేదు”
అన్నాడు వినుగు దాచుకుంటూ చలం.

“అపవిత్రయ్యగారూ! ఏదాది బట్టి క
మ్మాలకున్నాడు మాయంటివచ్చి తను బీదవాడ
న. జీతం కట్టడానికి డబ్బులేవని వెళ్తు రెండు
మూడు తీసుకువచ్చాడు. ఇనాళ పట్టికపక్కకి
సీజ కట్టాలంటూ వచ్చాడు. నువ్వు ఏ మూల్లో
చదువుతున్నావో చెప్ప నేను వెళ్లికొస్తాను అన్నాను.
వాడు మీకెదురు శ్రమ అన్నా నేను వివరెదు.
అళిరికి వెళ్ళాడు. నేనమామ్మాయికికదా వెళ్లిదిఅను
కొంచెం సాధారణంగా తయారై వెళ్ళాను. నేను
మామ్మాయిగా చాలా సింపులిగా ఉంటాను కదా.
ఇనాళ ఇంకా సింపులిగా తయారై వెళ్ళాను.
ఏరెండు తెల్లని రే మిడికి ఏర బోర్డు కాకుండా
తెల్లది నేసుకువెళ్ళాను వెళ్ళి ఆ అబ్బాయి ఎల్లా
చదువుతున్నాడని క్లాసులో ఎలా ఉంటాడని అడ
గాను. “నీకి క్లాసు టీచర్ “వాడు మీ అబ్బాయి!
విడవ క్లాసులకి సరిగ్గాడు. ఇనాళకూడా రాలేదు
మీరు ఇంటింగ్గర పరీక్ష- జీతం కట్టమని ఇచ్చిన
డబ్బుల్లో సివిమాలు మూసాడు కాబోలు కట్టలేదు.
క్లాసులు మానేసి అక్కడా ఇక్కడా తను బీద
విద్యార్థిని చెప్పే ముచ్చెత్తి డబ్బు సంపాదించి
కొస్తాడు కాబోలు. వాడు వ్రనినెలా జీతం అల్లాగే
కొడుగుమిగిలినట్లుచెప్పారు”అన్నాడు. “ఏమంది
అక్కడమిగిలినట్లు నేను ఆ ముచ్చెత్తివడవ తల్లిలాగా
ఉన్నానా? నాకంత పెద్దదేడు కుంటాడని ఆ
మేడల్లోలా అనుకోన్నాను”అంటూ శకుంతలబాద
సిద్ధిరెండోఅట సరిగ్గా ఇక్కడని చాగా నం చేసింది

తరువాత అటులో దమ్మిలో ఆసు, రాణి ఉంటే జాకీ అడిగింది. శేషగిరి రాణివేసివట్ట ఆసుఅలాగే శకుంతల రాజు వేసింది. చలానికి కోపం వచ్చింది చలంమొహంతో మార్పున్న రంగుల్ని చూసి శేషగిరి సంతోషించాడు. "జాకీ ఎందుకు దిగివట్ట?" అని అడిగాడు. "ఆరున ఆసువేసి వడ్డారమకొన్నాను" అంది శకుంతల. చలానికిత విన్న లాజికే అర్థం కాలేదా అని ఆశ్చర్యపోయింది. చలానికి బుగ్గరి నిలిగిపోయింది. "చెల్లమ్మా! నువ్వు పేకతోలికే పోకు నేను రేపట్టుంది క్లబ్బులోనే ఆడు కొంటాను" అన్నాడు సెలవు తీసుకొంటూ

ఆ తరువాత చలం పెద్దగా రాలేదు. వచ్చినా శకుంతల పెనరట్టి పెట్టింది. "ఎంత ఆస్పద్యు? ఇయితే మాత్రం తనకి పేకాట రాదంటాడా?" అన్నాకేసంహ

అక్షయ కుమారం

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

కర్తవ్యమును బలకమ్మ, వెన్నమగ్గుగారింక, కల్పకట్టకున్న కలగూడు

నీలం 501

డిటర్జెంట్ బార్

తెల్లదనానికి మొదటిది, ప్రకాశానికి మొదటిది

180 గ్రా. కర
రూ. 1.19
 పన్నులు అవసరం

మీరు కోరికలను అన్ని ఉన్నాయి:

- డిటర్జెంట్ కావడం వల్ల అధికంగా ఉనికి శక్తి.
- బార్ కావడం వల్ల అధికంగా పొడవు.
- ప్రత్యేక రీతిలో గట్టిగా వయరు చేయబడినందువల్ల కొండరగా అరిగిపోదు, ముద్ద కాదు.
- తెల్ల బట్టలైనా, రంగు బట్టలైనా ఉరికించుకు సరిగ్గా తగినవ్వడి.
- పట్టుకోవడానికి అనువుగా ఉంటుంది.

మరొక 501 విశేష!

ది బ్లూ ఆయిర్ మిక్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

CAST-3-223 TEL

ఐటెక్స్

కాటుక & తిలకము

నాణ్యతలో గొప్పవి
అందమైన రంగులు

33 సంవత్సరముల

అనుభవము పేరు విధముగ
పుండుటకు వీలులేదు.

ARAVIND
LABORATORIES
MADRAS-600 033

AL:T2

సాహిత్యవారం :-

జనవరి చివరి వారాన్ని సాహిత్య వారం అని వచ్చు. దీనికి కారణం 24 వ తేదీనుంచి 30 వరకు ఆరు రోజులు ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు ఆవరణలో సాహిత్య సప్తతరువు జరగడమే. 24, 25 తేదీలలో ప్రముఖ విద్వాత్కృషి, విమర్శకులు శ్రీ ఇంద్రగంటి హనుమచ్ఛాస్త్రి వస్తుయ దర్శనం, భాస నాటక శిల్పం అనే విషయాలపై ప్రసంగించారు. మొదటి సమావేశానికి రాష్ట్ర సాంస్కృతిక స్వవహారాల ప్రత్యేకాధికారి డాక్టర్ అంతటి సరసంహం రెండవ సమావేశానికి ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం సంస్కృత శాఖ రీడరు డాక్టర్ మల్లెల శ్రీరామచంద్రుడు అధ్యక్షత వహించారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడెమీ 20 వ వార్షిక త్వరం 27 సాయంత్రం జరిగింది. కార్యదర్శి శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావు స్వాగతం చెబుతూ గడచిన 20 పంవత్సరాలుగా అకాడెమీ చేసిన కృషిని వివరించారు. డాక్టర్ గోపాల రెడ్డి శ్రీ ఇంద్రగంటి హనుమచ్ఛాస్త్రిని విజ్ఞప్తి పత్రవ్యవహారం గౌరవించారు. డాక్టర్ దివాకర్ల వేంకటాచారి శ్రీ ఇంద్రగంటి పాండిత్యశ్రీతిభం ప్రశస్తి చేశారు. తర్వాత డాక్టర్ గోపాలరెడ్డి ఆధునిక సాహిత్యంలో ఉత్తమ రచనక బహుమతులు అందజేశారు. బహుమతి గ్రహీతలు: కవిత— శ్రీ ఎల్.రా. నవం— శ్రీ ఆర్.ఎస్. సుదర్శనం. కథానిక— విహరి, శాలివాహన, నాటిక— శ్రీ దేవులపల్లి వెంకటకృష్ణ శాస్త్రి, సాహిత్య విమర్శ— శ్రీ పుల్లారెడ్డి వెంకటేశ్వర్లు. వీరి ప్రశంసను శ్రీ మ. రి. ఎస్. శ్రీ మ. రి. ఎ. మణిక్యమోహన, శ్రీ దేవులపల్లి వారు అనారోగ్య వారణంగా రాలేదు. శ్రీ ఆర్. ఎస్. సుదర్శనం లోగడ సాహిత్య విమర్శకు బహుమతిపొందారని, ఈ సారి నవంకు పొందారని, ఇలా రెండు మార్లు బహుమతి పొందినవారు వీరేనని డాక్టర్ గోపాలరెడ్డి అన్నారు. విహరి, శాలివాహన మొదటి నుంచి కలిసే జంటగా చదివి, జంటగా బి. ఎ. పట్నా పుచ్చుకొని, జంటగా రచనసాగించి, జంటగా బహుమతిపొందారని ఆయన అన్నారు. శ్రీ ఎల్.రాను గట్టివాడు అని ప్రశంసించారు. పీఠిక శ్రీ దేవులపల్లి వెంకటకృష్ణ శాస్త్రి, సర్వనాత్మక రచనకు శ్రీ రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ విమర్శ పరిశోధకు స్వర్ణయ బెజవాడ పట్టాభిరామరెడ్డి, తిక్కవరపు రామరెడ్డిగార్ల సంస్మరణసన్మానం పొందారు. వారిద్దరూ అచారోగ్యవారణం వల్ల రాలేదు. వారికి బహుమతులు ఫంపించబడుతాయని డాక్టర్ గోపాలరెడ్డి తెలిపారు. ఉత్తమ సంస్కృత విద్వాంసుడుగా (అలంకార శాస్త్రం) శ్రీజమ్మలమడుక మాధవ రామశర్మ సన్మానించబడ్డారు. శ్రీ మాధవరామ

శర్మ సంస్కృతంలో కృతజ్ఞత తెలిపారు. ఆయన ప్రశస్తిని డాక్టర్ మల్లెల శ్రీరామచంద్రుడు చేశారు. ఉత్తమ రచయితగా శ్రీమతి గంటి కృష్ణ వేణమ్మని స్వాగతం పలికినారు. ఈమె ప్రశస్తిని డాక్టర్ వాయని కృష్ణకుమారి చేశారు. ఈ సందర్భంలో అస్థాన కవి డాక్టర్ దాశరథి కృష్ణమాచార్యులకు కూడా సన్మానం జరిగింది. సన్మాన కార్యక్రమం తర్వాత పన్నెండు వివిధ గ్రంథాలు అమ్మిరించబడ్డాయి. ఈ వేదికమీది నుంచే మొకటి, కావలి సోదరుల సంస్మరణ సభ జరిగింది. కర్నూల్ కాలన్ మొకటి సర్వేయర్ జనరల్ గా వుండి, కావలి సోదరుల సహాయంతో పురాతత్వ, చరిత్ర శాసనపరిశోధనలకు శ్రీకారం చుట్టినవారు. సంస్మరణ ప్రసంగం శ్రీ ఆర్యద్ర చేశారు. డాక్టర్ బోయి భీమన కృతజ్ఞతతో ఈ కార్యక్రమం సమాప్తమయింది.

ఆంధ్ర రచయిత్రుల నవమ మహాసభలు: 28, 29, 30 లలో జరిగాయి. గవర్నర్ శ్రీమతి శారదాముఖర్షి ఈసభలను ప్రారంభించారు అధ్యక్షత వహించిన ప్రముఖ హిందీ రచయిత్రు, విద్యుషిణి శ్రీమతి గౌరావంత్ టివానీ (లక్నో) అమ ప్రసంగంలో వాస్తవికత రచయిత విజయానికి రావటం అన్నారు. కార్యదర్శిని కుమారి వాసరెడ్డి సీతాదేవి సహా సంఘ వివేదిక వినిపించారు. డాక్టర్ గోపాలరెడ్డి స్వాగతం పలుకుతూ, మహాసభలో లక్ష రాష్ట్రక తక్కువేలయినా, రచయిత్రుల సంఖ్య ఎక్కువగావే వుండవచ్చు. తర్వాత జరిగిన కవి సమ్మేళనానికి న్యాయమూర్తి శ్రీమతి అమరేశ్వరి అధ్యక్షత వహించారు. శ్రీమతి కె. జ్యోతిర్మయి కవిత శ్రోతలను విశేషంగా ఆకర్షించింది. రెండవ నాడు గడచిన ఇరవై సంవత్సరాలలో తెలుగు సాహిత్య విమర్శ పై జరిగిన గోష్ఠిలో విద్యేశ్వరి చాగంటి తులసి, పి. సరళాదేవి, మంగళగిరి ప్రమాణి దేవి పాల్గొన్నారు. అధ్యక్షత వహించిన శ్రీమతి పూటుకూరి లక్ష్మీరాంకమ్మ తమ ప్రసంగంలో కితాతక దృష్టితో సాహిత్య విమర్శల చేయరాదు. అది సామాజికారోగ్యానికి పనికి వచ్చే విధంగా వుండాలి. సృష్టియే మంచి బీజిత విధానానికి సాహిత్యం ఉక గొడుగు నంటిది అన్నారు. గోష్ఠి ప్రారంభించిన డాక్టర్ పి. ఆనందరామం. భారతి వంటి ప్రముఖ సాహిత్య పరిశ్రమలో వచ్చిన విమర్శలను సమీక్షించారు. కుమారి డి. విద్యేశ్వరి విమర్శా విధానంలో మార్పులు రావాలని సాహిత్య ములో వైవిధ్యం లేనప్పుడు విమర్శలు అసాధ్యమని సలైస విమర్శలు లేవని అన్నారు. రచయిత్రులు స్థిత ప్రజ్ఞతో రచనలు చేయాలన్నారు. శ్రీమతి చాగంటి తులసి విమర్శ సమస్యలు పూర్వకంగా వుండాలన్నారు. మూడవనాడు గడచిన ఇరవై సంవత్సరాలలో తెలుగు కథానిక పై

గోష్ఠి రసవత్తరంగా జరిగింది. మద్రాసు క్లబ్స్ ఫేరీవ్ కాలేజీ అంధ్ర శాఖాధ్యక్షురాలు ఆచార్య డి. లలిత అధ్యక్షతన వహించారు. కథలో వైవిధ్యం వైదిష్ట్యం వైదగ్ధ్యం వుండాలన్నారు ఆమె. సవలల యుగమైన సహకారంలో కథకుభవిష్యత్తు సందేహాల్ను దమేనన్నారు. స్వరాజ్యం వచ్చిన ఈ సురాజ్యంలో సంఘంలోను, సాహిత్యంలోగల కథలోను రావలసిన మార్పు చాలా వుండవచ్చు. డి. వి. ఎన్. అచ్యుతవల్లి గోష్ఠి ప్రారంభించారు. కొలిపాక రమామణి చాల దైర్యంగా ప్రసంగించారు కొన్ని కథలు చదువుతుంటే కడుపులో చిప్పులుంటుంది. భావమంటే కథలు చదువుతుంటే, నవ్వు పుట్టదు. చాలమంది ఎరిస్టిక్ చూపుతారు గాని ఎరిస్టెరం సూచించరు. మంచి వ్యంగ్యం వ్రాసేవారిలో వాకాటి ఒకరు. అని రమామణి అన్నారు. పీడిత ప్రజల సమస్యలపై కథలు చాల తక్కువగా వచ్చాయన్నారు. కొండముది రుక్మిణిదేవి పాటకులు ఎదిగితే గాని మంచి కథలు రావన్నారు. వేదల శకుంతలం, సంఘాన్ని అడ్డం పెట్టి చూడే ఉత్తమ సాహిత్యమన్నారు. గోవిందరాజు సీతాదేవి. 30 వ తేదీ ఉదయం ముగింపు సమావేశంలో గడచిన కలెక్షన్ల సందర్భాలలో తెలుగు వ్యాసంపై గోష్ఠి జరిగింది. సుప్రసిద్ధ విమర్శకురాలు నవలా రచయిత్రి, దైర్యవీరి, విప్లవపాతానికి పెట్టింది పేరు అయిన శ్రీమతి తెన్నేటి హేమలల అధ్యక్షత వహించారు. డాక్టర్ రావి భారతి గోష్ఠి ప్రారంభించారు. రాష్ట్రంలోని ఉత్తమ కథకులలో ఒకరు శ్రీమతి ఆర్. వసుంధరదేవి, శ్రీమతులు టి. వాణిగంగారావు, ముక్తేబ్ భారతి, నాయని కోటేశ్వరి పాల్గొన్నారు. వ్యాసాలలో ఇంకా వైవిధ్యం రావాలని గోష్ఠి వర్కవసనం. సమ్మదా రాజీయాల సిగ్నల్లతో ఆభ్యర్థుల జాబితాల సహజసహజాలలో సతిమత మవుతున్న ఇంట నగరాల వారికిమంత హాయి కలిగించాలి. ఈ సాహిత్యోత్సవాలు.

ఉ ప శ్రు తి :

రచయితలంటే రచయిత్రులే మెరుగనివ్వించాకే విశ్వకర్త, భావుకకర్త, ఆత్మవిశ్వాసంతో చువ్వారంలో! అని అన్నారు నాల్ ఒక శ్రోత అంధ్ర రచయిత్రుల మహాసభలో. ఆవును ఎందుకు మెరుగనివ్వించరా అంటే? మగవారిలాగా వారికి కాకాపట్టడం అవసరం లేదు. మనుష్యుల తాతాతాపు భయం లేదు. సహజంగానే వారికి కుండబద్దలు కొట్టినట్లు మూట్లాడ్డం అలవాటు అది సాహిత్యంలోనూ అనువర్తించింది. అన్నారు. ఒక విద్వాంసులు. (పేరు చెప్పను) వెనుకకూర్చున్న ఒక మనస్తత్వవేత్త అన్నారు కదా ఆయ్యా శ్రీలక్ష్మి మనుష్యులను పోగొట్టుకో అంటూనే భయం లేదు మనుష్యులు తమ వెంట తిరుగుతారని వారికి తెలుసు. పురుషులు మనుష్యులను వెంట తిప్పుకోతేరు గనుక. మనుష్యులను కూడ గట్టుకొందామని కాకా పడుతూంటారు, అని

డా. పి.వి.కె. రామ్, B.A. సెక్స్ సెషియన్స్

వైద్య విద్వాన్ — వైద్యాచార్య పాన్ వయోగం వరముల జల హినల, అంగము చిప్పడగుట, శిశువులవము శుక్లపద్మము సుఖరోగములకు, మానసిక వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స, పాన్ వయోగకాదా చికిత్సగలు.

రామాన్ క్లినిక్,

టి.టి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 700

నెలకు రు. 600 సంపాదించండి ఎలక్ట్రిక్ గైడు రు. 10, పాటోగ్రఫీ రు. 5, టైలరింగు మరియు కట్టింగు రు. 6, మెడికల్ సెక్యూరైడు 88 బొమ్మలతో రు. 8, వివాహ జీవితం 100 బొమ్మలతో రు. 6, బ్రాన్సిస్కో రేడియో గైడు రు. 5, డ్రాయింగ్ & పెయింటింగు రు. 8, 350 ఎంప్రాయిడరీ డిజైన్స్ రు. 8, 350 జపానీస్ కండక్టియన్ గైడు రు. 15, అధ్యాపనా బోక్స్ క్లబ్ హాస్టేజీ రు. 1-50.

GUPTA BOOK CENTRE
Tamilipara, Aligarh-39.

చలమండ పోసికిందా?

బాధ నివారణ కోసం అయోడెక్స్ రుద్దటం అవసరం

జ్వర అయింట్ మెంట్స్ మీకు బాధనుంది ఉపశాంతిని ఇయ్యవచ్చు. అయోడెక్స్ ఉపశాంతిని ఇస్తూ, బాధను నివారిస్తుంది. దీనిలో అయోడెన్ ఉంది గనక. కండరాల నొప్పులకు, కీళ్ళ నొప్పులకు ఒకే ఒక అయింట్ మెంట్ అయోడెక్స్.

అయోడెక్స్ మిమ్మల్ని మళ్ళీ చురుకుగా పనిచేసేలా చేస్తుంది.

లింటాన్-10 DEX 3-75 TL

**దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి**
మండిత. డి. గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
1998 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ఫైవల్) రిమిటర్
మదరాసు. 17.

ఎక్కువకాలం మన్నికగల
క్రిస్ట్ నైలాన్ బ్రిశ్టిన్
ఉదే

ashish®
షేవింగ్ బ్రష్

ASHISH MFG. COMPANY
WADALA, BOMBAY 400 031

రిజిస్టర్డ్ : ప్యాకోసెల్స్ (ప్రై. లిమిటెడ్)
విజయవాడ - మద్రాసు.

వార్తలు

మ హి వే

24-2-1978 శుక్రవారం మొదలు
2-3-1978 గురువారం వరకు

మేషం:- రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. సాటి వారి పోటీ పెరుగుతుంది. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. వారం ఆఖరులో అనవసరమైన శ్రమ కలుగుతుంది. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. పుణ్య కార్యాల చేస్తారు.

వృషభం:- సాహసకవ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో భృతి లభిస్తుంది. అనవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. సాటివారిలో వాదప్రతివాదాలు తగవు. భాగస్వాములలో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఆడంబరం కోసం వ్యయం జరుగుతుంది.

మిథునం:- ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగ్గుగాటాలు తగవు. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. వ్యాపారంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. వారం ఆఖరులో మీ అంచనాలు తారుమారు కాగలవు. స్త్రీలకు—వివేద కలెక్టేషన్లో పాల్గొంటారు దైవచార్యులు నెరవేరతాయి.

కర్కాటకం:- వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగుంటాయి. మిత్రులకు సహాయంచేస్తారు. మీ చురుకైనమే మీకుంబుబుందిని కలిగిస్తుంది. సాటి వారితో గౌరవం బాగుంటుంది. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో భృతి లభిస్తుంది. స్త్రీలకు ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. పంత్షికలపైన వార్తలను వింటారు.

సింహం:- రాజకీయ డబ్బు అందగలదు. ప్రయోజనం గల పరిణయాలు ఏర్పడతాయి. వృత్తిలో సాటి వారి పోటీ తగ్గుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో మీ కార్యక్రమాలు బాధాప్రదంగా ఉంటాయి. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

కన్య:- మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. సాహిత్య కళారంగాల్లో భృతి లభిస్తుంది. అధికారులను జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. శుభకార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

తుల:- ఫలితం దేని శ్రమ కలుగుతుంది. మీ తాలూకు వస్తువులు వోపబ్బును. వారం మధ్యలో వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. ప్రయోజనం గల సంభాషణలను జరుపగలరు. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వ్యతిరేకమైన వార్తలను వింటారు.

వృశ్చికం:- వృత్తి వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది వారం మధ్యలో వికారాలకు గురి కాగలరు. మీ ప్రయత్నాలకు అటంకాలు పెస్తాయి. వారం ఆఖరులో మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుండదు. పంతానానికి సాధ్యమంతోషలు లభిస్తాయి.

ధనుస్సు:- అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సభ్య కార్యాల చేస్తారు. సాహసక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వ్యాపారంలో అదాయం పెరుగుతుంది. వారం ఆఖరులో మీ తాలూకు మునుష్యులే విమర్శిస్తుంటారు. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

మకరం:- పంత్షికలపైన వార్తలను వింటారు. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభించగలదు. సాహిత్య కళారంగాల్లో భృతి లభిస్తుంది. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. శుభకార్యాల విషయంలో అభివృద్ధిని సాధిస్తారు.

కుంభం:- ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. సాహసక వ్యవహారాల్లో ఓర్పు వస్తుంది. వారం మధ్యలో రావలసిన డబ్బు అందులొంది. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో వికారాలు ఏర్పడతాయి. వివేద కలెక్టేషన్లో పాల్గొంటారు.

మీనం:- మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. సాటి వారితో గౌరవం బాగుంటుంది. వారం మధ్యలో శ్రమ కలుగుతుంది. వ్యాపారంలో వివిధ విశేషంగా రుబ్బురం తగదు. వారం ఆఖరులో అల్ప వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుండదు. వివేదాల క్షేపణలో పాల్గొంటారు.

వెలగొస్తుంది

దేశాటన క్షేమం

వివాహ మంచం మీది నించి లేచి తైలు
వేశాడు కృష్ణారావు.

వెన్నెల్లాంటి వెలుతురు గదంతా పరచు
నంది. అలవాటు లేని వెలుతురుకి ఆతడి
శ్లో అరమూతలు పడ్డాయి.

మెల్లగా కళ్ళు తెరిచి గడియారం వంక

చిన్నాశాడు. పదిన్నరమంది.

“అబ్బ! యింకా చాలా టైముంది!”
లని విసుగ్గా దీపం ఆరేసే మంచం మీద
వచ్చి కూలబడ్డాడు.

నిద్దర రావటంలేదు. లేచి ఒక్క గుక్క
నీళ్ళు తాగుదామనుకున్నాడు. నైట్ లాంపు

గుడ్డి వెలుతురులో మెల్లగా నడచుకుంటూ
వెళ్ళి, కూడాలో నీళ్ళు గాసులో వొంపు
టని తాగాడు. అలవాటుగా చేతులు నీగరెట్టు
పెట్టేను వెతక బోయాయి తారీ వెంటనే
ఆ పని విరమించుచుని మంచం మీదకి వచ్చి
చేరాను.

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ నిర్ణయ వైద్యం!

హస్త ప్రయోగం, అంగము
చిన్నదై అనసర కాలముందు
అసంప్రక్తి, శుక్లవర్ణము,
నీపుంసకత్వము, హల్దియా,
చర్మవ్యాధులు, పోస్టు ట్యూబర్
కూడా వైద్యం చేయబడును.

5 లిబిజము (బుట్ట), మూత్ర వ్యాధులు ఆపరేషన్
లేకుండా రండి.

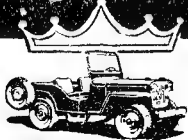
డా॥ దేవర, ఫోన్ 551,

మరాఠ్ గుడిపర్తి, తెలంగాణ

అంబ: 9-డి, శివోత్తీష్, మద్రాసు-17.

మేము జీవ్ పార్కులకు

రాబో అని ప్రకటించుకుంటున్నాము

జి.కె. ఆటో కార్పొరేషన్

7-A, ఉత్పలం, మద్రాసు-2
ఫోన్: 28845

**కాలివేళ్ల
మధ్య
ఒరుపుడు
పుళ్ళు?**

**మడమ
పగుళ్ళు?**

లిచెన్ సా

వాడండి

వెలుగుస్తుంది

“ఇక ఇవార్తికి సిగరెట్లు కల్పకూడద”
నుకున్నాడు. ఇప్పటికే గొంతంతా మండి
పోతూ వుంది. మధ్యాహ్నం నించీ రెండు
పాకెట్లయిపోయాయి.

గదిలో, బయటా నిశ్శబ్దం నాట్య
మాడుతోంది. గడియారం ఆ నాట్యానికి
“టిక్కు, టిక్కు” మని తాళం వేస్తోంది.
కృష్ణారావు మనసు ఆలోచనలతో రెప రెప
లాడ తోంది.

రేపు యీ పాటికి!

ఏంత సందడి, ఏంత సరదా! వేడుకలు,
ముచ్చట్లు, సరసాలు, పరాచికాలు!

పెళ్ళికి ముందు ఒక సారి వాణిని
వంటరిగా కలుసుకోవడం సాధ్యమవు
తుందా? మామూలుగా నయితే సాధ్యమే!
కానీ, పెళ్ళికొడుకు వేషంలో వుండగా ఎలా
వెళ్ళడం? అందరూ చూస్తారు. అడుగు
కదలనివ్వరేమో! అమ్మ గనక చూసిం
దంటే! చెప్పారా, అక్షింతలు అప్పట్నించే
ప్రారంభం!

పోనీ, ఎలాగో అందరి కళ్ళూ కప్పి,
తప్పించుకుని వెళ్ళామనుకో! వాణిని కలుసు
కున్నామనుకో! ఏమంటుంది? సిగ్గుపడు
తుందా? అందంగా కామక దిద్దిన
చారడేసి కళ్ళతో చురుక్కున చూస,
చలుక్కున తల దించేసుకుంటుందా?

అవ్వడేజెడగ్యాలి? అలితంగా మృదు
వుగా గడ్డాన్ని పట్టుకుని, మొహాన్ని పైకెత్తి
సాట్లాబడిన బుగ్గలమీద చిటికె వేసి ...

ఆ, సింగినాదం! అవ్వడు వీధుల్లో
తనతో తిరుగుతున్నప్పుడు లేనిసిగ్గు, తనతో
షికార్లకీ, సినిమాకీ వచ్చినప్పుడు లేని
సిగ్గు యివ్వడు ముంచుకొస్తుందేం?

ఏమో చెప్పలేం! ఎంతైనా పెళ్ళి
కూతురు కదా! అదేం ఖర్మమో, పెళ్ళి
కూతురు ఆనె పైటిలో యిచ్చేటప్పటికి
యీ దేశంలో ఆడకూతుళ్ళంతా నిద్రగవ్వేరు
లాగా ముడుచుకుపోతారు. కాస్త
సహజంగా వుండకూడదూ! ఇన్ని చాదస్తా
లుంటే యీ దేశం భాగుడడెప్పుడు?
ఆసలు యిలాంటి ఆనంగతపు ప్రవర్తనని
దులిపి, తూర్పార బట్టకుండా రచయిత్రు
లంతా ఏం చేస్తున్నట్లు?

తను వెళ్ళినప్పుడు, వాణి మామూలుగా

“హో, కృష్ణారావుగారూ! రండి!
కూర్చొండి! ఏమిటిలా వచ్చేశారు? మీ
వాళ్ళంతా ఏరీ?” అని అడిగితే బావుణ్ణు.

“లేదండీ! వాళ్ళంతా విడిదింటోనే
వున్నారు. నేనే, యీ వూరొచ్చాను కదా,
మిమ్మల్ని ఓసారి చూసి పోదామని
వచ్చానండీ!” అంటాడు తను, నవ్వును
అణుమకుంటూ.

“అన్నట్టు మరిచేపోయాను. అభినందన
లండి! మీరు పెళ్ళికొడుకు అనబోతున్నా
రటగా! మా ప్రండు చెప్పింది! పోర్టీ
కంగ్రెసులేషన్స్ ... ఇంతకీ పెళ్ళికూతు
రెవరో చెప్పారేమిట!” అమాయకంగా
అడుగుతుంది వాణి.

“చెప్పేయమంటారా?” సంతోషిస్తూ
న్నట్లు అడుగుతాడు తను.

“చెప్పేయండి సారీ! పెళ్ళికొడుకయి
వుండీకూడా, పెళ్ళి కూతుర్లా బిడియం
చూపిస్తారేమిటి?” అంటుంది వాణి.

“అయితే ఏనండీ! ‘వావిలివూపు’లో
మొదటి అక్షరం, ‘అణిముత్యం’తో రెండో
అక్షరం కలిస్తే...”

“అబ్బ! ఆగండాగండి! మీరేదో గళ్ళ
నుడికట్టుల్లాగా ఆధారాలిస్తే మా వంటి
వారి కెలా అర్థమవుతుంది? క్లియర్ గా
చెప్పండి మరి!”

“క్లియర్ గా చెప్పమంటారా? సరే,
అయితే ‘వానరం’లో మొదటి అక్షరం, ‘శిరో
మణి’లో ఆఖరు అక్షరం కలిపి చదువు
కోండి! మీకే అర్థం అవుతుంది!”

వాణి ఉడుక్కుంటుంది!

తను ఉద్యోగంలో చేరినరోజు తనకింకా
జ్ఞాపకం వుంది. సాయంత్రం ఆఫీసునుంచి
‘మధులత’ వేపు వెళ్తుంటే అకస్మాత్తుగా
చిన్ననాటి స్నేహితుడు రమణారెడ్డి కని
పించాడు, జడ్డి వెధవలా నవ్వుతూ.

“ఓరి నువ్వేనుట్రా! నేను పోబుక్కోలేక
పోయాను సుమా!” అన్నాడు కృష్ణారావు
విన్నపంతో.

“అవునా నాకు తెలుసు!! వీటి కంత
టికీ నా పళ్ళ కారణం! నా ముందు పళ్ళు
ఊడిపోబట్టి కదా, నువ్వు నన్ను సులభంగా
పోబుక్కోలేకపోయావు!” అన్నాడు నిట్టూ
రుస్తూ.

“అవును! అదీ నొక కారణమే! ఇంతకీ
ఆ పక్షెతా వూడాయి? కొంపదీసి ఏనున్నా!”

“ఛ ఛ! లవ్ అఫ్టర్స్ కాపు నీకు సందేహం అక్కరలేదు ఇది అక్సమేధో పాఖ్యానంవల్ల కలిగిన ఫలితం!” అన్నాడు.

“అంటే?” అర్థంకాక అడిగాడు కృష్ణారావు.

“వోసారి జట్కాలో వస్తుంటే, గుర్రం కాలు తప్పి పడిన ఫలితం!”

“అలాగా!”

రమణారెడ్డి ముందుకువంగి రహస్యంగా అన్నాడు : “కానీ వొక్క విషయం. కిట్టని వెధవలు, నన్ను నన్ను... అదే... గాడిద తప్పుదంవల్ల పళ్లు విరిగియని అనుకుంటుంటారు. నువ్వలాంటి కథలేని నమ్మకేం?” అన్నాడు,

“ఛ ఛ! నేను నమ్మను. వొట్టు!” అన్నాడు సీరియస్ గా వుండాలని యత్నిస్తూ.

తర్వాత వాడి గదికి రీసితెల్లి వాడువేసిన పెయింటింగ్స్ చూపించాడు. “చూశావారా గా డీబొమ్మ! ఇది డూప్లికేటు. దీని ఒరిజినల్ ని పంత్ మిడ్డి వందల డెబ్యులో ముఖ్యమంత్రికి పర్సనల్ గా ప్రజెంట్ చేశాను. బాగుందా యాబొమ్మ!” అని అడిగాడు.

“నూవ్స్!” అని మెచ్చుకున్నాడు కృష్ణారావు.

రోగింతులో అన్నాడు రమణారెడ్డి : “గిట్టని వెధవలు నేను యీ పెయింటింగుని గుంటూరులోని ఆర్టీసీ బస్ స్టాండు దగ్గరున్న మహాత్మా స్టూడియోలో వేయించానని అనుకున్నారు. నువ్వలాంటి కథలేని నమ్మకేం?”

“ఛ ఛ! నీ సంగతి నాకు తెలిదు కనకనా!” అన్నాడు కృష్ణారావు

వాళ్ళింటివక్కనున్న యిల్లే వాణివాళ్ళది. అప్పడే ఆమెతో పరిచయం జరిగింది. చాణి చాలా గడుసుపిల్ల అని మొదట్లోనే గ్రహించాడు కృష్ణారావు. రమణారెడ్డి భేషజానికి తగినట్టుగా, అమాయకంగా మూటాడు తున్నట్టుగానే అతణ్ణి ఏడిపించేది. “రెడ్డి గారూ! ఈ చిత్రం యిదివరలో ఎక్కడో చూసినట్టు అనిపిస్తోందండీ! అయితేనేం, యిది ఒరిజినల్ కంటే వెయ్యిరెట్లు అద్భుతంగా వుంది!” అనేది. ఇదంతా పొగడ్తననుకుని రెడ్డి ఉబ్బి పోయాడు. ఆమె మరుకు రసమూ, తెలిది, అందం చూసి కృష్ణారావు ముగ్ధుడయ్యాడు.

సహజంగా నెమ్మది వాడయిన అతడి ప్రవర్తనకి వాణి కూడా ఆకర్షితురాలైంది. తరచార వాళ్ళ పరిచయం వృద్ధికావడమూ, మంచి స్నేహితుల్లాగా కలిసి లిరగాడమూ క్రమ క్రమంగా జరిగింది. ఆ రోజు తలచుకుంటే టెక్నికల్ కలలాగా వుంటుంది. అయితేనేం? యింతటి మధుర మైన్ కలలో కూడా భయంకర వర్ణాల తుఫానులు రేగాయి. చివరి కంతా హాయిగా ముగియబోతోంది. తను కోరుకున్న అమ్మాయిని తను స్వంతం చేసుకోబోతున్నాడు ఇలాంటి అద్భుష్టం ఎంతమంది కుంటుంది?

రైటు వేసి మళ్ళీ వాచి చూశాడు. వదినలభై అయిదు అయింది.

ఛ! యిలాక్కాదు. ఈ గడియారం త్వరగా పడవదు! కాసేపు కళ్ళ మూసుకుని పడుకుంటే ఆరోచనలని కట్టి పెట్టి, ఆనందానికి అడ్డుకట్ట వేసి నిద్రపోవడానికి ప్రయత్నిస్తే కాలం యిట్టే గడిచిపోయి నట్టు అనిపిస్తుంది.

కృష్ణారావు తలగడ సరిచేసుకుని, విసుగ్గా మంచం మీదికి వాలిపోయాడు.

* * *

వక్కనున్న మంచం మీది నుంచి సన్నగా గుర్రు వినిపిస్తోంది.

అసహనంగా సుందరమ్మ మంచం మీద రెండోవైపుకి ఒత్తిగిలింది. తల వెనకకి తిప్పి ఒకసారి ఆయనకేసి చూసింది అనూయగా.

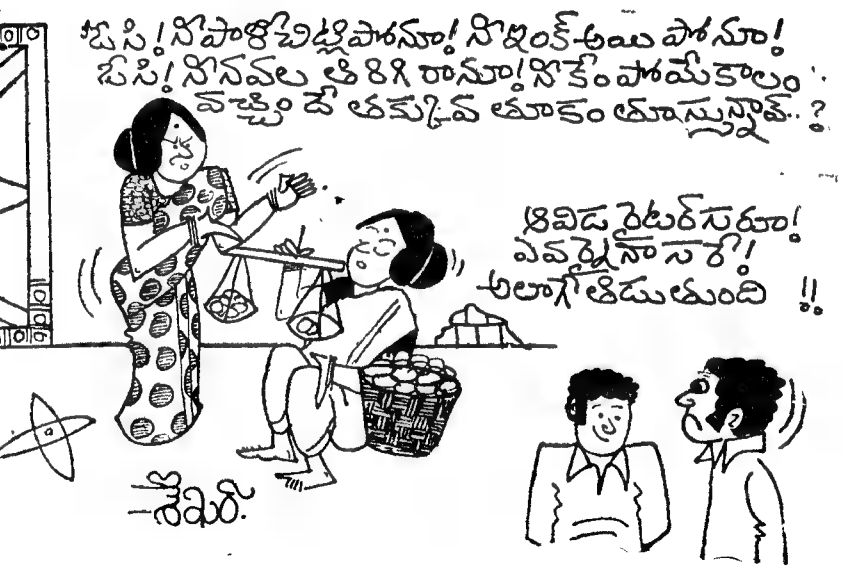
“ఏం నునిడో! నిమ్మకి నీరెత్తి నట్టు

వీలా నిద్రపోతున్నారో!” అనుకుంది సుందరమ్మ. తనకి మాతం నిద్రరావటం లేదు. అసలు ప్రయాణం ముందుంచుకుని నిశ్చింతగా ఎలా నిద్రపోగలగుతారో ఆయన!

“ఆయన తత్వమే అంత!” అనుకుంది సుందరమ్మ. అమ్మాయి సంధ్యకి పెళ్లి చేసినప్పుడు మాత్రం! ఓ వైపున పందిరి వెయ్యడం, పెళ్లి పనులూ, యిరర వ్యావకాలతో కాళ్ళు తొక్కుకుని తనూ, కుర్రాడూ సతమత మవుతుంటే, పడక కుర్చీలో కూర్చుని, నిమ్నానీగా కునుకు తీస్తున్నారాయన. తనకి చిరాకెత్తి ఒక్కగావుకేక పెట్టేనరికి, గబుక్కున లేచి కూర్చుని, “అంతా రెడీ అయినట్టేనా? నాకు తెలుసే సుందరం! నువ్వు ఆసాధ్యురాలివి. గవర్నరు కావలసిన దానివి!” అన్నారు. ఎంత సిగ్గులేని నునిడో.

“ఇంతకి ఇప్పుడు టయిమెంతయి వుంటుందో!” అనుకుంది సుందరమ్మ. పదో పదకొండో అయిపుంటుంది అయిదు స్పరకి ప్రయాణం. “కావలసినవన్నీ నర్దానో లేదో!” అని ఆందోళన పడిందామె. పోనీ ఏమైనా మర్చిపోరే మాత్రం సస్వమేం? మగపెళ్లి వాళ్ళకి ఆ మాత్రం సౌకర్యం చెయ్యకపోరు అనుకుంది. పైగా వాళ్ళ మంచి వాళ్ళలాగా వున్నారు కూడాను.

మొదట్లో తనీ పెళ్లంటే ఎంత భయపడింది. పుద్గ్యానికి ఏలూరుకెళ్లన

వాడు ఆరెల్ల తర్వాత తిరిగొచ్చాడు. అదీ వెంటనే రమ్మని వైరిస్తే.

వాడొచ్చాక “ఒరేయ్ కృష్ణా! లాయరు రంగారావుగారు వాళ్ళ మ్యూయిని మనకిస్తా

మని అడగడాని కొచ్చారు. గిరిజ చక్కని చుక్క. కట్నానీ, లంఘనాలని గట్టిగా అడగ కూడదనుకో! అయినా రంగారావు గారు మనకేమీ తక్కువ చెయ్యరు పెళ్లి

వెలుగొస్తుంది

కావలసిన సింగింకా ఆయన కున్నారే! అది వేరేమాట. మనవరకూ పెట్టిపోలకు లోపంరాదు. నువ్వు అమ్మాయిని చూసి, ‘వూ!’ అన్నావంటే...” అంది తను.

“నేనీ పెళ్లి చేసుకోను!” అన్నాడు ఖండితంగా కృష్ణారావు.

“అంటే?” కోపంగా అడిగింది.

“అంటే అంతే!” అన్నాడు కృష్ణ.

“ఏమండి వింటున్నారా? వాడేమంటున్నాడో!” ఆందోళనగా అంది తను.

“వింటున్నా, వింటున్నా!” అని తం వూపారాయన.

“మరయితే వాడికి గట్టిగా చెప్పండి. యిది మనకి నచ్చిన సంబంధమనీ కాదనడానికి వీల్లేదనీనూ!”

“నీ కంటే గట్టిగా అరవలేనే, నాకు దగ్గు వస్తుంది!” అన్నారాయన.

“మీరేం చెప్పినా నే నొప్పుకునేది లేదు! నేను వాణినే పెళ్లిచేసుకుంటా!” అన్నాడు కృష్ణారావు.

“అదెవరాయనా?” ఆమె గుండెల్లో రాయిపడింది. తను అనుమానిస్తూనేవుంది తన సుపురుడిలాంటి తెలివి తక్కువనెదో చేస్తాడని. ఏ కులమో ఏ గోత్రమో తెలియదు. పోనీ డబ్బు! డబ్బు మాటేమిటి? ఎంత కనిష్టమనుకున్నా పదివేలు-పదివేలు నష్టం వస్తుందే! బాధపడిపోయింది తను

“నేను వాణిని పెళ్లి చేసుకో వడం నిశ్చయం... మీరు మీ పెద్దరికం విలుపుకో దలచుకుంటే. వాళ్ళ వాళ్ళని కలుసుకుని ‘తథాస్తు’ అనిపించండి లేకపోతే మీకేమి మిగలదు!” నిర్మోహమాటంగానే చెప్పాడు కృష్ణారావు.

ఆ మాటలకి తనెంత హైరానా పడిందో చెప్పడానికి సాధ్యం కాదు. “అడ్డం నాకు బిడ్డలుగానీ...” అనుకొని గుండె దిబ్బు చేసుకుంది. నయాన, భయానచెప్పి మనసు మార్చాలని యత్నించింది. ఎంత ప్రయత్నించినా వినలేదు కృష్ణారావు. చివరికి “మగపెళ్లివాళ్ళం. మమ్మల్నివాళ్ళదగ్గరకు వెళ్ళమంటావేమిటా?” అని అడ్డు చెప్పింది.

“ఏం, అలా వెళ్ళకూడదని ఏమైనా

కేశ సంపదకు

స్త్రీలూ పురుషులూ వాడవచ్చును

సూపర్ ఎకానమి (100 ml) పైజులో కూడా వస్తున్నది

అఫీసు ప్రాసీజరుందా?" పెడసరంగా అన్నాడు కృష్ణ.

"సంపదాయం..." అంటూ నీళ్ళు నమిలించి తను.

"అల! గడిదగుడ్డు!... ఏం చేస్తారో! మీరే వెళ్తారో, వాక నే నీలిపించుకుంటారో త్వరగా తేల్చేయండి!" అని చివరి మాటగా చెప్పి, ఏలూరుకి వుడాయించాడు.

తనకి మనస్సు స్వాధీనంలోకి రావడానికి నాలుగైదు రోజులు పట్టింది. వున్న వొక్క కుర్రాడూ ముచ్చట పడుతున్నాడు. వాడి ఆనందమే తను ఆనందమని చివరికి నిశ్చయానికొచ్చింది. వాళ్ళ స్థితిగతులేమిటో పరిశీలిద్దామని వాళ్ళ వూరుకి బయలు దేరింది.

తను ఫలానా అని తెలిసేసరికి వాళ్ళెంతో ఆదరం చూపారు. అమ్మాయి కూడా తనకి నచ్చింది. అలమరికలు లేకుండా, చురుగ్గా తిరిగే అమ్మాయిని చూసి తను కూడా సంతోషించింది. అయితే డబ్బు విషయం ఓమూల బాధిస్తూనే వుంది.

"మా కృష్ణకి పదివేలిస్తామని హస్త వ్రాసు" అంది బింకంగా.

"పదివేలాంటి? అంతకి మేం తూగలేం"

అని నీళ్ళు నమిలారు వియ్యంకుడు.

"మాకున్నది వాణి ఒక్కరై. ఎలాగో తల తాకట్టు పెట్టి మీ ముచ్చటలు తీరుస్తాం" అంది వియ్యంకురాలు.

సుందరమ్మ మనస్సు తేలికపడింది. ఎలా గైతేనేం తన కోరిక లన్నింటికీ వాళ్ళెప్పు కున్నారు. ఒకవేపు కొడుకుకోరిన అమ్మాయే దొరికింది, మరోవైపు తన ముచ్చటా తిరింది. ఆమె మనస్సు సంతోషంతో నిండి పోయింది.

"పైమెంలై వుంటుందబ్బా?" అను కుంది సుందరమ్మ. "అల! వదో పదకండ్లో అయి వుంటుంది! ఇంకా ఏదేనిమిది గంట లుంది ప్రయాణం. కాసేపు పడుకుంటే సరి!

నిశ్చింతగా గుర్రపెడుతున్న భర్త వేపు ఓసారి అనూయగా చూసి తలగడా నర్దుకుని పడుకోవడానికి ఉప్పకమించింది.

* * *

మేఘాలేసి యీదరగాలి వీస్తున్నా నర్దుకుకి చలిచెయ్యడంలేదు. ఆనందం అవిర్భూ అవిర్భూగా లేచి వంటిస్తోంది వెళ్ళి వస్తోంది.

"ఏం చెయ్యాలి? ఏం చెయ్యాలి?" అన్న ప్రశ్న నర్దుకుని బాధిస్తోంది. ఆనందం కలిగించే బాధ అది. వూపిరి సల్పుకోనివ్వని బాధ అది.

ఇవాళెంతో మంచిరోజు. బస్సుస్టాండు నుంచి వచ్చి, జట్కా స్కాండుకి వచ్చి, గుర్రానికి గడ్డి పడేసే లైటు వెలుతురులో నుంచున్నాడు. అదృష్టం వెతుక్కుంటూ వచ్చినట్టు చినబాబు వచ్చాడు. క్రిష్ణ బాబుంటే తనకెంతో యిది. చిన్నప్పటినుంచీ తనదగ్గరెంతో చనువు. సాయంత్రమయ్యే టప్పటికి తన జట్కాలో ఆలాతిప్పి తీసుకు రావలసిందే. బాబు గా రింటినుంచి ఎవ రెక్కడికి వెళ్ళవలసి వచ్చినా తన జట్కా హాజరు కావలసిందే. పెడబాబుగారు కూడా అడగాల్సిన పనిలేకుండా, కిరాయి యిచ్చేస్తారు కాస్త ఎక్కువే యిస్తారు.

"తీసుకోరా నర్దుయ్యా!" అనేవారు.

"ఇదేంటిబాబూ! ఇంతిచ్చేశారేంటి?" అని తనంటే "నంచుకోరా! పిల్లలు గలాడివి. ధరలు మాద్దామంటే రాకెట్టు లాగా ఆకాశంలోకి వెళ్ళుతున్నాయి. పుంచుకో!"

అలాంటి బాబుగారబ్బాయి, క్రిష్ణబాబు తనని వెతుక్కుంటూ వచ్చారు.

"ఒరేయ్ నర్దుయ్యా!" అన్నాడు క్రిష్ణ బాబు. ఆ కంఠధ్వనికి తను తృప్తిపడి తలెత్తి చూశాడు. "ఏంటిబాబూ! ఇలా వచ్చేశారేంటి?...షికారుకెళ్తారేంటి? జట్కా కట్టమంటారా?" అనడిగాడు నర్దుయ్య. క్రిష్ణబాబు నవ్వేశాడు. "షికారుకికాదు

లేరా! రేపు సాద్దుటే ప్రయాణం ఏలూరు బ్రయినుకి. అయిదుకల్లా ఇంటికి జట్కా తీసుకుని వచ్చేయ్యి" అన్నాడు.

"ఏంటి బాబూ! ఏంటి కత? అందరూ ఎళ్ళున్నారేంటి?" పరాచకమాడాడు నర్దుయ్య.

"నా పెళ్లిరా నర్దుయ్యా! రేపు!" అన్నాడు క్రిష్ణబాబు.

"అబ్బో! పెళ్లి చేసేనుకుంటున్నారన్న మాట. మరి సంజమ్మగారు రాలా?" అనడిగాడు.

"సంధ్య వాళ్ళాయనతో కలిసి అలాగే వస్తుందట!"

"భలే! చినబాబూ, నా కెంత ఆనందంగా వుందో బాబూ!... మీ ప్రయాణానికి జట్కాకట్టి అదృష్టం కూడా నాదే బాబూ!" అన్నాడు నర్దుయ్య.

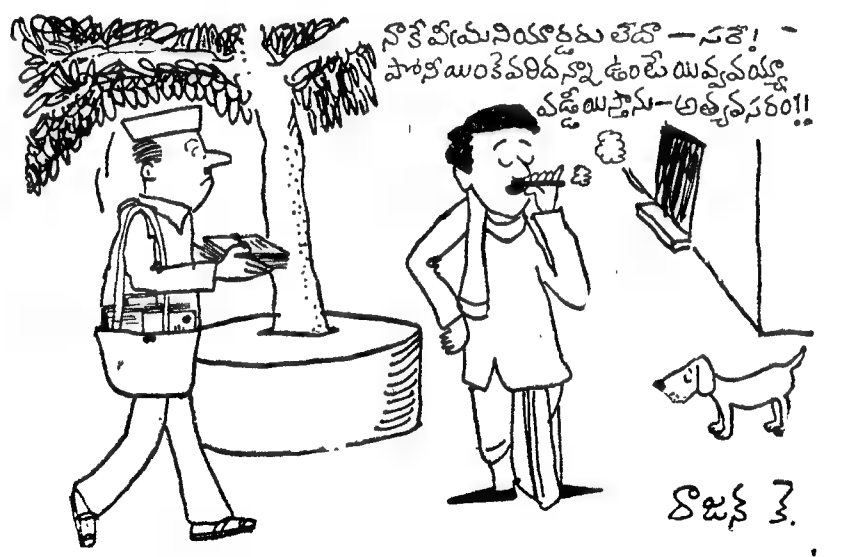
"అదృష్టం సరేలేవోయ్ రైలు తస్సించెయ్యగంపు! కాస్త ముందుగా వచ్చేయ్! నీ డొక్కు గుర్రం స్టేషను కెళ్ళడానికి అర గంటైనా పడుతుంది!" అన్నాడు క్రిష్ణ బాబు.

"అలాగంటారేంటి! చూడండి పంచ కల్వాణిలాగా ఎల్తుంది... మరి నాకేంటి బవుమతి?" అనడిగా.

"నర్లేరా! ఎవ్వడూ బహుమతిఅంటూ కూర్చుంటావ్..."

"అదెలాగండి! మేమడగాల! మీరియ్యాల! అందులోనూ, పెళ్లికొడుకుని తీసికెళ్ళే వోణ్ణిగదా..."

"నరే, నరే! చూడు నాన్నగార్ని అడగ మోకు. అయిదు రూపాయ లిస్తారే..."

కెజ్ 3.

వనితలకు మనవి

కొత్తరకం వంటలు
క్లుప్తంగా వ్రాసి పంపితే
త్వరగా పరిశీలించ వీలు -నం.

శ్రీమతి మండపాక సుభద్రమూర్తి
26-1-1926 :: 19-1-78

శ్రీమతి సుభద్రమూర్తి (శ్రీ మండపాక శ్రీరామ మూర్తి Retd Budget Officer TISCO - గారి ధర్మవత్స) సాంఘిక సేవా పరాయణురాలు, స్థానిక ఆంధ్ర మహిళాసమితి మాతృఉపాధ్యక్షురాలు, ఆంధ్ర నాటక సాహిత్య సంఘ బీరత సభ్యురాలు, ఆఖిలభారత మహిళాసమితి (AIWC) సభ్యురాలు, భర్తతో యావద్భారతదేశము, నేపాలు పర్యటించి, అనేక పుణ్యక్షేత్రములను దర్శించిన వారు, ఆవట్లో ఉప్పువారికి, నిర్వాహకులకు అనేకరూప ఉపబిత్రితిని సహాయము చేసిన వారు, ప్రేమస్వరూపిణి, దైవభక్తురాలు, సుమంగళిగా పింగళదాసు సం.పుష్పటద్ద వికాశశిల్పక్షేత్రారంభ రాత్రి గం. 11 ని 10 లకు మమ్ములకు దుఃఖ సముద్రములో ముంచి స్వర్గవాస ఆయన వారు. వారి అత్తకు శాంతిని ప్రసాదించ భగవంతుని ప్రార్థించుచున్నాము.

కుమారులు:- మండపాక విశ్వనాథం, మండపాక భగీరథరావు.

కుమార్తెలు:- శ్రీమతి సోమయాజీ సత్యకృష్ణ, శ్రీమతి సరస్వతుల జగత్ రావు, కుమారి మండపాక అర్జున్.

అల్లుళ్లు:- సోమయాజీలు నిరసింహమూర్తి, H.S.C.L., Bhilai సరస్వతుల వెంకటరావు. SERly, Waltair R.S. Commercial)

C/43 B- Block, Pardesipara, Sonari JAMSHEDPUR-831011.

వెలుగుస్తుంది

ముందుగా వచ్చేయ్య మరి! మరిపోకూ!..” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు క్రిష్ణబాబు.

అబ్బ! అయిదు రూపాయలు! అంటే కనీసం నాలుగు రూపాయలన్నా లాభం! ఏం చెయ్యాలి? ఈ నాలుగు రూపాయలతో ఏం చెయ్యాలి?

కుర్రడానికి పరికిణీ కొనాచ్చు! దానికొక జాకెట్టు గుడ్డ తెచ్చిస్తే? బండి చక్రానికో ఆకు విరిగింది. దాన్ని వేయిస్తే? కుర్రాడికి కొత్త పలక కొనివ్వాలి. వెధవ. వాడు బాగా చదువుకుంటాడు. తనకి జోళ్ళు సరిగాలేవు ఎండల్లో కాళ్ళు మాడుతున్నాయి. అడుగున ఓ టైరుముక్క వేసి, మేకులు కొట్టిస్తే మరో రెండేళ్ళు లాగేయొచ్చు.

ఏదో చేయొచ్చు. ఎప్పుడైనా చేయొచ్చు. ప్రస్తుతానికి టైముకి జట్కా తీసుకుని బాబుగారింటికి వెళ్ళాలి.

అవును. టయిమెంతయి వుంటుందో? సెకండ్ షో విడిచినట్టున్నారు. ఛ! అసలు చుక్కలయినా కనబడకుండా ఆకాశంనిండా మేఘాలు. కాస్త చిన్న కుసుకు తీసివేస్తే? అమ్మో మొద్దునిద్ర పట్టేసిందంటే రైలు తప్పిపోయింది. చినబాబుగారు చెప్పారు కూడానూ, కాస్త ముందుగా రమ్మని. ఓ చుట్టూ కాల్చుకుని లేస్తే నిద్ర ఎగిరిపోతుంది. కాస్తేపు అటూ యిటూ చూస్తే ఆయిదయి పోతుంది. కిరాయికి వెళ్ళాస్తే అయిదు రూపాయలు చేతిలో పడతాయి. వాటితో ఏంచేయాలన్నదీ తర్వాత ఆలోచించొచ్చు.

ఆనందంతో చుట్టూ తీసి, ముట్టించి, గుప్ప గుప్పన పొగ వదిలాడు సర్పయ్య.

టై సర్దుకుంటున్న కృష్ణారావు “బాబుగారూ!” అన్న పిలుపు విని విధి తలుపు దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

ప్రయాణానికి సిద్దమై సుందరమ్మ కూడా ఆదరాదారాగా అటువేళాల్సింది.

“అరే! అప్పుడే లేచి సిద్దమై పోయావేమిటా! ఇంకా లేచుదామనుకుంటున్నాను!” అందామె.

“ఎందుకోసరిగా నిద్ర పట్టలేదమ్మా!” సిగ్గుపడుతూ అన్నాడు కృష్ణారావు.

ఆ మాటలకి సుందరమ్మ “అవును!

నాకూ ఎందుకో నిద్రపట్టలేదు... అయినా ప్రయాణం ముందుంచుకుని నిద్ర పోవడమేలా?” అంది.

కృష్ణారావు “అదే, అదే! నాకూ అందుకే నిద్ర పట్టలేదు!” అన్నాడు. తన మావసీక పరిస్థితిని దాచుకునే అవకాశం వచ్చినందుకు సంతోషిస్తూ.

“సర్పయ్య వచ్చేసినట్టున్నాడా కృష్ణా! చూశావా! వేళైపోయిందన్నమాట! మి నాన్నగారింకా నిద్ర లేవలేదు. నువ్వు వెళ్ళి ఆయన్ని నిద్ర లేపు! నేను తలుపు తీసి సామాన్లు జట్కాలో పెట్టిస్తాను” అందామె.

కృష్ణారావు యింట్లోకి వెళ్ళాడు. “టై మెంతయిందీరా సర్పయ్య?” అని అడిగింది సుందరమ్మ తలుపు తీసి.

“తేలిదమ్మగారూ. అయిదయి వుంటుంది. యింతటనే వెలుగుచేస్తుంది!” అన్నాడు సర్పయ్య.

“సామాన్లు తీసుకొచ్చి జట్కాలో సర్దు!” అని వాడికి పురమాయించి, సుందరమ్మ యింట్లోకి వెళ్ళింది. గదిలోకి

ఆంధ్రలో ఎన్నికలొచ్చాయి!

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో స్త్రీ వోటర్లు 1,42,75,524 మంది వున్నారు. పురుష వోటర్లు 1,40,50,950 మంది వున్నారు. మొత్తము అసెంబ్లీ నియోజక వర్గాలు 294. మొత్తము వోటింగు కేంద్రాలు 37,300.

* * * టూర్పు గోదావరి జిల్లాలో వోటర్లు అసెంబ్లీ నియోజక వర్గాలు, పోలింగు కేంద్రాలు సంఖ్య పునరావ్రష్టంతో అన్ని జిల్లాలకన్నా ఎక్కువ. ఈ జిల్లాలో 20,43,713 మంది వోటర్లు వున్నారు. 21 అసెంబ్లీ నియోజకవర్గాలున్నాయి. 2697 పోలింగు కేంద్రాలు ఏర్పాటైనాయి.

* * * ఆదిలాబాదు జిల్లాలో వోటర్లు చాలా తక్కువ. పోలింగు కేంద్రాలు పునరావ్రష్టంతో అన్ని జిల్లాలకన్నా అంతే తక్కువ. ఈ జిల్లాలో 7,60,023 మంది వోటర్లు వున్నారు. పోలింగు కేంద్రాలు 1,015 వున్నాయి. తక్కువ నియోజకవర్గాలున్న మూడు జిల్లాలు ఆదిలాబాద్, నిజామాబాద్, ఖమ్మం. ఈ మూడు జిల్లాల్లో ఒక్కొక్కచోట్లా 9 సంఖ్యన మాత్రమే అసెంబ్లీ నియోజకవర్గాలు వున్నాయి.

[సేకరణ : ప్రసాద్]

★ మానవేతిహాస చ రి త్ర లో చిన్నని పెద్దవి అన్నీ కలిపి 14 వేల యుద్ధాలు జరిగాయి. ఈ యుద్ధాలవల్ల దాదాపుగా 4 వేల మిలియన్ల జన నష్టం జరిగింది. ఇది ప్రస్తుత ప్రపంచ జనాభాకు దాదాపుగా సమానం.

★ మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో 9.5 మిలియన్ల మంది నిహతులయ్యారు. 20 మిలియన్ల మంది క్షతగాత్రులయ్యారు. ఈ యుద్ధానికి క్షేపణ ఖర్చు మొత్తం 359,900 మిలియన్ల డాలర్లు 58 మిలియన్ల డాలర్లు విలువగల ఆస్తి నష్టం సంభవించింది.

★ రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో సంభ

మీకు తెలుసా ?

వించిన జన నష్టం 50-55 మిలియన్ల మంది. ఇందులో 27 మిలియన్ల మంది యుద్ధ రంగంలో మరణించారు యుద్ధాన్ని ప్రారంభించిన దేశాలు సైనిక ఖర్చులు, సంభవించిన యుద్ధ నష్టం మొత్తం విలువ 40 లక్షల మిలియన్ల డాలర్లు.

★ 50-60 దశాబ్దాల ప్రపంచ సైనిక ఖర్చుల మొత్తం 20,00,000 మిలియన్ డాలర్లు. 1976లో అంచనాల ప్రకారం ప్రపంచ దేశాలు సైనికావసరాల

మీద పెట్టిన ఖర్చుల మొత్తం 3,80,000 మిలియన్ డాలర్లు. గత దశాబ్దంగా యీ ఖర్చులు సగటున 2.5 శాతం చొప్పున పెరుగుతున్నాయి.

★ ఒక ఆధునిక అణు విమాన వాహక నౌక నిర్మించడానికి సుమారుగా 5 నేల మిలియన్ల డాలర్లు ఖర్చు అవుతుంది ఒక అణు క్రూయిజర్ నిర్మించడానికి అయ్యే ఖర్చు వెబ్బు మిలియన్ల డాలర్లు, అణు జలాంతర్యామి నిర్మించడానికి వెబ్బు మిలియన్ల డాలర్లు, ఒక క్రూయిజర్ మిస్సైలు రయారు చేయడానికి ఒక మిలియన్ డాలర్లు ఖర్చవుతుందని అంచనా.

— సేకరణ : మంత్ర.

ఎన్ని భర్తని చూసి “అయ్యో రామా ! మీరింకా లేవనేలేదా ? సర్పయ్య కూడా వచ్చేవాడు జట్కా తీసుకుని !” అంది.

“ఏనిటే !” అని మూలిగాడాయన.

“ఏనిటేవీటి ! లేచి ముఖం కడుక్కుని కాఫీ తాగింది. జట్కా వచ్చేసింది... ఏరా ! కృష్ణా ! బయిమెంత బుంది ?” అనడిగింది.

“పైం పీస్ ఆగిపోయిందమ్మా ! కీ యివ్వలేదుగామోసు !” అన్నాడు కృష్ణ.

ఇంటి యజమాని రాసిగా లేచి కూర్చున్నాడు. ఏనిటే యీ గోల అర్థరాత్రి అంకాళమ్మ సీవాలు అన్నట్టు అన్నాడువినుగ్గా.

“అవునవును మీ కలాగే వుంటుంది... అయిదయిదోయి వుంటుందన్నాడు సర్పయ్య.

ఇప్పటికైనా లేచి త్వరగా లేమలం డి. లేకుంటే ఆనక అవ్వ వడాల్సి వస్తుంది !” అంది పెదవరంగా సుందరమ్మ.

“ఏనిటేవీటి ? అయిదయిందా ! విచిత్రంగా వుండే !” అన్నాడాయన తాళాల కోసం జేబులు తడుముకుంటూ.

“మీ కన్నీ విచిత్రంగానే వుంటాయ్. ముందు లేవండి !” అంది.

“అదికాదే ! అయిదయితే నాకు తప్ప కుండా మెలకువ వస్తుంది !” అన్నాడాయన అలమారా తాళం తీస్తూ.

“అవునవును. మెలకువ వస్తుంది. కానీ యివాళ పూరికెళ్తున్నాంగా ! అందుకని మీకు మెలకువ రాలేదు !” అందామె.

ఆయన అలమారా తెరచి, దానిలోకి

చూసి, గట్టిగా నవ్వాడు. ఒక నిమిషం పాటు అలా నవ్వుతూనే వున్నాడు.

“ఏంటండీ ! ఆ నవ్వు ! దయ్యంపట్టి నట్టు. చుట్టుపక్కల యిళ్ళవాళ్ళని కూడా లేపేస్తారాయేం !” అంది కోవంగ, సామాన్లు సర్పయ్యకి అందిస్తూ.

ఆయన సంభాళించుకుని “చూడు, సుందరం ! నువ్వు వాళ విప్పేనా కాస్త కునుకు తీసావా ?” అనడిగాడు.

“బాగా నేవుంది మీథోరణి ఒక పక్క ప్రయాణం, ఒక పక్క గురుకోట్టి మీరు నిద్రపోవడం, ఒక పక్క అన్ని సామాన్లు సర్దానో లేదో అనే అందోళన...”

“అంచేత నిద్రపోలేదంటావు అవునా ?”

“నాకు మీలాగా నిద్రపోవడం రాదు ! ఎన్ని పనులున్నా మొద్దులాగా నిద్రపోవడం నాకు రాదు సుమా” అందామె కోవంగ.

ఆయన నవ్వాడు. “అవునవును ! నాకు తెలియదు గనకనా !... ఒరే ! కృష్ణ ! నువ్వైనా ఏమన్నా నిద్రపోయావటా !”

“నేను, నేను...” అని నీళ్ళు నమిలాడు కృష్ణారావు.

“అవున్నే ! కోరుకున్న అమ్మాయిని పెళ్ళి జేసుకుంటున్నాననే సంతోషంతో నీకు నిద్ర పట్టలేదు, ఆశించిన కట్నం అందుతుందని మీ అమ్మకి నిద్ర పట్టలేదు... ఇంతకీ యిప్పుడు పైమెంతయిందో తెలుసా ?” వాచీని చేతిలో పట్టుకుని అడిగాడాయన.

తల్లి కొడుకూ, నౌనంగా వున్నారు.

“చూడండి, యిప్పుడు మూటూ పది అయింది ఇప్పట్నుంచే వెళ్లి స్టేషన్లో కూర్చుంటారేమిటి ?” అనడగడు ఆయన మళ్ళి పగలబడి నవ్వుతూ.

“దాల్చేండి మీ వెటకారాలూ మీరూనూ !

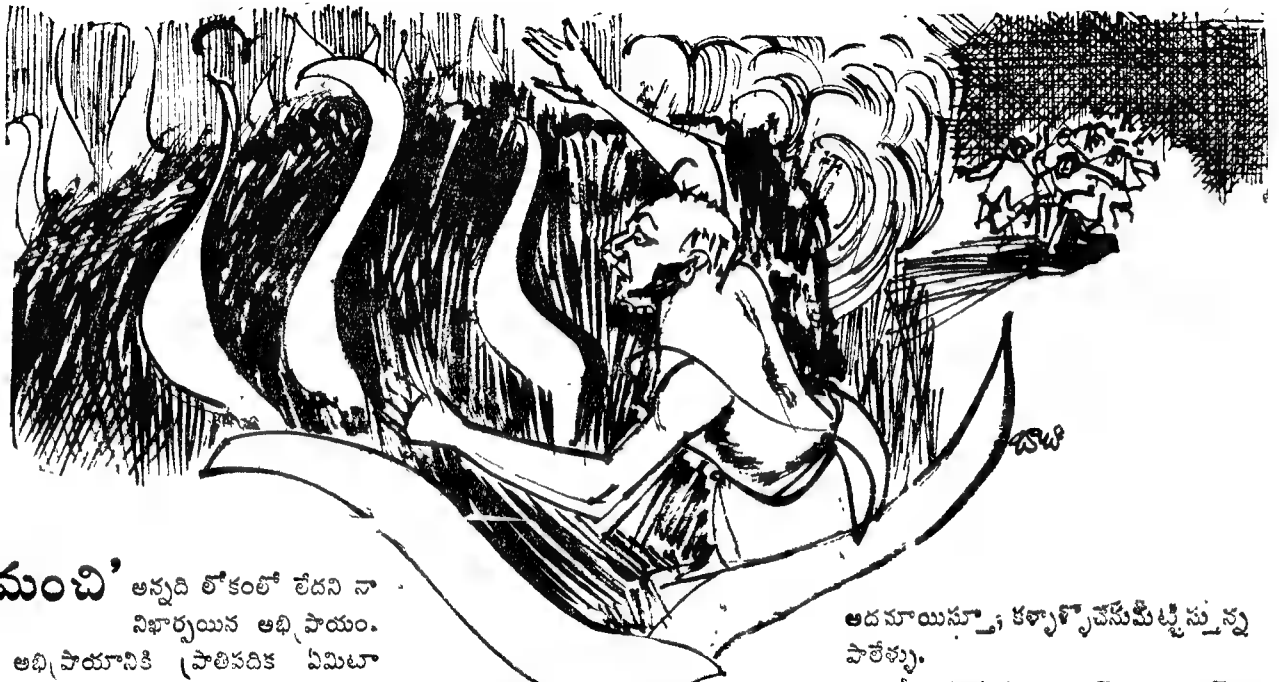
ప్రయాణం ఆందోళనతో వుంటే ఎవరికైనా అలాగే వుంటుంది. అందరూ మీలాగే వుండరు దండొస్తుంది అంటే వండుకు తిని వెళ్తామనే రకం !” అని దెప్పింది సుందరమ్మ.

“అదికాదు నాన్నా... మరి, మరి... సర్పయ్య... వాడుకూడా వచ్చేవాడే ! వాడెందుకు నిద్రపోలేదంటావ్ ? నీ పైము తప్పేమో !” అన్నాడు కృష్ణ.

“ఒరే అబ్బాయ్ సూర్యుడు అలసంగా వుదయించొచ్చు. నక్షత్రాలు గ్రహులు తప్ప వచ్చు కాని నా గడియారం వుండే... ఇది తెల్సోదు యిచ్చిందిరా ! నా సర్వీసుకి మచ్చ నాకు బహుమతి యిచ్చాడు. ఇవి మాత్రం తప్పదు... ఇక సర్పయ్య సంగతంటావా ? వాడికి ఏదో డబ్బు ఆశ చూపించివుంటావు వాడి బహుమతి సంబరంలో వాడికి నిద్ర పట్టి వుండదు. అంరెనా న్యాయ్యా ?” అనడిగాడాయన అప్పుడే యింటోకొచ్చిన సర్పయ్యను.

“అంతేబాబూ ! ఇంతట్లోనే ఎటుగోచ్చే స్తుందండీ !” అన్నాడు సర్పయ్య

ఆకాశంలో నక్షత్రాలాగా ఆ యింటో నవ్వులు విరిశాయి.

‘మంచి’ అన్నది లోకంలో లేదని నా నిఖార్సయిన అభిప్రాయం. ఈ అభిప్రాయానికి ప్రాతిపదిక ఏమిటా అని నే నెప్పుడూ ఆలోచించలేదు. జలే అనాలోచితంగానే నాకు నేను అర్థమవడం జరిగింది. అదెలా జరిగిందీ అంటే... అవి చెప్పేందుకే యీ కథ.

ఎండవేళ ఓ మధ్యాహ్నం ఉమ్మరను కుంటూ ఆ ఊళ్లో బస్సు దిగను అక్కడికి మా ఊరు సుమారు ఆరు ఫర్లాంగుల దూరం.

పేరుకి మా పూలే గాని అక్కడ నేను పుట్టాలేదు, పెరగాలేదు. అంటే ఎందుకు ? నాకు పద్దెనిమిదేళ్లు నిండేవరకూ నేనా పూలే పోలేదు.

మరి మా ఊరెందు కయ్యిందీ అంటే మా కక్కడ పొలాలున్నాయి. చెరువుగట్టు నుండి, బోడిపెట్టు వరకూ భూములన్నీ మావేసుట. ఇప్పుడు కాదనుకోండి. మా పూర్వీకుల హయాంలో.

మా తాతగారి కాలం నాటికే మేం పట్నం తరలి వచ్చేసాం. ఏటా వో రెండు నెల్లు ఆ ఊర్లో మకాం వెయ్యడం కుప్పలు మార్పించి ‘మగతా’ కొలిపించుకోడం. ఆ పూరికి, మాకూ పున్న సంబంధ మల్లా అవొక్కటే !

కారణాలేవయితేనేం మా నాన్నగారి తరాని కొచ్చేసరికి వో పన్నెండేకరాల పొలం మూతం మిగిలింది. మళ్ళీ అందులో కొంత ‘బోగ బండ’లో వుంది.

చెల్లార్లయింది- నాన్నగారు పన్నా పూరు

మరి, మోకెలా కనబడుతోందీ లోకం?

మల్లాప్రగడ రోడ్డున

వెళ్ళి. ఇంకా కుప్పలు మార్చలేదుట. పట్నంలో నాకేమో డబ్బు యి బ్బుంది తావయింది.

దగ్గరుండి కుప్ప మార్చించి, ధాన్యం లమ్మించి, కొంతగా నా సొమ్ము తీసికెళ్తామని ప్రయాణం పెట్టుకున్నాను.

‘ఎయిర్ బాగ్’ ఊపుకుంటూ గోర్డిదారి పట్టాను. ఎ్నె అని ఎండకు యిసుకమండుతూ వుండాలి. కాని దారినిపోయే వాళ్ళలో, ఒక రిద్దరికి తప్పించి, ఎవరికీ చెప్పు లేనేవు. సాతదో. చికిందో గుడ్డ ముక్క కట్టుకుని. భుజావో గుడ్డ వేసుకుని సడుస్తున్నారు చాలామంది.

గోర్డి కిరువైపులా చేను కొయ్యగా మొదట్లో మాతమే మిగిలివున్న పొలాలు. పొలం గట్లంట మేస్తున్న పశువుల్నికావలా కాస్తున్న ‘సొమ్ముల కుంటలు’. అక్కడక్కడా ‘పాలో’ మని కేకలువేస్తూ పోతున్న

అదమాయిస్తూ; కళ్ళాళ్ళోచేసుమీట్టిస్తున్న పాలేళ్ళు.

అన్నీ చూసుకుంటూ చెఱుపు గట్టెక్కినా. అక్కడనుంచి మా పూరు కొంచెం కనబడతుంది- నాయుడుగారి మామిడి తోట వెనకాయ్నంది.

చెఱుపునిండా నీటిని కప్పేస్తూ తామరారులు. నీటిలో యాదురూ వెల్లునారు కొందరు తామరతూళ్ళకోసం. అక్కడే చాకి రేపు.

పిప్ప బాటవేపు వుంది, వయసు నిండా రాని చాకలిపిల్ల ఎవరిదో ఉంటేనే ‘బ్రాసరీ’ రాడుక్కుంటోంది. గూనల్లోంచి పస్తున్న పాగ ఆమెచుట్టూ అయ్యి కుంటోంది.

గట్టు దిగువన. ఉలిపిద సుల్లివుంది, ‘పిక్కకోసం మండుపెట్టి’ పేల్చిన పెట్టు రాళ్ళను కొడుతున్న వంగిన శరీరాల మీది చెమట బిందువులు ఎండలో తళతళలాడు తున్నాయి.

పొలంగట్టు పట్టాను. తిన్నగావేళ్లే మర్రిచెట్టువస్తుంది. దాన్నానుకు నే నాయుడుగారి కళ్ళం. ఆ ప్రక్కనుంచి ఊర్లోకి దారి.

నోట్లో చుట్టపెట్టుకొని చెట్టుకి ద కూర్చున్న దండాసి అంకమ్మ చుట్టతీసి పలకరించింది. క్షణం చెట్టుక్రింద నిల్చుని పరిశీలనగా ఊరివోసారి చూసాను. అన్నాళ్ళ క్రిందట ఎలావుందో యిప్పుడూ అలానే వుంది.

ఊరి మొదట మాలపేట. ఒకదాన్నొ

క్కటి అంటే పెట్టుకుని, నేలని కరుచుకుని పున్న గుడిసెలు కొంచెం ఎడల ఆ వాసనే త్రోవకు రెండువేపులా సంసారులయిళ్ళు, పూరిళ్ళు.

మాలవాళ్ళ గడవలో పాతిక. రైతువారి యిల్లో యాభై. కోమటిదుకాణం. ఊరి మంగలిదొకటి, కంసాలలలో నాలుగైదు పూరిళ్ళుకలసి మావూరయ్యాయి.

మరచిపోరాను పూరిమధ్యగా దిబ్బ మీద కూలిపోతున్న వికోపాధ్యాయ ప్రాథమిక పాఠశాల-సర్కారువారిది వుంది.

ఊరంతటికీ మునుపొక్కటే పెంకు టిల్లుండేది నాయుడుగారిది. మేం ఎప్పు డిక్కడికొచ్చినా వారియింటోని గదే ఒకటి కేటాయిసారు ఇప్పుడా పెంకుటిల్లు దాబా అయింది. వరసెళ్ళున్న పూరిళ్ళుమధ్య మరో పెంకుటిల్లు లేచింది. నేను గుర్తించిన మార్పులేవే.

పశువులసాల ప్రక్కనుంచి నాయుడి గారింటవేపు నడిచాను నా పంటాం, బుష్ ఎగ్గొలవేపు, చేతితోని బ్యాగ్ వేపు పరిశీలనగా చూస్తూ, 'బాగున్నావా?' 'ఇదే నేటి రావడం' 'ఎండ పడొచ్చినాపు. బేగి యింటోకెల్లు' అంటూ పలకరిస్తున్న వారికి సమాధానంగా చీరునవ్వు నవ్వుచూ మెల్లెక్కి తలుపు తప్పేను.

అమ్మ తలుపు తీసింది. కుశల ప్రశ్నలు కాగానే, పచ్చిన పని చెప్పి, మాటల్ని పడ్డం.

సాయంకాలమవుతుంటే అలా ఏటి వేపు బయల్దేరాను ఎప్పుడోకాని యీ వూరు రాను. ఎప్పుడొచ్చినా వెంటనే వెళ్ళిపోవాలనుంటుంది.

ఆ మనుషులు, వారి దరిద్రం, అపరిశుభ్రత, అన్నీ చికాకు కల్గిస్తాయి.

ఊరిమధ్య పునాదుల వరకూ లేచి ఆగి పోయిన రామాలయం, రాజకీయస్వాతంత్ర్యం సంపాదించి చేతులు కడుక్కున్న దేశాన్ని జ్ఞప్తికి తెస్తుంటుంది.

తప్పుడు ఈ ప్యూర్ బద్దలు కావలసిందే అనుకుంటూ నడిచాను. లేకుంటే గోచిపాత కట్టుకుని, నెత్తిన జంగిడి పెట్టుకొచ్చిన కోమటి వైకుంఠం అప్పుడే అయిదే కరాల భూమి సంపాదించడ మేమిటి, రెక్కలు ముక్కులు చేసుకుని, తాత ముత్తా తల నుండి భూమిని సాగు చేస్తున్న

'హరిజనులు' తమకు కెటాయింపైన బంజర్లును కూడా తోపాయికారీగా అమ్ముకోవడ మేమిటి?

కాడి నినాడు పట్టుకోని నాయుడికి కళ్ళం ఒత్తుగావేసిన కుప్పలతో పునిస్త్రీ ముఖంలో కళకళలాడుతూవుండగా, ఒళ్ళు విరుచుకు పనిచేసే వారికంసార్లు కూటికి సరిపడా ధాన్యమైనా ఎరగకపోవడమేమిటి?

ఏటితో నీరు పాదాలుమునిగే మాత్రమే వుంది. ఏటిఒడ్డున పవనతోట - అప్పుడెప్పుడో మా దేనుట - కాపుకివస్తోంది. ఆకాశం ఎటుపుకోలోయి, చీకటివాపైంద నీరులావస్తుంటే యింటిదారిపట్టాను.

తెల్లారితే కుప్పమార్పించి సాయంకాలానికి డబ్బు జతపరుస్తానన్నారు నాన్నగారు. గాకరకాయకూర, కొత్తిమీరవారు, చిక్కని మజ్జిగలతో అమ్మ పెట్టిన వేడివేడి అన్నం కడుపునిండాతిని నిశ్చింతగా పడుకున్నాను.

తొందర తొందరగా మనుష్యులు వరి గెడుతున్న ద్వని. గాభరాగా వేస్తున్న కేకలు. 'ఏం జరిగిందా' అన్నభయంతో ఒక్కసారి మెలకువ వచ్చేసింది.

'నాయుడుగారి కళ్ళంతో కుప్పలంటు కున్నాయటా నాయనా!' అంది అమ్మ - భయం, అదుర్తా నిండిన గొంతుతో. వీధి అరుగు మీద భాళీగావున్న మంచం చూసి నాన్నగారప్పడే అక్కడికి వెళ్లరనుకున్నాను. చీకటిలో తడుపుకుంటూ మెట్లు దిగేను.

ఎంతరాత్రయిందో తెలియదు. ఆకాశంలో ఒకటి అలా నక్షత్రాలు మిణుకు మిణుకు మలుచున్నాయి. ఏ మబ్బుమాటున దక్కున్నాడో చంద్రుడు అయి పులేడు. శిత వాయువుమాత్రం వీస్తోంది.

ఊరికి దాపునే నాయుడుగారి కళ్ళం. నిదానంగా అడుగులేస్తూ నడిచాను. కళ్ళం చుట్టూ చెల్లు. కాల్తన్న కుప్పలుంచి ఎఱుని మంటలు లేస్తున్నాయి. తెల్లని పొగ డట్టంగా అంతటా ఆవరించి వుంది.

అంతా హడావుడి పడున్నారు. లూర్చి లేటు నాలుగు మూలలకివేస్తూ నాయుడు చెప్పున్నాడు: ఇక్కడే మంచం వాలుకు పడుకున్నాను. ఎందుకో మెలకువ వచ్చి చూస్తే కుప్పదగ్గర అలికిడయింది. 'ఎవరా అది?' అని కేకేస్తే జవాబులేదు. లూర్చి తీర్దామనివంగేను. మనిషి పరిగెత్తిన శబ్దం. అటుకేసి పరిగెత్తబోయేసరికి కుప్ప

కాలిన వాసన వేసింది. వెంటనే అప్పగడిని భీముణ్ణి అందరినీ లేపాను. 'అంతలోనే కాల్తన్న కుప్పవంకనిప్పుయంగా చూస్తూ కేకలేస్తున్నాడనాయుడు 'అనంబికోడుకులు మాలోళ్ళని లేపండా. తొంగున్నారిల్లల్లో, పరిగెత్తికెళ్ళి బట్టిలోంచి నీరుతెండి' అని.

నిప్పు. నిప్పు వార్పాలంటే నీరు కావాలి. ఊరికి దూరంగా వుంది నుయ్యి. అంతకంటే దగ్గరగా ఏటినుంచి తీసిన పంట కాలువ పారుతోంది కడవలు పట్టుకు పరిగెట్టారట వేపు కొందరు.

కొందరు మండుతున్న కట్టల్ని లాగి దూరంగా విసిరేస్తున్నారు. చేతులతో వాటి మీద దబదబా నాది మంట ఆ రౌల ని చూస్తున్నారు.

అంతటా కలియదిరిగి, అందరినీ గడ మాయించడమేగాని, తానుగా మంటనార్చి ఏ ప్రయత్నమూచెయ్యని నాయుడి వేపు చూస్తూ ఎడంగా నిల్చున్నాను - అతనికి లేని బాధ నా కెందుకని.

వెంకన్న వాడి కుటుంబం, మరికొద్ది మంది మినో హరిజనులెవరూ మంటలార్చడానికి రాకపోవడం అలమకుంటే మహా ముచ్చటేసింది నాకు. అర్చనీ నాయుడు. మిగతా నాయుళ్లంతా మంట నార్చాలని అటూ, యిటూ, పరిగెత్తనీ. మాలవాల్లెందుకు రావాలి? ఏడాది సాడుగునా ఒళ్ళు మన్ను చేసుకుని కుప్పలు పేర్చి గడలు నింపింది చాలక ఉత్త పుణ్యానికి ఒళ్ళు కాల్చుకోవాలా? వాళ్లంతా నిశ్శబ్దంగా వినిపించిన విప్లవ శంఖంలా తోచింది నాకది.

అప్పుడు చూసాను. మంటల వెలుగుతో ఆయన ముఖం ఉద్రేకంతో మెరుస్తోంది. కమ్మకున్న తెల్ల మల్లు పంచె ఎగ్గట్టి, పాడుగు నెతుల తెలచొక్కా విసురుగా విచ్చేసి, యజ్ఞోపవీతం వెన్నుమీద తెల్లని చారలా వుండగా కుప్ప ఏ కుక్కుతున్న మాషార్చి.

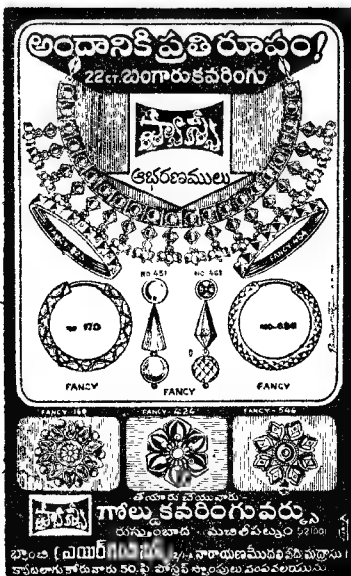
తరవాత ఓ పదిహేన్నిమిషాలు అంతటా ఆయన్నే చూసాను, బట్టికి పరిగెట్టి నీళ్ళు మోసుకువస్తూ, కుప్పల మీదకి నీళ్ళం దిస్తూ, మంటల్ని కుప్పలెక్కి ఆర్పాలని యత్నిస్తూ, కూడా వున్న వారిని హెచ్చరించి ప్రోత్సహిస్తూ, నలుదిశలా ఆయనే!

ఆయన ప్రతిచర్య వికృతంగా వుంది

సాహిత్య మాసపత్రిక

‘భారతి’

తప్పక చదవండి !

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో విజయ్ ఇవ్వబడుచున్నది

VIJAYA : MPM

మరి, మినెలా కనబడుతోంది లోకం

బలహీనమైన శరీరం, అలవాటు లేని, చేతకాని పనులు చేస్తూ పుండడం వలన వచ్చిన వికృతత్వమిది. అనన్యం వేసింది. ‘ఈ బ్రాహ్మడు— సింగిల్ స్క్వార్ టీవర్ - నాయుడుగారి ప్రాపుకోసం నింత అవస్థ పడుతున్నాడూ’ అని వెంటనే తిరిగి యింటి కొచ్చేసాను.

మనసు చిరాకుగావుంది. అధికారం, బిశ్వర్యం పాదాలునాకే జాలి మనదనిపించింది.

ఉదయాన్నే తెలివొచ్చింది. ఇంకా యింట్లో ఎవరూ లేచినట్టులేదు. వెంట పట్టుకుని ఏటివేపువెల్తుంటే తోవలో ఎదురయ్యారు మాస్టారు. ముఖానపిండి కట్టు. తడిపంచభుజంమీద చేతిలోపున్న రాగిచెంబుతో నీళ్ళు. ఏటినుంచి స్నానంచేసి వస్తున్నట్టున్నారు.

అప్పుకు పోదామన్నా కుదిరింది కాదు. కాళ్ళు ఎర్రైల్లివేస్తూ ‘ఉన్ ఉన్’ అను కుంటూ నడుస్తున్నారు. చేతిలోబొబ్బలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ముఖాన కొత్తగా కాలినగుర్తకటి ఎడంలాని వేళ్ళు రెండింటికీ గుడ్డముక్కచుట్టివుంది. దాని మీద రక్తంమరకలు. ‘తగినపనయింద’ను కున్నాను.

‘నాన్నగారు చెప్పారు సువ్వొచ్చావని. చూసావా ఆఖరికెలాఅయిందో ఇంకా హాలి యూ మున ఆరంభించుదామనుకున్నాడు వెంకన్న నూర్పు. సాయంకాలానికి గాలిపట్ట బస్తాలకెక్కించి, వైకుంఠం దుకాణానికి వచ్చుచెప్పి డబ్బు నీకిద్దామనుకొన్నారు నాన్న

గారు. ఏ క్షణాని కేసుపుతుందో చెప్పలేం!’ మాంవెంకడే మా పొలాన్ని మగతాకి సాగు చేస్తున్నాడు. అప్పుడు గుర్తొచ్చింది నాకు. మావూర్లో మాకు పాలమే కాని కళ్ళంలేదు. ఎప్పుడొచ్చినా నాయుడుగారింట్లో దిగినట్టే, ప్రతిఏటా పంట వారికళ్ళుంటేనే మూరు స్నాడు వెంకన్న.

నాగుండే బేజారైంది. ప్రైవేట్ లాన్ పేంటింగ్స్ రెండుతీసుకున్నాను. వాటికి సరి వడే యింపొరైడ్ షర్టింగ్స్ సంపాదించి వుంచుకున్నాను. అన్నిటికంటేముఖ్యం ఏదాది పాడుగునా జీతం సరిపడక చేసిన అప్పులు తీర్చాలి.

నా ముఖంలో మారిన రంగుల్ని చూసి నట్టున్నారు మాస్టారు.

‘నీకేం జరవాలేదులే! మిగతా కుప్పలు నూర్చింది వెంకడిచేత మగతా కొలిపిస్తారు నాయుడుగారు. ఒకటో, రెండో పుట్టు తక్కువైలే అవుతాయంటే ?

నాకు ధైర్యం వచ్చింది ఆ మాటలతో పంటపోయినా; కుప్పకాలినా, వెంకన్న మా మగతా కొలవాల్సిందే. ఏమన్నా పేటివెట్టినా నాయుడుగారుచ్చారు.

‘వేసంగి వచ్చేస్తోంది కుప్పొట్టే పెట్టు కురా అంటే నిన్నాడుకాదు ఆ వెంకన్న. ఏడాది పాడవుతా పెచ్చాం ఏల్లలతో ఏం తిప్పలు పడతాడో...’ అంటూ వెళ్ళి పోయారు మాస్టారు. అంతవరకూ నాకి ఊహారాలేదు!

‘ఈ భూమి పగిలి నన్ను తనలో యిముడ్చుకుంటే బాగుణ్ణా’ అని మగ వాళ్ళకే అనిపించే క్షణం ఒకటి పుంజే నా జీవితంలో ఆ క్షణం అలాంటిది.

అప్పుడు అకస్మాత్తుగా నాకు నేను బోధపడ్డాను.

నిన్నరాత్రి మంటలార్పడానికిరాని వెంకడి కులస్తులూ బోధపడ్డారు. ఎటొచ్చి బోధ పడనిది మాస్టారే. ఏదో ఒక ‘మోటివ్’ లేని మంచితనం వుంటుందని నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు.

లోకంలో మంచి అన్నది లేదని నా నిఖార్సయిన అభిప్రాయం. ఎందుకంటే నాలో ఆ మంచితనం లేదు కాబట్టి. నా మంచితనం మీద నాకే నమ్మకం లేక పోబట్టి — అని ఆ రోజు ఉదయం అలాగ తెలిసింది నాకు.

ఎ.జీసే రింగ్ సోలిన్

తామర, చిదుము సురియూ ఎక్స్ ట్రాక్టు మున్నగు చర్మ వ్యాధులకు శ్రేష్ఠ మైనది

SAGSON'S CHEMICAL CO., MADRAS-81

రైలు పెటెల వేలం !

ప్రాన్సులో అతివేగమైన రైలు వోరియంట్ ఎక్స్ ప్రెస్సు యిటీవల రద్దీ చేశారట. ఆ రైలు పెటెలలో వారెంటి వో యిద్దరు ధనికులు వేలంపాటలో నాలుగున్నర లక్షల డాలర్లకు గెలుచు కుని చక్కాపోయారట. వేలంవేలంలే అడేకదా!

మొట్ట మొదటి నీగ్రో

న్యాయ మూర్తి

డక్షిణ అఫ్రికాలో మొట్టమొదటిసారిగా ఒక నీగ్రో న్యాయమూర్తిగా నియమింపబడ్డారట. ఈ విషయం అక్కడ చాలా వేడివార్తలు. చాలిష్ట స్థని డక్షిణాఫ్రికా అంతా ముక్కున వేలేసుకొట్టేస్తూ పోతున్నట్లు.

ప్రమాదానికి దారితీసిన వట్టరాని సంతోషం

నామగిరిపేట అనే పూరుకు చెందిన సుబ్ర మణ్యం అనే ఆనభార్య సంక్రాంతి పండుగకు తన పుట్టంటినుంచి కొత్త బట్టలు తెచ్చిందట. దాంతో సుబ్రమణ్యం ప్రహ్లాదంబడి, నినిమాకి వెళ్తాం వడమని, అమెను కొడుకును చౌలవద్ద తనకోసం ఎదురు చూస్తుండమని ముందు పంపి తన రూమ్ను సైకిల్పై కొత్త బట్టలు పూర్తి తెలిసిన వారికి, స్నేహితులకు చూపి, అనక వేగంగా చౌలవైపు వెళ్తుండగా మిమర్లో చౌలరీవచ్చి అతన్ని గద్దేసి పాట్లన పెట్టుకుందట. సుబ్ర మణం తం ముక్కుపై పెడదు బయట కొచ్చే పొందట.

అమెరికా అధ్యక్షుని సోదరి అర్చాటం !

వాషింగ్టన్ లో వ్యవసాయదారులు తమ పంటను అమ్మేటర ప్రభుత్వమే నిర్ణయించిందట. అధికార తక్కువని గిట్టుబాటుకాదని వ్యవసాయ దారులందరూ వైట్ హౌస్ ను ముందు తమ తమ బ్రాక్షర్లను బారులు బారులుగా నిలిపి అర్చాటం ఆరంభించారట. ఈ అర్చాటం అమెరికా ప్రెసి డెంట్ కార్టరుకు పచ్చివెలక్కాయ గొంతులాతియ్యా రుందిట. ఆ వ్యవసాయదారులలో ఆయన చెల్లెలు గ్లోరియాకార్టరు వున్నదట. అమె అర్చా టమే ఎక్కువగా వున్నదట.

బిషప్ కారుపై దాడి

డక్షిణ ఇండియా క్రైస్తవ మతాధిపతి అనందరావు సామవేలు అనే బిషప్ తారూర్ పశ్చిమగోదావరి కృష్ణా జిల్లాలోకు సంబంధించిన చర్చి ఆదాయ వ్యయాలను విజయవాడలోని ఆఫీసు రికార్డులను తనిఖీచేస్తే లద్దా అరవై లక్షలవేల రూపాయలు మోసం తేలిందట. దానివల్ల సెక్రెటరీని క్రాషియరును పుద్గంధించి తీసి వారి

మీద పోలీసుకు రిపోర్టు యిచ్చి తాను తన భార్య పోర్నాలో కారులో తిరిగి వెళ్లారు వెళ్తుండగా దారిలో కొంతమంది ఆయన కారును అపి ఆ కారుమీద పెట్రోలుపోసి నిప్పంటించేశారట. భార్యభర్తలిద్దరూ ప్రమాద స్థితిలో వెళ్లారు పి.యం.సి. ఆసుపత్రిలో చేర్చబడ్డారట. బిషప్ కు మాత్రం గండం గడిచిందట. ఆయన భార్య పోర్నా చనిపోయిందట.

వెళ్ళతెచ్చిన తంటా!

సేద మంగలంకు చెందిన జానకి అనే అమె సంక్రాంతి పండుగకు తంటికి వెళ్ల వేద్దామా అని భర్త కందనమిని అడిగిందట. వెళ్లా లేదు గిడ్డా లేదు డబ్బులేదు పామ్మన్నాడట. దాంతో యిద్దరూ తనివితీరా పోల్లాడుకున్నారు. జానకి వా ఇంటి ముక్కు భర్తమీద పిసికే అదెళ్ళి అతని దవడకు బలంగా తగిలిందట. దాంతో కందనమికి కళ్ళు తెరుగ్లగిమ్మి కొవంపచ్చి ఆ రాత్రి నిద్రపోతున్న జానకిని వడమూడు ముక్కులుగా కత్తిలే ఎరికి పోలిస్తేపనుకు వెళ్ళి విషయం చెప్పి లొంగిపోయా డట.

సార్తక నామదేయుడు !

అమెరికాడు లాటరీలో కొయంబత్తూరుకు చెంది 41 ఏళ్ళ అమిర్ అనే ఆటోర్నిష్టా ద్రయంవరుకు అయిదులక్షల రూపాయలు వచ్చిందట. ఈతనికి ఇద్దరాడపిల్లలు ఇద్దరు మగపిల్లలు లాట. గరిమగా వున్న అమిర్ యీ దెబ్బతో సార్థకనామదేయుడయ్యాడన్న మాట — అమా! అప్పడిసాత్!

భూమితగానా కారణంగా దారుణ హత్యలు

వెల్లండూరు వదనం పాళ్యానికి చెందిన 43 ఏళ్ళ వళని వేలు అనే అతనికి, అదే పూరుకు చెందిన ముర్తు అనే అతనికి భూమికి సంబంధించిన తగాదాలతో వచ్చగడ్డి వేసే కూడా ఇద్దరి మధ్య భగ్గుమనేడట, ముడు ఇంటిమీద ప్రతిరాత్రి రాళ్ళు వడేవట. ఇది బహుశా వళని వేలు వదనం రిర్యానించుకుని ముర్తు, అతని ఆసు చరులూ భయంకర ఆయుధాలతో నేరుగా వళని వేలింటికి వెళ్ళి మిమ్మల్ని చంపి పాతన చేసాం మాస్ట్రో అన్నారు. దాంతో వళని వేలు భార్య ఆత్మాయి తన భర్తనో గదిలో పెట్టి తాళంవేసి తానో గదిలో లోకలక చలాపువేసుకుందట వాళ్ళి తాళం వగలేసి వళనివేలుని బయటకు యాడ్చి, గునపాలతో పాడిచి చంపి, ఆత్మాయిచి, తలాపు విరక్కాట్టి బయటకు యాడ్చితే, అంతలో ఆవేశం అగకవారి కూరారు 13 ఏళ్ళ ఈశ్వరి, 10 ఏళ్ళ శ్రీనివాస్ లమీద విజృంభిస్తే వారి ద్వరూ పారిపోయారట. ఏళ్ళ వారినివెంటించి శ్రీనివాసన్ని పట్టుకుని ముక్కులు ముక్కులుగా పడిపోడ్చుమీద గారుపూరంతా మామూండగా చరికి పోగులుపోసి చక్కా పోయారట.

రష్యాకు పాదరకం నిగుమతి

భారతదేశం నుంచి రెండుకోట్ల అరవై లక్షల డెమొల్టా చెనే ఐదు లక్షల చెప్పులు, చూట్లు, రష్యాకునుక్కోడానికి బప్పుకుందట.

మన పెళ్ళయిన వగ్గల్లుంబో ప్రయత్నింబ
కనసం బిష్కళకి మా గోళ్ళకొరికొలెవాడు
మానుగ వీగాను !!

కొత్త కెరటం

మీ (మా) 3-2-78 వ్రతం చాలా బాగుంది. కొత్త కెరటం కథ చాలా చాలా సచ్చింది. దయచేసి ఈ కథ రచయిత జి. నరసింహమూర్తిగారికి మా ధన్యవాదాలు తెలిపండి. రాగమాలిక సీరియల్ ముమ్మలనెంతో అత్యంత చింది. జి.వి.జి.గారి పేజీ ఎత్రికడే ఒక ప్రత్యేక ఆకర్షణ 3-2-78 వ్రతం ముమ్మలనెంతో అత్యంత మోకేది సచ్చిస్తుంది. సమయాలు తక్కువ, కృష్ణ, మూర్ఖం, (కరాపుట్, బరిస్స)

గమనిక

వ్యక్తులపేర మీ రచనలు పంపితే వాటి పరిశీలనలో ఆలస్యం జరిగే ప్రమాదాలెక్కువ కనుక మీ రచనలన్నీ కూడా శీర్షిక పేరు కవచపైనే లేదా కార్డుపైనే ఉడవాలి. పంపాదకుడు, అంధ్ర పత్రిక వార పత్రిక, గాంధీ నగరం, విజయవాడ - 520 003 అన్న చిరునామాకి పంపండి. —సం.

వెంటనే పచ్చెది

ఆర్డర్

ఇన్ షెంట్ జామూన్ మిక్స్

-చక్కో వంటకాని వెంటనే ఆలా కరిగిపోయే జామూన్ ఇదిగాక యింకా బియ్యంకాదు. ఇన్ షెంట్ పచ్చె మిక్స్, ఇన్ షెంట్ మిక్స్ మరియు టాస్ట్ మిక్స్

ఆర్డర్

వ్యాపార వివరాలకు సంప్రదించండి:

శ్రీ రామకృష్ణ డెర్రి

179, విక్టోరియా పురం, బెంగళూరు 560 004
తెలిఫోన్ : 63482

ఉత్తరాలు

(4 వ పేజీ తరువాయి)

కథలు

3-2-1978 వ్రతంలోని కథలు కొత్త కెరటం (జి. నరసింహమూర్తి) యాభ్యుత్పాదం (రామవరావు నేడగిరి) చాలా బాగున్నాయి. రాగమాలిక సీరియల్ హుషారుగా సాగుతోంది. ఈ వారం పత్రిక అత్యంత ఆకర్షణీయంగా ఉండటంలో సందేహంలేదు.

కామాంజురీ రేఖా రాజ్ (హనుమకొండ)

* * *

3-2-78 నాటి పత్రిక వార పత్రికలోని కొత్త కెరటం కథ చాలా బాగుంది. యువ పరిశీలకు మార్గదర్శకు ఈ కథ. రచయితగారికి ధన్యవాదాలు రాగమాలిక సీరియల్ ఎంతో సచ్చింది మాకు.

విజయా వాచరి, కమూరి, [నాగేంద్రపురం]

* * *

చక్కో విమర్శనాత్మకమయిన దృష్టితో వ్రాయవలసివస్తే అంతరాలు, ఇదేమిటాకం సమాంతర రేఖలు కథలు చాలా బాగున్నాయి అని, తప్పక చెప్పవచ్చును. త్యాగగుణం వయసు కలిసి ధారతి, స్వర్ణం అంటే విమిటో తెలియని రక్తి ఈ రెండు పాత్రలూ సమాంతర రేఖలయితే వాటిని కలపగలిగింది చక్కోమే విధి వందల అయిన భారతి, మధుకూడ త్యాగమయి అయిన వాడుగా కథలో విశ్రాంతిగా రాధ రేఖలం రాగ మదగా, అనురాగనల్లరిగా మిగిలి పోయి ఉండేది ఆ కథలో కవిత ఈవారం చక్కోమే ప్రచురించండి అని వ్యాజయంగం వారిని పుందింపచేయగలడు.

వి. పూర్ణచంద్రరావు—(విశాఖపట్నం)

విశ్వసాహితీ పోటీ

విశ్వసాహితీ సంస్థ ఉగాది కథల పోటీ నిర్వహిస్తుంది. ఉత్తమ కథలకు మరుగున 200, 100, 50 — బహుమతులు ఇస్తా ఈ కథలు స్వీకరించుటకు ఆఖరుతేది 10-3-1978 కథలు పది అరటావులు మించి ఉండదు. విశ్వసాహితీ, 208, న్యూబోంబే, గూడ, పేకిందరాబాదు—3 చిరునామాకు వ్రాయవచ్చు.

వి. సాంబశివరావు (పేకిందరాబాదు)

* * *

3-2-78 నాడు వెలువడిన మీ మా పత్రిక వారపత్రికలో కథలు చాలా అత్యుత్తమమయి. ముఖ్యంగా కొత్త కెరటం కథలోని సరోజపాత్ర నాకు చాలా నచ్చింది. ఆ కథలోని సరోజపాత్ర చాలా విశ్రాంతమైన మలుపులు తిరి గాయి. తన కుటుంబ సమస్యలు అవగాహన చేసు

ఆనందలక్ష్మి

రావలసిన వస్తువులు :- పచ్చి సెనగ పప్పు - పావు శేరు మెత్తగా దంచి నవచదార - పావు శేరు నెయ్యి 300 గ్రా విలక్కాయలు - 10 బీడిపప్పు, కిన్మిన్ - తగినంత.

తయారుచేయు విధానం :- సెనగ పప్పును రాత్రి నాన పెట్టుకొని పొద్దున్న వడ వేసి మెత్తగాకాకుండా, నీర్లు వేరుకుండా రుబ్బ వలెను. పొయ్యిమీద కళాయి పెట్టి మొత్తం నెయ్యి పోయాలి. నెయ్యి కాగిన తరువాత ఈ ముద్దను అందులో వేసి, సన్నటి సెగమీద వేయించవలెను. కొంతసేపటికి ఘనమయి వాసన వస్తుంది. అప్పుడు కళాయి దించాలి. చల్లారిన తరువాత గోరు వెన్నగా ఉన్నప్పుడు వంచదార పొడి యాలక్కాయపొడి, బీడిపప్పు కిన్మిన్ వేసి అంతా కలపవలెను. తరువాత కావల్సినంత సైజులో ఉండలు కట్టవలెను.

— మాధవపెద్ది మినాక్షి.

కొని తన తల్లిచంద్రులు, అన్నయ్య ఎన్ని అన్న, చివరివరకు వర్చువహించిన సరోజ పరిశీలన సాధిస్తుంది. తన అన్నయ్యకు కుమిష్టు కలిగించిన సరోజ పాత్రను తన స్వ రచనలో వ్రాసిన శ్రీ జి. నరసింహమూర్తికి మీ మా పత్రిక ద్వారా నా హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతలు తెలుపు కుంటున్నాను. ఇలాంటి కథలు మనముమ్మందు ప్రచురిస్తేని ఆనందమే.

వి. హెచ్. రామారావు [గణపతి నగరం]

వ్యాస శీర్షికల-మాల

జనవరి 27, 1978 న తేది, అంధ్ర పత్రిక వారపత్రికలో, సినిమా చూసిన శ్రీనివాసగారు, కన్యాశ్రమ, సరస్వతీల ద్వారా వెంటలు నేర్చుకొని, భావరాజుగారి మాయాజాలం మతి కట్టుకోవడి, తె.రా. గారి ప్రశ్నావలలో బులుసు గారి దర్శనంనుంచి ఒక ప్రభువే, ఆ అందిన జవాబుని తి. రా. గారి పైదరావాద్ వోల్ బుక్లో వ్రాయుకొని, మహేశ్వరిగారి వారఫలం విజయమయితే, విదానగారి సమాధులలో కైస్తోపుతో వాతాభాసీ చేస్తానని సరదాపడి, పాతకుని డైరీ నుండి జీవిత పేజీలను ఉపయోగించి లోకం పోక డో తాజారాలం చదివేక! అమీ—అమీ—అమీ ఎందుకు అని అనుకొని పత్రికకు ఉత్తరాలు వ్రాయడం మొదలెట్టారు.

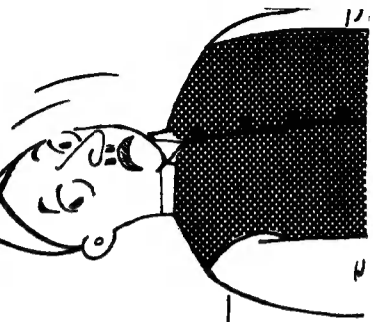
అనారా (బళ్లపూర్) ●

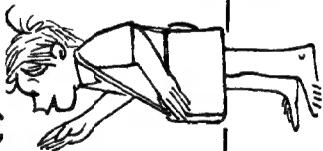
చూడండి... చూడండి... చూడండి... చూడండి... చూడండి... చూడండి... చూడండి... చూడండి... చూడండి... చూడండి...

చూడండి

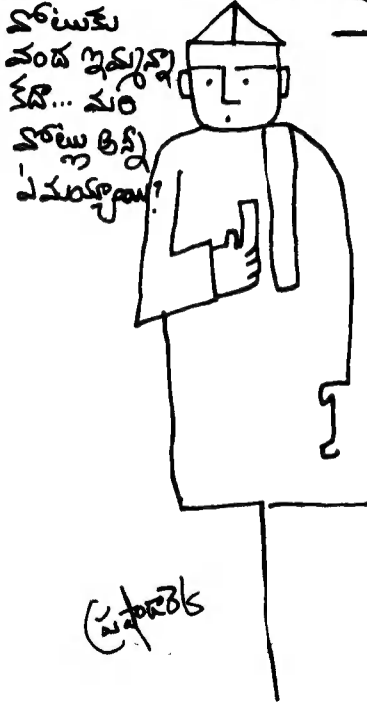
చూడండి! తండ్రికి తగ్గ కట్టుకు
అని పిలుచుకున్నాడు. నన్నగారి పార్లమెంటు
బహిష్కారం అయితే కదా! నన్నో మా
స్కూల్లోని బహిష్కారం అయితే!

చూడండి

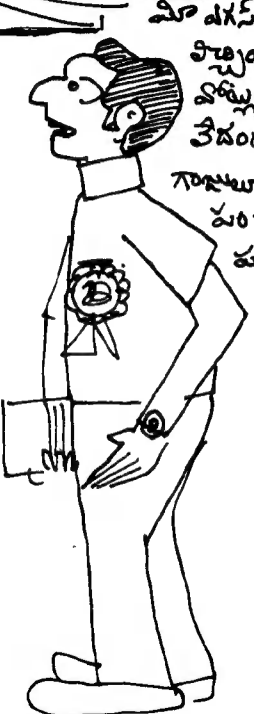

చిట్టగోసం వాళ్లు

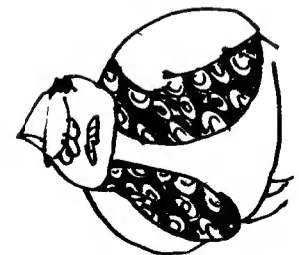
నోయికు
నంద ఇక్కడ
కదా... నం
నోయి తిన్న
ఎమయ్యాయి?

చిట్టగోసం

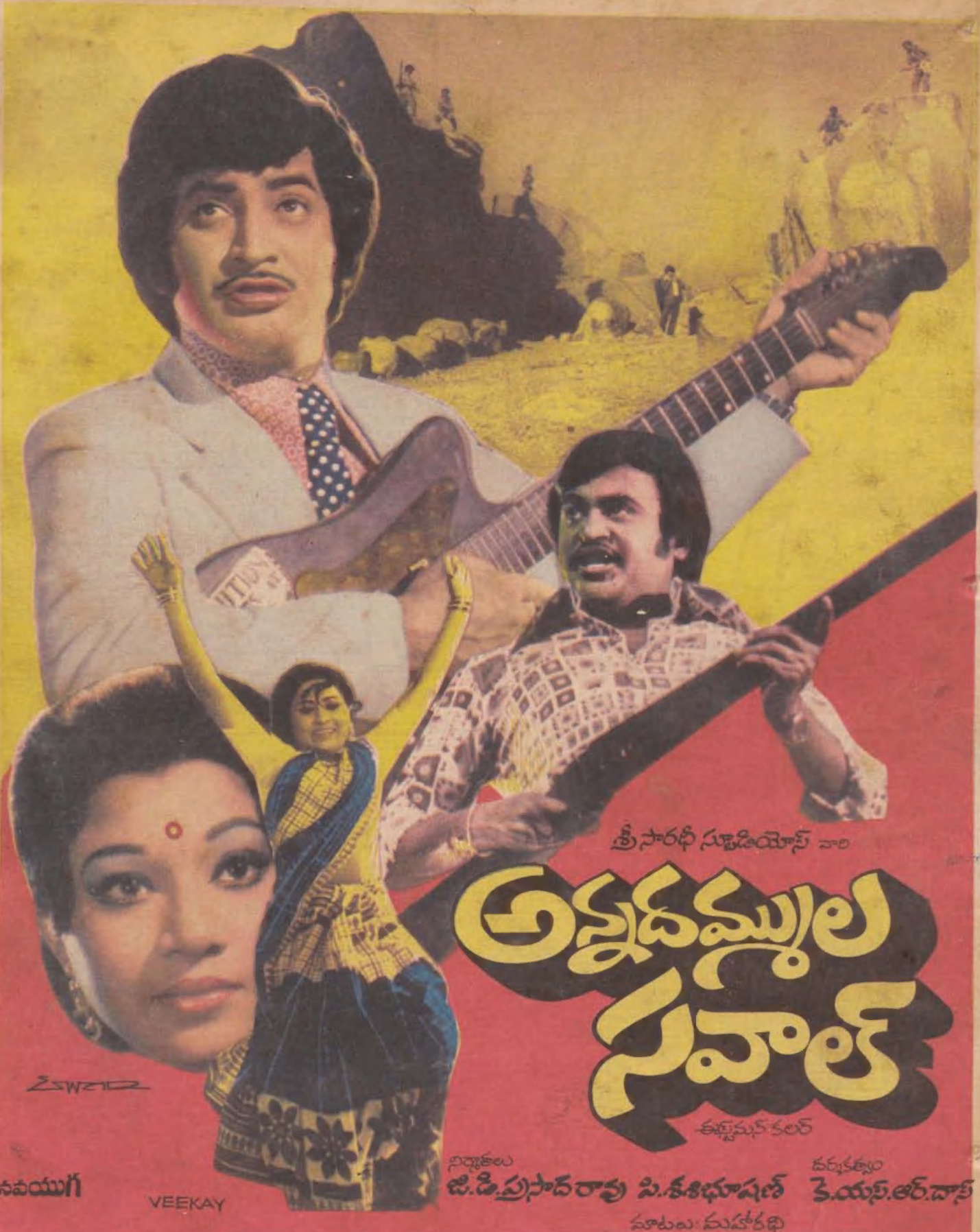

మీ ఎగనవో బిగిన
ఇచ్చినదంటే... లియ
విచ్చివారికి పద
తెదంటే... బవరి
గొన్నాయి... కుతుమా
పంబిన సున్నువునా
కుద్దాయింటే బాగున్నా
బాగున్నా!

మీ మాయ మాటలకే తెలిసిన పాటలకే - కేకు
అయితే పులులొంటి పిల్లి బాగున్నాడు కదా!
ఆడ పులుల ముదకుక్కర కూతురు - కేకు
సట్టెలకే బాగున్నా
కేకు కూతురు -
కేకు కూతురు...!!

చిట్టగోసం

శ్రీ సారథి స్టూడియోస్ వారి

అగ్నిదమ్ముల సవాల్

కల్పవల్లభ కలర్

నిర్మాతలు

జి.డి.ప్రసాదరావు పి.శశిభూషణ్

దర్శకత్వం

కె.యస్.ఆర్.దాస్

సాధులు మహారథి

జ్వెల్

నవయుగ్

VEEKAY